การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว กับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

ส.ต.ต. หญิง มาศชรี ถนอมศิลป์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
พ.ศ. 2550

The Comparison of Management Administration Readiness in Terms of People Services According to the Sufficiency Economy Philosophy Between the Banngew and the Bankrachang Subdistrict Administrative Organizations in Pathumthani Province

Pol. L/C. Mascharee Thanomsin

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for

the Degree of Master of Public Administration

School of Management Science

Sukhothai Thammathirat Open University

2007

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี
ชื่อและนามสกุล	ส.ต.ต. หญิง มาศชรี ถนอมศิลป์
แขนงวิชา	บริหารรัฐกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ 2. อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ธูปกล่ำ

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้ให้ความเห็นชอบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ อุดร ตันติสุนทร)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ)

..... กรรมการ
(อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ธูปกล่ำ)

คณะกรรมการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาบริหารรัฐกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุจินต์ วิศวธีรานนท์)
วันที่ 21 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2551

ชื่อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี
ผู้วิจัย ส.ต.ต. หญิง มาศชรี ถนอมศิลป์ **ปริญญา** รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2) อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ธูปกล่ำ
ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ (1) ความพร้อมในการบริหารจัดการ (2) ปัญหา และ (3) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี โดยนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ซึ่งประกอบด้วย 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม, การสร้างเครือข่าย และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามซึ่งผ่านการทดสอบ รวมทั้งผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรง และความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามที่ระดับ 0.94 กลุ่มตัวอย่างมีจำนวน 1,070 คน แบ่งเป็น บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามค้นมาได้ 1,068 คน คิดเป็นร้อยละ 99.81 ของแบบสอบถามทั้งหมด (1,078 คน) ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้คอมพิวเตอร์และสถิติที่นำมาใช้ คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า (1) องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งมีพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในระดับปานกลาง และ (2) ปัญหาที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง คือ การขาดความรู้ในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัด และ (3) สำหรับแนวทางการพัฒนาที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง คือ การฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องความสำคัญของการให้บริการประชาชน นอกจากนี้ควรนำกรอบแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในการศึกษาวิจัยในอนาคต

คำสำคัญ การบริหารจัดการ การให้บริการประชาชน ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Thesis title: The Comparison of Management Administration Readiness in Terms of People Services According to the Sufficiency Economy Philosophy Between the Banngew and the Bankrachang Subdistrict Administrative Organizations in Pathumthani Province

Researcher: Pol. L/C. Mascharee Thanomsin; **Degree:** Master of Public Administration

Thesis advisors: (1) Dr. Wiruch Wiruchnipawan, Associate Professor; (2) General Sirindra Dhupklum;

Academic year: 2007

ABSTRACT

The purposes of this study were to comparative study on (1) management administration readiness, (2) problems, and (3) development guidelines of management administration readiness in terms of people services according to the Sufficiency Economy Philosophy between the Banngew and the Bankrachang Subdistrict Administrative Organizations in Pathumthani Province. The conceptual framework of the Sufficiency Economy Philosophy consisted of 8 factors: moderation, rationale, self-immune, self-dependence, upholding the qualities of people relating to both knowledge and moral, cooperation, creating network and, equilibrium and sustainable development was applied to this study.

This study was a survey research by using questionnaires. The questionnaires were pre-tested and had been checked out for validity and reliability of 0.94 level. Samples of 1,070 were divided into officials and people in areas of the Banngew and the Bankrachang Subdistrict Administrative Organizations. The questionnaires were collected in the amount of 1,068 (99.81%) In data analysis, computer and statistics of percentage, arithmetic mean, standard deviation, and t-test were used.

According to the opinions of the samples, the study results showed that (1) the management administration readiness of both organizations was at the moderate level; (2) the significant problem of both organizations was lacking of knowledge in people services regarding the economy principle; and (3) the significant development guideline of both organizations was training their executives at all levels on the importance of people services. Moreover, the conceptual framework of Sufficiency Economy Philosophy should be applied to the future survey researches.

Keywords: Management administration, People services, the Sufficiency Economy Philosophy

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดีด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วิรัช วิรัชนิภาวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช อาจารย์พลเอกศิรินทร์ ธูปกล่ำ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และอาจารย์ อุดร ตันติสุนทร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและติดตามการทำวิทยานิพนธ์ ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ นายวิทยา แม้นทอง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว และ ว่าที่ร้อยตรีสมศักดิ์ ชูสว่าง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ที่กรุณาให้การสนับสนุน และขอบพระคุณบุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลและประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ที่เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลภาคสนาม

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนนักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ทุกท่านที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา ขอขอบคุณ คุณมานนท์ หน่วงกระโทก ผู้ซึ่งเป็นครึ่งหนึ่งของชีวิตที่คอยให้ความหวัง และกำลังใจในการฝ่าฝันอุปสรรค สุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสุพรรณ-คุณแม่มณี และกัลยาณีน้องสาวอันเป็นที่รัก รวมทั้งครอบครัวสังคะโหที่ให้ความรักความห่วงใย และเป็นกำลังใจอย่างมาก ส่งผลให้ผู้ศึกษามีพลังในการดำเนินงานจนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

มาศชรี ถนอมศิลป์

มกราคม 2551

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ..... ง

บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... จ

กิตติกรรมประกาศ ..... ฉ

สารบัญตาราง ..... ฌ

สารบัญภาพ ..... ญ

บทที่ 1 บทนำ 1

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 1

วัตถุประสงค์การวิจัย 2

กรอบแนวคิดการวิจัย 4

ขอบเขตการวิจัย 5

ข้อจำกัดการวิจัย 7

นิยามศัพท์เฉพาะ 8

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 10

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง 12

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชน 12

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 22

แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการบริหารจัดการ 35

แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขหรือแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน 37

ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงและบ้านงิ้ว จังหวัดปทุมธานี ในเชิงเปรียบเทียบ 42

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 50

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 50

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 54

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

การเก็บรวบรวมข้อมูล 58
การวิเคราะห์ข้อมูล 59
ระยะเวลาทำการวิจัย 60
แผนการดำเนินงาน 60
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 61
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม 63
ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม 67
ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือ
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง 165
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 183
สรุปการวิจัย 183
อภิปรายผล 200
ข้อเสนอแนะ 225
บรรณานุกรม 236
ภาคผนวก 241
แบบสอบถาม 242
ประวัติผู้วิจัย 251

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว กับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตาม ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ 46

ตารางที่ 3.1 ประเภทของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่เก็บรวบรวมได้จริง จำแนกตามองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง 53

ตารางที่ 3.2 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ 60

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้วที่ตอบแบบสอบถาม (n = 520) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล 63

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านกระแชงที่ตอบแบบสอบถาม (n = 548) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล 64

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างองค์การบริหาร ส่วนตำบลบ้านงิ้ว (n = 520) และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน กระแชง (n = 548) ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล 66

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านความพอประมาณ 68

ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านความพอประมาณ 70

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านความมีเหตุผล 71

ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านความมีเหตุผล 73

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้าน งิ้ว จำแนกตามด้านการมีภูมิคุ้มกัน 74
ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านการมีภูมิคุ้มกัน 76
ตารางที่ 4.10 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้ว จำแนกตามด้านการพึ่งตนเอง 77
ตารางที่ 4.11 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านการพึ่งตนเอง 79
ตารางที่ 4.12 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน 81
ตารางที่ 4.13 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน 83
ตารางที่ 4.14 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านการรวมกลุ่ม 85
ตารางที่ 4.15 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านการรวมกลุ่ม 86

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.16 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านการสร้างเครือข่าย 88
ตารางที่ 4.17 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านการสร้างเครือข่าย 89
ตารางที่ 4.18 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านความสมดุล และการพัฒนาที่ยั่งยืน 91
ตารางที่ 4.19 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านความสมดุล และการพัฒนาที่ยั่งยืน 92
ตารางที่ 4.20 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน 94
ตารางที่ 4.21 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน 95
ตารางที่ 4.22 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อม ในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับ องค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านความพอประมาณ 97
ตารางที่ 4.23 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อม ในการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับ องค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านความมีเหตุผล 100

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.24 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการมีภูมิคุ้มกัน 102
ตารางที่ 4.25 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการพึ่งตนเอง 104
ตารางที่ 4.26 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน 106
ตารางที่ 4.27 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการรวมกลุ่ม 109
ตารางที่ 4.28 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการสร้างเครือข่าย 111
ตารางที่ 4.29 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน 113

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.30 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน 115

ตารางที่ 4.31 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามปัญหาทั้ง 8 ด้าน 117

ตารางที่ 4.32 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามปัญหาทั้ง 8 ด้าน 123

ตารางที่ 4.33 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัญหาทั้ง 8 ด้าน 130

ตารางที่ 4.34 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน 137

ตารางที่ 4.35 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน 144

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 4.36 ค่าสถิติการเปรียบเทียบคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน 151
ตารางที่ 4.37 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว 158
ตารางที่ 4.38 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตาแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง 160
ตารางที่ 4.39 ค่าสถิติการเปรียบเทียบคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง 162
ตารางที่ 4.40 ค่าสถิติสรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ หนึ่ง ความพร้อมในการบริหารจัดการ สอง ปัญหา สาม แนวทางการพัฒนา และ สี่ ภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี 170
ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา 186

สารบัญตาราง (ต่อ)

หน้า

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัด ปทุมธานี จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน 187

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน 192

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน 196

ตารางที่ 5.5 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ ภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการ ประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน 199

ตารางที่ 5.6 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการ ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว กับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงในจังหวัดปทุมธานี 201

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม 4

ภาพที่ 2.1 หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ 34

ภาพที่ 2.2 แผนภาพโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวม 45

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถาม 58

ภาพที่ 4.1 ค่าสถิติสรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อม ในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทาง เศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับ องค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ตามกรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน 165

ภาพที่ 5.1 ภาพรวมปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาการการบริหารจัดการ ด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง 8 ด้าน โดยนำกรอบแนวคิดที่ประกอบด้วย ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนา ที่เรียกว่า “กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา” 214

บทที่ 1
บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) มีวิวัฒนาการมาจากสภาตำบลและเกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งซึ่งอยู่ในระดับตำบล มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองตนเองของประชาชนในระดับฐานล่างที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่สำคัญ เช่น จัดระเบียบและบริหารท้องถิ่น ตัดสินใจ กำหนดนโยบาย บริหารจัดการ และดำเนินกิจการต่าง ๆ ของท้องถิ่นซึ่งโดยส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการจัดบริการสาธารณะในท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น

ในส่วนของประชาชน สามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบลได้ เนื่องจากพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่คอยกำกับ ดูแล และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล อย่างไรก็ตาม องค์การบริหารส่วนตำบล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในจังหวัดปทุมธานี ได้ประสบกับปัญหาด้านการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เช่น ปัญหาการขาดความพอประมาณในการบริหารจัดการ กล่าวคือ องค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วนยังคงมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฟุ่มเฟือยและต่อเนื่อง ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมสภาพ เสื่อมสลาย หรือถูกทำลายเป็นจำนวนมาก โดยบางอย่างหมดสิ้นไปและไม่อาจหาทดแทนได้ อาจเปรียบเทียบได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3 ส่วน ขณะที่ทำนุบำรุงได้เพียง 1 ส่วน หากปล่อยให้แนวคิด แนวทางการพัฒนา และแนวทางการบริหารจัดการภายในองค์การบริหารส่วนตำบลยังคงเป็นเช่นนี้ต่อไป ประเทศชาติ ชุมชน ท้องถิ่น และประชาชนย่อมได้รับความเสียหายและเดือดร้อนเพิ่มมากขึ้น ๆ

เพื่อแก้ไขปัญหาตามตัวอย่างดังกล่าว ได้นำมาสู่การเกิดหรือการนำเสนอการบริหารจัดการตามแนวทาง "ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง" สำหรับในที่นี้เรียกว่า การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) โดยสมเด็จพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริที่จะเห็นการสร้างเศรษฐกิจพอเพียงให้เกิดขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการบริหารจัดการและการดำเนินชีวิตตามแนวทางนี้เป็นหลักพื้นฐาน อันนำไปสู่จุดหมายปลายทางสำคัญคือ ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข โดยประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงยั่งยืน

ดังนั้น ด้วยเหตุผลที่แสดงถึงความสำคัญและจำเป็นของเรื่องที่ศึกษา รวมทั้งการเกิดปัญหาดังกล่าว ประกอบกับการศึกษาเกี่ยวกับความพร้อมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเชิงเปรียบเทียบไม่เคยมีหรือมีจำนวนน้อยมาก จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจศึกษา เรื่อง "การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี" โดยนำ "การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ" วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550: 41-68) หนังสือ เรื่อง "การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง" มาเป็นกรอบแนวคิดสำคัญในการศึกษา ประโยชน์จากการศึกษาครั้งนี้ไม่เพียงจะเกิดแก่ตัวผู้ศึกษาเองเท่านั้น แต่ยังเป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการและทางปฏิบัติต่อสังคมส่วนรวมอีกด้วย

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 ข้อ ดังนี้

2.1 ศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์ข้อนี้ เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (fact) ในปัจจุบันในเชิงเปรียบเทียบเกี่ยวกับความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ในจังหวัดปทุมธานี

2.2 ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์ไว้เช่นนี้ เพราะจะทำให้ทราบและเข้าใจปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี โดยข้อมูลเกี่ยวกับปัญหานี้จะเป็นข้อมูลในอดีตและปัจจุบันในเชิงเปรียบเทียบ อันจะเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการเสนอแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการต่อไป

2.3 ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

สำหรับเหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยให้ครอบคลุมเรื่องการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งด้วย เพราะการศึกษาหรือการทำวิจัยไม่อาจสมบูรณ์ได้ถ้าขาดการเสนอแนวทางการพัฒนาไว้ด้วย วัตถุประสงค์ข้อนี้จึงมุ่งเสนอแนวทางสำหรับพัฒนา ปรับปรุง หรือปรับเปลี่ยนความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งในอนาคตไว้ด้วย โดยข้อมูลส่วนนี้ถือว่า เป็นข้อมูลที่เป็นความคิดเห็น (opinion) ของผู้ศึกษาในเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากการศึกษาปัญหาหรือข้อเท็จจริงในอดีตและปัจจุบันดังกล่าว อันทำให้มีแนวโน้มว่าจะมีข้อมูลมากเพียงพอที่จะเสนอแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงสำหรับอนาคตได้อย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นระบบ

2.4 ศึกษาเปรียบเทียบภาพรวมของแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

เหตุผลที่กำหนดวัตถุประสงค์ไว้เช่นนี้ เพื่อจะทำให้ทราบและเข้าใจภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง อันจะมีส่วนช่วยให้ได้ทราบและเข้าใจข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวกับอนาคตเพิ่มมากขึ้น ข้อมูลส่วนนี้เป็นข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นซึ่งได้มาจากการศึกษาข้อเท็จจริง หรือข้อมูลในอดีตและปัจจุบัน แล้วนำมาทำนาย พยากรณ์ หรือแสดงความคิดเห็นแนวโน้มความพร้อมในการบริหารจัดการในอนาคตได้อย่างมีหลักเกณฑ์และเป็นระบบ

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษา ได้นำ "การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ" หรือ "ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ" **วิรัช วิรัชนิภาวรรณ** (2550: 41-68) หนังสือ เรื่อง "การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง" มาเป็นกรอบแนวคิดสำคัญในการศึกษา โดยถือว่า "ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ" หรือ 8 ด้าน เป็นตัวแปรอิสระ ทั้ง 8 ประการนั้น ซึ่งประกอบด้วย (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

ขณะที่ "การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี" เป็นตัวแปรตาม ดังภาพที่ 1.1

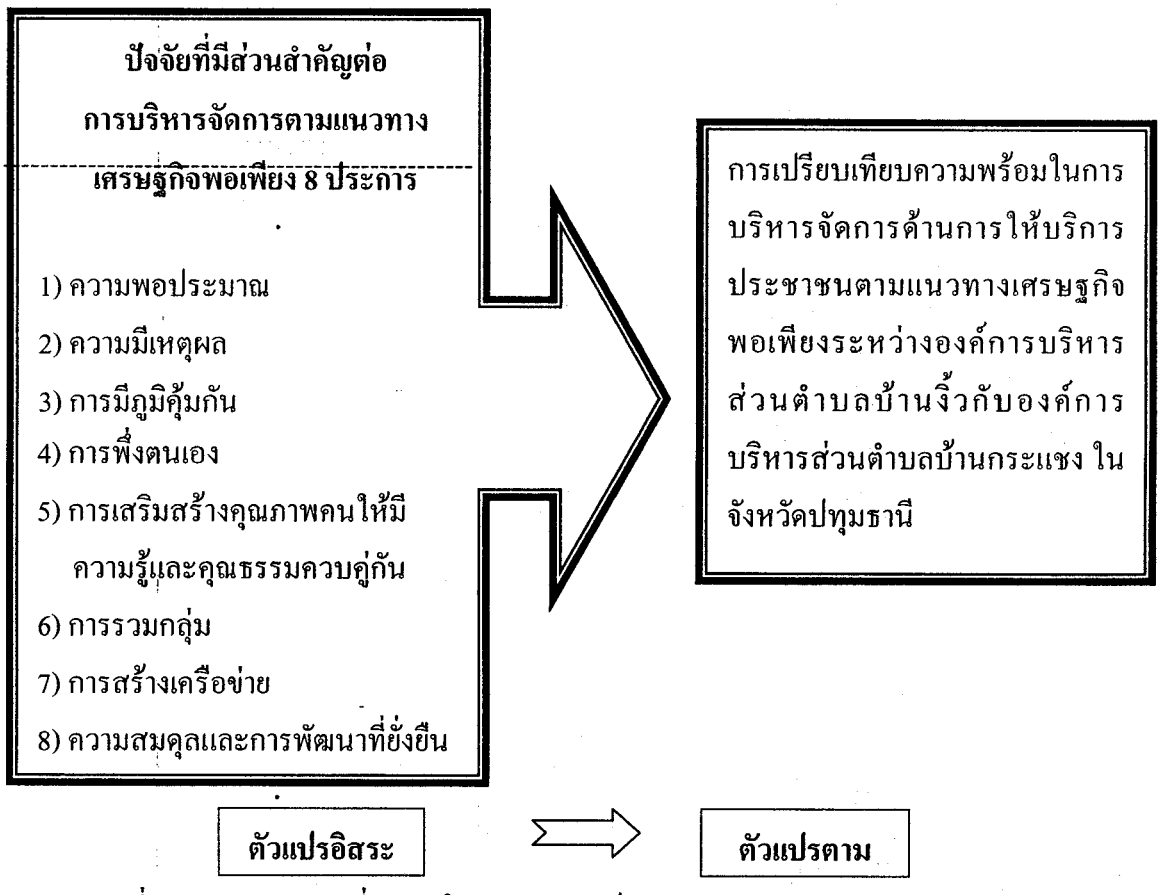

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

สำหรับเหตุผลที่ศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำ "การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ" เป็นกรอบแนวคิดสำคัญ เพราะผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นกรอบแนวคิดด้านการบริหารจัดการที่เข้าใจง่าย ชัดเจน ครอบคลุม และครบถ้วน เห็นได้จากประกอบด้วย 8 เรื่องดังกล่าว กรอบแนวคิดนี้สามารถนำมาใช้ได้อย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ จึงน่าจะมีส่วนสำคัญที่ทำให้การศึกษาครั้งนี้เป็นระบบครบถ้วน และสมบูรณ์เพิ่มมากยิ่งขึ้น ในเวลาเดียวกัน ยังเป็นการพิสูจน์ด้วยว่า การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการภาครัฐของไทย และมีประโยชน์หรือไม่ เพียงใดด้วย

อย่างไรก็ตาม ทุกกรอบแนวคิดย่อมมีข้อจำกัดบางประการ กล่าวคือ กรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ไม่ว่าจะเป็นลักษณะหรือรูปแบบใด ย่อมต้องมีข้อจำกัดหรือมีผู้โต้แย้งได้เสมอไม่มากก็น้อย กรอบแนวคิดที่ผู้ศึกษานำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ย่อมมีข้อจำกัดเช่นกัน และไม่อาจนับได้ว่าเป็นกรอบแนวคิดที่สมบูรณ์ที่สุด ข้อจำกัดคือ กรอบแนวคิดนี้เป็นกรอบแนวคิดที่ให้ความสำคัญกับด้านจิตใจมากกว่าวัตถุ กล่าวคือ การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ เน้นด้านจิตใจ 5 ประการ และเน้นด้านวัตถุ 3 รวมทั้งกรอบแนวคิดนี้เหมาะสมกับสภาพในปัจจุบันเท่านั้น แต่ในอนาคตหากเกิดการเปลี่ยนแปลงของสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม หรือการเมืองขึ้น อาจทำให้กรอบแนวคิดนี้เกิดข้อบกพร่องได้บ้าง

4. ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านพื้นที่ และขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการและปัญหา ตลอดจนแนวทางการพัฒนา และภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้ "การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ" เป็นกรอบแนวคิดสำคัญที่ใช้ในการศึกษา เนื้อหาของการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 5 บท โดยในแต่ละบทมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

บทที่ 1 บทนำ ครอบคลุมกระบวนการศึกษาทางวิชาการอย่างเป็นระบบเริ่มจากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย ข้อจำกัดในการวิจัย กรอบแนวคิดการวิจัย นิยามศัพท์เฉพาะ และประโยชน์คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นการนำเสนอแนวคิด และผลการศึกษาวิจัยที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารหลายประเภท เช่น หนังสือ บทความ งานวิจัย โดยครอบคลุมเรื่องแนวคิดสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่นำมาศึกษาในครั้งนี้

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย กล่าวถึงวิธีการหรือกระบวนการวิจัยที่ใช้ในการศึกษา โดยครอบคลุมหัวข้อ 6 หัวข้อ ได้แก่ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (3) การเก็บรวบรวมข้อมูล (4) การวิเคราะห์ข้อมูล (5) ระยะเวลาทำการวิจัย และ (6) แผนการดำเนินงาน

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยสนามและการสัมภาษณ์แนวลึกเฉพาะผู้เชี่ยวชาญ

บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ เป็นการสรุปและนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง และความคิดเห็นเพื่อนำไปปรับใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

4.2 ขอบเขตด้านพื้นที่ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี เท่านั้น

สำหรับเหตุผลที่เลือกศึกษาพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่งดังกล่าวนี้ เนื่องจากทั้ง 2 แห่งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีโครงสร้างด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ คือ รายได้ รวมทั้งพื้นที่ และประชากรที่ใกล้เคียงกัน ทำให้นำมาเปรียบเทียบกันได้ และจะทำให้ได้ผลการวิจัยที่เป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการและทางปฏิบัติ

4.3 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.3.1 ประชากร หมายถึง ประชากรเป้าหมายของการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

ประเภทที่หนึ่ง คือ บุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง โดยแบ่งเป็น ฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำนวน 47 คน เช่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างหรือพนักงานจ้าง เป็นต้น

ประเภทที่สอง คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำนวน 5,824 คน

รวมประชากรทั้ง 2 ประเภท จำนวน 5,871 คน

4.3.2 กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ประชาชนที่เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถามทั้งหมด แบ่งเป็น 2 ประเภทเช่นกัน ได้แก่

ประเภทที่หนึ่ง คือ บุคลากรที่ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งเป็น ฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำ ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำนวน 47 คน โดยถือว่าประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทที่สอง คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำนวน 1,023 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวนนี้ ได้มาจากการคำนวณโดยใช้ สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 96% และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.04

รวมกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ประเภท จำนวน 1,070 คน

เหตุผลที่เลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทข้างต้น มีดังนี้

ประเภทที่หนึ่ง คือ บุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล เลือกเพราะเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ศึกษาหรือในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง มีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพเพราะเข้าใจและมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาครั้งนี้

ประเภทที่สอง คือ ประชาชน เลือกเพราะเป็นบุคคลที่มีแนวโน้มทราบเข้าใจและได้ผลกระทบจากเรื่องที่ศึกษาโดยตรง อีกทั้งเป็นบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงจากบริการสาธารณะต่าง ๆ ที่ได้รับจากองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมและมีคุณภาพมาก

5. ข้อจำกัดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้แบ่งข้อจำกัดในการวิจัยเป็น 3 หัวข้อ เพื่อให้สอดคล้องกับขอบเขตการวิจัยข้างต้น ดังนี้

5.1 ข้อจำกัดด้านเนื้อหา ศึกษาข้อมูลครั้งนี้มุ่งให้ความสำคัญกับการศึกษาเนื้อหาเฉพาะที่เป็นปัจจุบันและเนื้อหาที่เป็นความคิดเห็นในอนาคต โดยศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวกับอดีตวิวัฒนาการ หรือความเป็นมาน้อยมาก เนื่องจากผู้ศึกษาประสงค์จะได้เนื้อหาที่เกี่ยวกับความคิดเห็นเป็นหลักเพื่อนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาหน่วยงานต่อไปในอนาคตมากกว่าการศึกษาเชิง

ประวัติศาสตร์ซึ่งแยกศึกษาเป็นอีกเรื่องต่างหากได้ ดังนั้น สัดส่วนของเนื้อหาที่เกี่ยวกับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาปรับปรุงในอนาคตจึงมีปริมาณมากเป็นพิเศษ

5.2 ข้อจำกัดด้านพื้นที่ การศึกษาครั้งนี้ให้ความสำคัญกับการวิจัยสนามในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงในจังหวัดปทุมธานีเท่านั้น โดยไม่ได้ครอบคลุมทั้งจังหวัด เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างในองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวมีแนวโน้มทราบ เข้าใจและได้ผลกระทบจากเรื่องที่ศึกษาโดยตรง จึงเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมและมีคุณภาพมาก

5.3 ข้อจำกัดด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้จำกัดกลุ่มตัวอย่างเพียง 1,070 คน โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทดังกล่าวแล้วข้างต้น โดยกลุ่มตัวอย่างประเภทแรกซึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ศึกษาหรือในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง มีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพเพราะเข้าใจและมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาครั้งนี้อย่างมาก แต่สำหรับกลุ่มตัวอย่างอีกประเภทหนึ่ง คือ ประชาชน แม้เป็นกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในพื้นที่และได้รับบริการสาธารณะโดยตรงจากองค์การบริหารส่วนตำบลก็ตาม แต่ก็อาจมีประชาชนบางส่วนซึ่งเป็นส่วนน้อยที่ยังไม่เข้าใจการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมากเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างประเภทนี้ถือว่าเป็นข้อจำกัดที่ส่งผลต่อการศึกษาครั้งนี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

เป็นเรื่องยากมากที่จะให้ความหมายของคำศัพท์หรือคำต่าง ๆ และได้รับการยอมรับจากทุกคน ทั้งนี้เพราะความแตกต่างของแนวคิด ความคิดเห็น มุมมอง ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของแต่ละคน ดังนั้น ในการศึกษาครั้ง จึงจำเป็นต้องกำหนดคำจำกัดความหรือนิยามปฏิบัติการที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ไว้ด้วย หนึ่ง เพื่ออธิบายและกำหนดขอบเขตของคำศัพท์หรือคำสำคัญที่นำมาใช้เฉพาะในวิทยานิพนธ์นี้ให้ชัดเจนขึ้น สอง เพื่อสื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายหรือคำจำกัดความแต่ละคำที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ตรงกันหรือเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับผู้ศึกษา รวมทั้ง สาม เพื่อทำให้ผู้ศึกษาไม่สับสน ไม่หลงประเด็นและสามารถศึกษาให้ตรงกับความหมายที่ได้ให้ไว้ในความหมายหรือคำจำกัดความด้วย (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550: 41-68) หนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง”) สำหรับแนวทางการกำหนดหัวข้อย่อยในนิยามศัพท์เฉพาะข้างล่างนี้ ผู้ศึกษาได้นำคำสำคัญที่ปรากฏอยู่ในชื่อวิทยานิพนธ์ วัตถุประสงค์การวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัยมาจัดเป็นหลัก นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มีดังนี้

6.1 การเปรียบเทียบ หมายถึง พิจารณาเทียบเคียงให้เห็นลักษณะที่เหมือนกันและต่างกัน (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546:18))

6.2 ความพร้อม หมายถึง สภาพการเตรียมตัวทางการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงในจังหวัดปทุมธานี ให้มีความรู้ความสามารถที่จะให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม เสมอภาค และเอื้อต่อการมีส่วนร่วม

6.3 การบริหารจัดการ (Management administration) หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของบุคลากรและหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ที่นำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขและการกินอยู่แต่เพียงพอดีให้แก่ประชาชนและประเทศชาติด้วย ทั้งนี้ ได้มาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

6.4 การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ที่มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางที่คำนึงถึงหลักการสำคัญ คือ ความพอเพียง ความมีเหตุผล การมีภูมิคุ้มกัน การพึ่งตนเอง การเสริมสร้างคุณภาพคน การรวมกลุ่ม การสร้างเครือข่าย ตลอดจนความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งนี้โดยมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ

6.4.1 ความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การให้บริการประชาชนในระดับพอประมาณมีความพอดีตามกำลังความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบล

6.4.2 ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจเกี่ยวกับระดับความพอเพียงในการให้บริการประชาชนจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

6.3.3 การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การสร้างหรือเตรียมตัวขององค์การบริหารส่วนตำบลให้มีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อพร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลง หรือสถานการณ์ทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นในอนาคตทั้งใกล้และไกลด้วยความไม่ประมาท

6.3.4 การพึ่งตนเอง หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลสนับสนุนระบบเศรษฐกิจของชุมชนที่อยู่ได้ด้วยตนเองไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงคนอื่นหรือชุมชนอื่นจนเกินความจำเป็นโดยเน้นความสามารถของประชาชนและชุมชนในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงประชาชนหรือชุมชนนั้น ๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ

6.3.5 การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน หมายถึง การเสริมสร้างจิตใจของผู้ปฏิบัติงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลทุกระดับให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน เช่น การมีคุณธรรม การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของชุมชนบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น

6.3.6 การรวมกลุ่ม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่ม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้หลากหลาย ครอบคลุมทั้งการเกษตรแบบผสมผสาน หัตถกรรม และการแปรรูปอาหาร

6.3.7 การสร้างเครือข่าย หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลร่วมมือกันสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงกันและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน

6.3.8 ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนยึดถือการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม มีสมดุลระหว่างกระแสการแข่งขันจากโลกาภิวัตน์ และกระแสท้องถิ่นนิยม มีความหลากหลายในโครงสร้างการผลิต มีการใช้ทุนที่มีอยู่ในสังคมให้มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของท้องถิ่นที่ดีงาม

6.5 การให้บริการประชาชน หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่ดูแลอำนวยความสะดวกการจัดบุคลากรต้อนรับและให้ความช่วยเหลือ การเปิดช่องทางการให้บริการหลายทาง เพื่ออำนวยความสะดวก ให้มีความรวดเร็วและประหยัดเวลา การยึดหลักการให้บริการสาธารณะประชาชนอย่างประทับใจ คล่องตัว รวดเร็ว ใกล้ชิด ทั่วถึง น่าเชื่อถือ โปร่งใสและตรวจสอบได้ บุคลากรให้บริการด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ให้เกียรติและเต็มใจให้บริการไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ต่อทั้งประชาชนทั่วไป และภาคธุรกิจเอกชน ทั้งนี้ ได้มาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

6.6 องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2542

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาครั้งนี้อาจแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่

7.1 องค์ความรู้ใหม่ หมายถึง ความรู้ที่เกิดขึ้นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการถ่ายทอดจากประสบการณ์ หรือจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล โดยความรู้เกิดขึ้นนั้น

ผู้รับสามารถไปใช้ได้โดยตรง หรือสามารถนำมาปรับใช้ได้ เพื่อให้เหมาะกับสถานการณ์หรืองานที่กระทำอยู่ (สำนักงานอัยการสูงสุด "ความหมายขององค์ความรู้" ค้นคืนวันที่ 15 ธันวาคม 2550 จาก http://www.ago.go.th) การศึกษาครั้งนี้ได้ช่วยสร้างองค์ความรู้หรือสาระสำคัญทางวิชาการใหม่ให้เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การได้ทราบและเข้าใจความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงในเชิงเปรียบเทียบ พร้อมกันนั้น ยังทำให้ได้เข้าใจสาระสำคัญของ "หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ" ด้วย

7.2 ประโยชน์ในทางวิชาการ

7.2.1 ช่วยให้หน่วยงานและบุคลากรของหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของภาคเอกชน ตลอดจนสถาบันการศึกษาได้ความรู้และความเข้าใจทางวิชาการในเรื่อง ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง ในเชิงเปรียบเทียบ

7.2.2 เป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและทำวิจัยทำนองเดียวกันนี้กับกลุ่มตัวอย่างอื่น

7.3 ประโยชน์ในทางปฏิบัติ

7.3.1 บุคคลและหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เช่น รัฐสภา คณะรัฐมนตรี องค์กรของรัฐที่เป็นอิสระ องค์การเอกชน สื่อมวลชน จะได้รับประโยชน์จากการศึกษาครั้งนี้ โดยนำข้อมูลที่เป็นข้อเท็จและข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นไปใช้ประโยชน์สำหรับพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของหน่วยงานตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับหลักความพอเพียง การมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกัน หรือ หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

7.3.2 ช่วยสนับสนุนหรือประชาสัมพันธ์ให้บุคคลและหน่วยงานที่นำการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้หรือปรับใช้ เกิดความมั่นใจและศรัทธาการบริหารตามแนวทางนี้มากขึ้น

7.3.3 ในส่วนของประชาชนหากนำไปศึกษา จะช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่งในจังหวัดปทุมธานีในเชิงเปรียบเทียบ นอกจากนี้ ยังอาจนำข้อมูลทั้งข้อเท็จจริงและความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์หรือปรับใช้ในการแสดงความคิดเห็นหรือในการเข้าไปมีส่วนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐทั้งหลายตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายต่อไป

บทที่ 2
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี" ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาจากเอกสาร ตลอดจนการรวบรวมแนวคิด และผลงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ เช่น ใช้ในการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย สร้างแบบสอบถาม อภิปรายผล และเสนอแนะ สำหรับในบทที่ 2 นี้ ได้จัดแบ่งหัวข้อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (ตัวแปรอิสระ)
3. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการบริหารจัดการ (ตัวแปรตาม)
4. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขหรือแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน
5. ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงและบ้านงิ้ว จังหวัดปทุมธานี ในเชิงเปรียบเทียบ

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องข้างล่างนี้ เป็นวรรณกรรมที่ผู้ศึกษานำไปใช้ในการสร้างกรอบแนวคิด แบบสอบถาม อภิปรายผลและเสนอแนะเท่านั้น โดยวรรณกรรมที่ไม่ได้ใช้จะไม่นำมาใส่ไว้ด้วย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการจัดการและการให้บริการประชาชน

ในการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการและการให้บริการประชาชนในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำความหมายของการบริหารจัดการ และความหมายของการให้บริการประชาชนรวมทั้งสรุปมาเสนอไว้

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการจัดการ

ผู้ศึกษาได้ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการของนักวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศมาเสนอไว้ โดยเรียงลำดับจากปีที่เก่าที่สุดถึงปีล่าสุด รวมทั้งเริ่มจากนักวิชาการไทยและตามด้วยนักวิชาการต่างประเทศ ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2543: 21-22) ในหนังสือ เรื่อง "องค์การและการบริหาร" ได้อธิบายถึงลักษณะของงานบริหารจัดการไว้ 3 ด้าน คือ

1) ในด้านที่เป็นผู้นำหรือหัวหน้างาน งานบริหารจัดการ หมายถึง ภาระหน้าที่ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ปฏิบัติตนเป็นผู้นำภายในองค์การ

2) ในด้านของภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำ งานบริหารจัดการ หมายถึง การจัดระเบียบทรัพยากรต่าง ๆ ในองค์การ และการประสานกิจกรรมต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

3) ในด้านของความรับผิดชอบ งานบริหารจัดการ หมายถึง การต้องทำให้งานต่างๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีด้วยการอาศัยบุคคลต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2545: 39) ในหนังสือ เรื่อง "การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น: สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย" ว่า การบริหารจัดการในฐานะที่เป็นกระบวนการ หรือกระบวนการบริหารจัดการ เกิดได้จากหลายแนวคิด เช่น โพสคอร์บ (POSDCoRB) เกิดจากแนวคิดของ ลูเทอร์ กูลิค (Luther Gulick) และ ลินดอล เออร์วิค (LyndallUrwick) ประกอบด้วยขั้นตอนการบริหารจัดการ 7 ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การจัดการคน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ขณะที่กระบวนการบริหารจัดการตามแนวคิดของ เฮ็นรี ฟาโยล (Henry Fayol) ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบังคับการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุมงาน (Controlling) หรือรวมเรียกว่า พอคค์ (POCCC) และในปี 2548 วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548: 5) ในหนังสือ เรื่อง "การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ" กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการ (management administration) การบริหารการพัฒนา (development administration) แม้กระทั่งการบริหารการบริการ (service administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันที่เห็นได้อย่างชัดเจนมีอย่างน้อย 3 ส่วน คือ

<u>หนึ่ง</u> ล้วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารราชการ

สอง มีกระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (thinking) หรือการวางแผน (planning) การดำเนินงาน (acting) และการประเมินผล (evaluating) และ

สาม มีจุดหมายปลายทาง คือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น

สำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำมีจุดเน้นต่างกัน กล่าวคือ การบริหารจัดการเน้นเรื่องการนำแนวคิดการจัดการของภาคเอกชนเข้ามาใช้ในการบริหารราชการ เช่น การมุ่งหวังผลกำไร การแข่งขัน ความรวดเร็ว การตลาด การประชาสัมพันธ์ การจูงใจด้วยค่าตอบแทน การลดขั้นตอน และการลดพิธีการ เป็นต้น ในขณะที่การบริหารการพัฒนาให้ความสำคัญเรื่องการบริหารรวมทั้งการพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน โครงการ (policy, plan, program, project) หรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ส่วนการบริหารการบริการเน้นเรื่องการอำนวยความสะดวกและการให้บริการแก่ประชาชน นอกจากนี้ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550:26-37) ในหนังสือ เรื่อง "การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาของหน่วยงานของรัฐ" ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการ ในที่นี้หมายถึง การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือสร้างความสุขความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนให้แก่ประชาชนและประเทศชาติ โดยเกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ เช่น (1) การบริหารนโยบาย (Policy) (2) การบริหารอำนาจหน้าที่ (Authority) (3) การบริหารคุณธรรม (Morality) (4) การบริหารที่เกี่ยวข้องกับสังคม (Society) (5) การวางแผน (Planning) (6) การจัดองค์การ (Organizing) (7) การบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Staffing) (8) การอำนวยการ (Directing) (9) การประสานงาน (Coordinating) (10) การรายงาน (Reporting) และ (11) การงบประมาณ (Budgeting) เช่นนี้เป็นการนำ "กระบวนการบริหารจัดการ" ที่เรียกว่า แพ็มส์-โพสดอร์บ (PAMS-POSDCoRB) แต่ละตัวมาเป็นแนวทางในการให้ความหมายของคำว่าการบริหารจัดการด้วยหรืออีกตัวอย่างหนึ่ง คือ การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือสร้างความสุขความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนให้แก่ประชาชนและประเทศชาติ โดย เกี่ยวข้องกับเรื่องต่าง ๆ เช่น (1) การบริหารคน (Man) (2) การบริหารเงิน (Money) (3) การบริหารวัสดุอุปกรณ์ (Material) (4) การบริหารงานทั่วไป (Management) (5) การบริหารคุณธรรม (Morality) (6) การให้บริการประชาชน (Market) และ (7) การบริหารเวลา (Minute) เช่นนี้ เป็นการนำ "ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการ" ที่เรียกว่า 7M แต่ละตัวมาเป็นแนวทางในการให้ความหมายของคำว่าการบริหารจัดการ

การให้ความหมายทั้ง 2 ตัวอย่างนี้ เป็นการให้ความหมายในลักษณะที่ หนึ่ง การบริหารจัดการเป็นกระบวนการที่มีระบบและมีขั้นตอนในการดำเนินงานหลายขั้นตอนพร้อมกันนั้น สอง

ได้นำหลักวิชาการ คือ "กระบวนการบริหารจัดการ" และ "ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการ" มาใช้เป็นแนวทางในการให้ความหมายด้วย การทำเช่นนี้ น่าจะมีส่วนทำให้การให้ความหมายคำว่าการบริหารจัดการดังกล่าวนี้ครอบคลุมเนื้อหาสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการได้ชัดเจน เข้าใจง่ายขึ้น เป็นวิชาการ และมีกรอบแนวคิดด้วย นอกจากตัวอย่างดังกล่าวนี้แล้ว ยังอาจนำหลักวิชาการหรือปัจจัยอื่นมาใช้เป็นแนวทางในการให้ความหมายของการบริหารจัดการได้อีกด้วย ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคน เช่น (1) 3M 4M หรือ 5M ซึ่งประกอบด้วย การบริหารคน (Man) การบริหารเงิน (Money) การบริหารวัสดุอุปกรณ์ (Material) การบริหารงานทั่วไป (Management) และการบริหารคุณธรรม (Morality) (2) 5ป ซึ่งประกอบด้วยประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ประหยัด ประสานงาน และประชาสัมพันธ์ และ (3) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ซึ่งประกอบด้วย 6 หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า

วิลเลี่ยม ที. กรีนวูด (William T. Greenwood, 1976) ในหนังสือ เรื่อง "Management and Organization, Behavioral Theories : An Interdisciplinary Approach" ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีส่วนสำคัญของการบริหารจัดการ ควรมีอย่างน้อย 7 ประการ คือ (1) คน (Man) (2) เงิน (Money) (3) วัสดุสิ่งของ (Material) (4) อำนาจหน้าที่ (Authority) (5) เวลา (Time) (6) กำลังใจในการทำงาน (Will) และ (7) ความสะดวกต่าง ๆ (Facilities)

เอสไคด์ (Erskine,1991: 433-437) ในหนังสือ เรื่อง "Business Management" ได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการว่า เป็นกระบวนการจัดหาผสมผสานทรัพยากรมนุษย์ เงิน ข่าวสารข้อมูล และทรัพยากรกายภาพอื่นๆ ให้บรรลุเป้าหมาย ขั้นตอนขององค์การ

รอบบิน และเคาเตอร์ (Robbins and Coulter, 2002: 12) ในหนังสือ เรื่อง "Management" ได้ให้ความหมายของ การบริหารจัดการว่า เป็นกระบวนการในการประสานงานและรวบรวมในการทำงานเพื่อให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุประสิทธิผล โดยอาศัยคน

จากการศึกษาความหมายของการบริหารจัดการข้างต้น จะเห็นได้ว่า นักวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศได้ให้ความหมายไว้ใกล้เคียงกัน และอาจใช้แทนกันได้กับคำว่า การบริหารและการจัดการ คำว่า การบริหารส่วนใหญ่ใช้ในภาครัฐหรือหน่วยงานภาครัฐ ขณะที่คำว่า การจัดการนิยมใช้ในภาคเอกชนหรือภาคธุรกิจ ในที่นี้ขอให้ความหมายของ การบริหารจัดการ โดยยึดถือความหมายของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ ที่กล่าวไว้ว่า การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆที่หน่วยงานของรัฐ และ/หรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐนำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือสร้างความสุขความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนให้แก่ประชาชนและ

ประเทศชาติ การที่ผู้ศึกษาได้ยึดแนวทางการให้ความหมายของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ ข้างต้น เนื่องจากเป็นคำนิยามที่สั้น กะทัดรัด ชัดเจน และครอบคลุมครบถ้วน

สรุป จากความหมายและการวิเคราะห์ข้างต้น ทำให้ผู้ศึกษาได้สรุปความหมายของการบริหารจัดการที่ใช้ในที่นี้ว่า หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานใด ๆ ของบุคลากรและหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ที่นำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลง พัฒนา หรือสร้างความอยู่เย็นเป็นสุขและการกินอยู่แต่เพียงพอดีให้แก่ประชาชนและประเทศชาติด้วย ทั้งนี้ ได้มาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการประชาชน

การบริการประชาชนของรัฐ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นพร้อมกับการมีรัฐ เหตุผลสำคัญของการมีรัฐก็เพื่อกำหนดกติกาในการอยู่ร่วมกันของผู้คนในรัฐ และดำเนินการให้เป็นไปตามกติกาดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายสำคัญ คือ ความมั่นคงแห่งรัฐ และความอยู่ดีกินดี ของประชาชนในสังคมโดยทั่วกัน ดังนั้น รัฐจึงมีหน้าที่สำคัญในการจัดการในเรื่องความสงบเรียบร้อย การบำบัดทุกข์บำรุงสุข พัฒนาการบริการและกระจายบริการสาธารณะเหล่านั้นให้แก่ประชาชนในสังคม อีกทั้ง สภาพแวดล้อมในปัจจุบันส่งผลกระทบให้ทุกส่วนราชการต้องปรับปรุงคุณภาพการให้บริการประชาชนให้สามารถตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนให้เพิ่มมากขึ้น โดยปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อระบบราชการที่สำคัญ ประกอบด้วย

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. 2540) ได้บัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการของหน่วยงานของรัฐ ไว้ 2 มาตราดังนี้

"มาตรา 70 บุคคลผู้เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือของราชการส่วนท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม อำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชน"

"มาตรา 75 รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมาย คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างรวดเร็วและเท่าเทียมกัน รวมทั้งจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่นให้มีประสิทธิภาพเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน"

มาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 บัญญัติไว้ว่า

"การบริหารราชการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐความมีประสิทธิภาพ ความคุ้มค่าในเชิงภารกิจแห่งรัฐ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน การลดภารกิจและยุบเลิกหน่วยงานที่ไม่จำเป็น การกระจายภารกิจ

และทรัพยากรให้แก่ท้องถิ่น การกระจายอำนาจตัดสินใจ การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ โดยมีผู้รับผิดชอบต่อผล"

"ในการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ"

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริการไว้ในมาตรา ดังต่อไปนี้

มาตรา 37 ในการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนหรือติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการด้วยกัน ให้ส่วนราชการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงาน และประกาศให้ประชาชนและข้าราชการทราบเป็นการทั่วไป ส่วนราชการใดมิได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานใด และคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการพิจารณาเห็นว่างานนั้นมีลักษณะที่สามารถกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จได้ หรือส่วนราชการได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จไว้แต่คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการเห็นว่าเป็นระยะเวลาที่ล่าช้าเกินสมควรคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการจะกำหนดเวลาแล้วเสร็จให้ส่วนราชการนั้นต้องปฏิบัติก็ได้

มาตรา 38 เมื่อส่วนราชการใดได้รับการติดต่อสอบถามเป็นหนังสือจากประชาชนหรือจากส่วนราชการด้วยกันเกี่ยวกับงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้นที่จะต้องตอบคำถามหรือแจ้งการดำเนินการให้ทราบภายใน สิบห้าวันหรือภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ตาม มาตรา 37

มาตรา 39 ให้ส่วนราชการจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศของ ส่วนราชการเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่จะสามารถติดต่อสอบถามหรือขอข้อมูล หรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546 – 2550) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ของการพัฒนาระบบราชการไว้ว่า "พัฒนาระบบราชการไทยให้มีความเป็นเลิศ สามารถรองรับกับการพัฒนาประเทศในยุคโลกาภิวัตน์ โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และประโยชน์สุขของประชาชน" โดยได้กำหนดเป้าประสงค์หลัก หรือผลลัพธ์สุดท้ายที่พึงประสงค์ของการพัฒนาระบบราชการไทยไว้ 4 ประการ คือ (1) พัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนที่ดีขึ้น (better service quality) (2) ปรับบทบาทภารกิจ และขนาดให้มีความเหมาะสม (rightsizing) (3) ยกระดับขีดความสามารถและมาตรฐานการทำงานให้อยู่ในระดับสูง และเทียบเท่าเกณฑ์สากล (high performance) และ (4) ตอบสนองต่อการบริหารปกครองในระบอบประชาธิปไตย

(democratic governance) โดยเป้าประสงค์หลัก " พัฒนาคุณภาพการให้บริการประชาชนที่ดีขึ้น (better service quality)" ได้กำหนดตัวชี้วัดไว้ ดังนี้

1) ประชาชนร้อยละ 80 โดยเฉลี่ยมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานราชการ

2) ขั้นตอนและระยะเวลาการปฏิบัติราชการเพื่อให้บริการประชาชนลดลงได้มากกว่าร้อยละ 50 โดยเฉลี่ย ภายในปี พ.ศ. 2550

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2546: 92-98) หนังสือ เรื่อง "การบริหารและการจัดการเทศบาลในยุคปฏิรูปการเมือง" โดยได้อธิบายถึงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชน (Market) ประกอบด้วย

1. การให้ประชาชนเลือกรับบริการ อาจเปิดโอกาสให้ประชาชนเลือกรับบริการได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มด้วยความสมัครใจเพื่อให้ได้รับบริการที่รวดเร็วขึ้น ตัวอย่างเช่น โดยปกติการขอใบอนุญาตใหม่หรือต่อใบอนุญาตสำหรับกิจการอุตสาหกรรม ร้านค้า การรื้อถอน ต่อเติม หรือดัดแปลงอาคาร เป็นต้น เมื่อยื่นหลักฐานครบถ้วนจะใช้เวลาประมาณ 30 วัน และอาจไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือเสียค่าใช้จ่าย เช่น 50 บาท เป็นต้น แต่ถ้าประชาชนสมัครใจและต้องการใบอนุญาตดังกล่าวเร็วกว่าเวลาปกติ เช่น 20 วัน เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐก็อาจกำหนดว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายรวม 300 บาท เป็นต้น การนำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้จะอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังนี้คือ ใช้ได้กับงานบางอย่าง เป็นงานที่แต่ละหน่วยงานสามารถทำได้เองโดยไม่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการอื่นหรือเกี่ยวข้องน้อยมาก หน่วยงานจำเป็นต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนว่าเมื่อหลักฐานครบแล้วงานแต่ละอย่างโดยปกติจะใช้เวลาดำเนินการนานเท่าใด พร้อมติดประกาศให้ประชาชนรู้อย่างชัดเจน โดยกำหนดบุคคลผู้รับผิดชอบหรือผู้มีอำนาจในการดำเนินงานนั้น

2. การจัดบุคลากรต้อนรับและให้ความช่วยเหลือประชาชน ควรจัดให้มีบุคลากรอย่างน้อย 1 คน ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีเป็นพิเศษ มีหน้าที่เดินพบปะประชาชนเพื่อคอยต้อนรับ สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนที่มาติดต่อราชการ ตอบคำถาม ให้คำแนะนำ หรือให้ความช่วยเหลือประชาชน

3. การเปิดกว้างช่องทางให้บริการ การให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนหลายอย่างอาจดำเนินการในลักษณะที่ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว พร้อมกับประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายได้ เป็นต้นว่า การร้องทุกข์ ร้องเรียน การขอความช่วยเหลือ และการจัดส่งเอกสาร เหล่านี้หน่วยงานของรัฐอาจเปิดโอกาสให้ประชาชนส่งข้อความ หรือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรสาร (fax) คอมพิวเตอร์หรืออินเตอร์เน็ท (internet) รวมตลอดทั้งการจัดบุคลากรเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ทางโทรศัพท์ไว้ตลอด 24 ชั่วโมง

4. การให้บริการร่วมกันเสร็จสิ้นในจุดเดียว หรือการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (one stop service) เพื่อเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายของประชาชน การให้บริการดังกล่าวนี้ มีลักษณะสำคัญ คือ (1) เป็นการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของทุกหน่วยงาน (2) แต่ละหน่วยงานร่วมมือและประสานงานกัน โดยทุกหน่วยงานจะต้องประสานงานเพื่อออกระเบียบกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาพิจารณาของแต่ละหน่วยงาน ตั้งแต่รับคำขอจนกระทั่งพิจารณาแล้วเสร็จให้อยู่ในระเบียบเดียวกัน (3) การให้บริการเสร็จสิ้นในจุดเดียวหรือสถานที่เดียว (4) มีกำหนดเวลาแล้วเสร็จในทุกขั้นตอนอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย และ (5) มีการประชาสัมพันธ์และจัดบุคลากรคอยให้คำแนะนำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องประกาศให้ประชาชนรับทราบเป็นการทั่วไปอย่างเปิดเผยว่า ในการติดต่อขอใช้บริการแต่ละเรื่อง เจ้าหน้าที่ของรัฐจะใช้เวลาดำเนินการเท่าไร ต้องการเอกสารหลักฐานใดบ้าง หากต้องเสียค่าธรรมเนียม ต้องระบุจำนวนเงินที่ชัดเจนด้วย

5. การเปิดช่องงานเบ็ดเตล็ด ให้งานแล้วเสร็จภายใน 1 ชั่วโมง เช่น ให้บริการคำขอรับรองราคาประเมิน คำขอคัดค้าน เป็นต้น

6. การเพิ่มหรือขยายเวลาให้บริการ หมายถึง การเพิ่มเวลาหรือขยายเวลาการให้บริการมากขึ้น เช่น ขยายเวลาการบริการประชาชนในวันปฏิบัติราชการช่วงเวลา 12.00 น. - 13.00 น. โดยไม่หยุดพักเที่ยง เพิ่มชั่วโมงทำงานในวันเสาร์ หรือวันหยุดสำคัญของทางราชการ เช่น ช่วงเทศกาลปีใหม่ เป็นต้น

7. การจัดหน่วยให้บริการเคลื่อนที่ เพื่อออกไปให้พบปะประชาชนและให้บริการตามชุมชนต่าง ๆ ภายในเขตพื้นที่เป็นประจำทุกเดือน โดยฝ่ายบริหารต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้บริการเคลื่อนที่นี้ด้วย สำหรับลักษณะการให้บริการที่นำไปสู่ประชาชน เช่น การเก็บภาษี และการรักษาพยาบาลทั้งนี้ ควรประกาศล่วงหน้า

8. การใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกและให้เกิดความโปร่งใสมากขึ้น เช่น ใช้การประกวดราคาทางอิเล็คโทรนิกส์ (e-procurement auction) และการบริการโดยเครือข่ายอินเทอร์เน็ต คือ การรับชำระค่าบริการผ่านธนาคาร (e-banking) และเว็บไซต์ (website) ของหน่วยงาน.เป็นต้น

9. การช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อย ในบางสถานการณ์ เช่น เมื่อประสบภัยธรรมชาติ หรือเมื่อประเทศประสบปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจ หน่วยงานของรัฐอาจดำเนินการบางอย่างเพื่อให้บริการผู้มีรายได้น้อย เช่น การให้ประชาชนผ่อนชำระ ค่าภาษี และการขายสินค้าราคาถูกให้ประชาชน

10. การให้บริการประชาชนต้องเป็นลักษณะของระบบเปิด เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบอย่างทั่วถึงว่าการให้บริการของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นอย่างไร รวมทั้งเปิด

โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ หรือตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐด้วย

11. การยึดหลักการให้บริการสาธารณะประชาชนอย่างประทับใจ คล่องตัว สะดวก รวดเร็ว ใกล้ชิด ทั่วถึง น่าเชื่อถือ ถูกต้อง เสมอภาค เป็นธรรม โปร่งใส และตรวจสอบได้ การให้บริการในลักษณะเหล่านี้ ไม่เพียงมีส่วนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐเท่านั้น แต่ยังจะมีส่วนทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อถือ ศรัทธา และยอมรับมากขึ้น ตัวอย่างการให้บริการของแต่ละลักษณะ มีดังนี้

11.1 ประทับใจ เช่น เจ้าหน้าที่ของรัฐควรให้บริการด้วยจิตสำนึกของการให้บริการที่ถือว่าประชาชนเป็นผู้รับบริการหรือเป็นลูกค้า จึงให้บริการด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ให้ความสำคัญต่อประชาชนด้วยความจริงใจและเต็มใจ จัดบุคลากรคอยเดินต้อนรับ ให้คำแนะนำ และช่วยเหลือประชาชนที่มารับบริการ

11.2 คล่องตัว สะดวก รวดเร็ว เช่น ควรดำเนินการทุกวิถีทางเพื่อลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ไม่จำเป็นเพื่อให้ประชาชนต้องคอยหรือเสียเวลาอยู่ที่หน่วยงานราชการน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ นอกจากนี้แล้ว ยังอาจจัดรถยนต์ จักรยานยนต์ หน่วยเคลื่อนที่เร็วเพื่อให้บริการฟรี เช่น รับผู้ป่วย หรือรับแจ้งเหตุ ไว้ตามจุดต่าง ๆ เพื่อให้บริการอย่างรวดเร็วในบางพื้นที่และภายในเวลาที่กำหนด ไม่เท่านั้น ยังอาจนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการให้บริการ ใช้บัตรคิวเพื่อให้บริการก่อนหลัง กำหนดเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละขั้นตอน

11.3 ใกล้ชิด ทั่วถึง เช่น การปฏิบัติงานภายนอกหน่วยงาน ควรจัดหน่วยให้บริการเคลื่อนที่ไปตามชุมชนต่าง ๆ เป็นประจำ นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมร่วมกับประชาชนในชุมชนต่าง ๆ ก็เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยให้ประชาชนได้รับบริการสาธารณะอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐควรออกพบปะ ไต่ถามทุกข์สุข และคลุกคลีกับประชาชนด้วยเป็นประจำ ในส่วนการปฏิบัติงานภายในหน่วยงาน ควรบริหารงานแบบดูแลให้ทั่วถึง (MBWA หรือ Management By Wandering About) หรือ บริหารแบบเดินไปรอบ ๆ หรือ (WAM หรือ Walk Around Management) เพื่อดูแลความเรียบร้อย

11.4 น่าเชื่อถือ เช่น เมื่อเกิดร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องให้ความเป็นธรรมทุกฝ่าย ไม่ปกป้องพวกพ้อง ไม่นำพวกพ้องที่ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควรเข้ามาอยู่ในหน่วยงานเพื่อแสวงหาผลประโยชน์หรือปกป้องผลประโยชน์ส่วนตน ตลอดทั้งไม่แสวงหาผลประโยชน์จากการประมูลก่อสร้าง หรือนำงบประมาณของหน่วยงานมาจัดแบ่งกันตามจำนวนของคณะผู้บริหาร

11.5 ถูกต้อง เสมอภาค เป็นธรรม การให้บริการของเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องถูกต้อง พยายามให้เกิดข้อบกพร่องหรือผิดพลาดน้อยที่สุด นอกจากนี้ ยังต้องการบริการด้วยความเสมอภาค และเป็นธรรม ตามลำดับก่อนหลัง ไม่เปิดโอกาสให้มีการวิ่งเต้น หรือมีการใช้อภิสิทธิ์เกิดขึ้น

11.6 โปร่งใส ตรวจสอบได้ เช่น ควรจัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละครั้ง โดยขอความร่วมมือจากสถาบันการศึกษาแล้วเผยแพร่ผลการประเมินผลนั้น ควรประชาสัมพันธ์ เช่น ทางโทรทัศน์ หรือแผ่นพับเพื่อแจ้งให้ประชาชนทราบถึงช่องทางที่ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540 ตลอดจนช่องทางที่ประชาชนสามารถร้องเรียนและตรวจสอบได้ อันเป็นลักษณะที่สนับสนุนการตรวจสอบจากสาธารณะ เช่น ร้องเรียนต่อกระทรวงมหาดไทย สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน หรือองค์กรตามรัฐธรรมนูญ เช่น ศาลยุติธรรม หรือศาลปกครอง

11.7 อื่น ๆ เช่น

11.7.1 ติดตั้งหมายเลขโทรศัพท์โดยเฉพาะสำหรับรับเรื่องราวร้องทุกข์ พร้อมกับมีเทปบันทึกเสียงสำหรับบันทึกข้อความทุกครั้งที่ประชาชนโทรมาแจ้งด้วย แต่ต้องแจ้งให้ประชาชนทราบว่าจะมีการบันทึกเสียงไว้ด้วยเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการตรวจสอบการร้องทุกข์และเพื่อแสดงให้เห็นด้วยว่าหน่วยงานได้ดำเนินการตามคำร้องทุกข์หรือไม่เพียงใด

11.7.2 จัดทำคู่มือบริการประชาชน

11.7.3 ควรมีคำขวัญ (slogan) ของหน่วยงานที่แสดงถึงเอกลักษณ์หรือนโยบายหรือวิสัยทัศน์ของหน่วยงาน

11.7.4 ส่งเสริมการแข่งขันด้านการให้บริการประชาชนภายในเขตพื้นที่หรือร่วมมือกับหน่วยงานอื่น

11.7.5 จัดทำเว็บไซต์ของหน่วยงานเพื่อประชาสัมพันธ์คณะผู้บริหาร นโยบายและวิสัยทัศน์ในการบริหารงาน ผลงานรับเรื่องราวร้องทุกข์ และให้ความรู้ต่อบุคคลภายในและภายนอกหน่วยงาน ทั้งนี้ มิใช่จัดทำเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์คณะผู้บริหารแต่เพียงอย่างเดียว ควรเน้นหรือเปิดช่องทางให้ประชาชนเข้ารับบริการผ่านทางเว็บไซต์ด้วย

11.7.6 สร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริการ เป็นลักษณะของการรวบรวมข้อมูลให้เป็นระบบแล้วนำมาใช้ประโยชน์โดยอาศัยวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่นคอมพิวเตอร์

11.7.7 ให้บริการประชาชนโดยคำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงและจำเป็นสำหรับประชาชนส่วนใหญ่เป็นหลัก เช่น สนับสนุนการศึกษาสำหรับโรงเรียนที่ขาดแคลน อันมิใช่ลักษณะของการให้บริการเพื่อช่วยเหลือหรือให้เปล่าในสิ่งที่ไม่จำเป็นสำหรับ ประชาชน เช่น ไม่ควรสนับสนุนให้สร้างวัดเพิ่มทั้ง ๆ ที่มีวัดหลายแห่งอยู่แล้วในเขตพื้นที่

11.7.8 ในการให้บริการประชาชนบางชนิด เช่น การสร้างถนนและประปา ควรให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วย เช่น มีส่วนในการแสดงความคิดเห็นหรือร่วมรับผิดชอบในการบำรุงรักษา ไม่ควรเป็นลักษณะของการให้เปล่า

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนข้างต้น จะเห็นได้ว่า กฎหมายต่าง ๆ ทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. 2540) มาตรา 3/1 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2545 พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 และแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ. 2546 – 2550) ได้บัญญัติเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนของบุคคลผู้เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจหรือของราชการส่วนท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐ ให้มีหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม อำนวยความสะดวก และให้บริการแก่ประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ตามความเหมาะสมของแต่ละภารกิจ

สรุป จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนจากกฎหมายต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาได้สรุปความหมายของการให้บริการประชาชนที่ใช้ในที่นี้ว่า หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลทำหน้าที่ดูแล อำนวยความสะดวกการจัดบุคลากรต้อนรับและให้ความช่วยเหลือ การเปิดช่องทางการให้บริการหลายทาง เพื่ออำนวยความสะดวก ให้มีความรวดเร็วและประหยัดเวลา การยึดหลักการให้บริการสาธารณะประชาชนอย่างประทับใจ คล่องตัว รวดเร็ว ใกล้ชิด ทั่วถึง น่าเชื่อถือ โปร่งใสและตรวจสอบได้ บุคลากรให้บริการด้วยความยิ้มแย้มแจ่มใส ให้เกียรติและเต็มใจให้บริการไม่เลือกที่รักมักที่ชัง ต่อทั้งประชาชนทั่วไป และภาคธุรกิจเอกชน ทั้งนี้ได้มาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

2. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (ตัวแปรอิสระ)

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่ประชาชนไทยมาโดยตลอดมากกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ และภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้นและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ พร้อมกับคาดหวังให้ประชาชนยึดถือการบริหารจัดการและการดำเนินชีวิตตามแนวทางนี้เป็นหลักพื้นฐาน อันจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางสำคัญคือ ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งรวมทั้งความหมายและหลักการสำคัญของเศรษฐกิจพอเพียง ได้มีนักวิชาการให้ความคิดเห็นไว้ ดังนี้

ประเวศ วะสี (2542: 4-6) หนังสือ เรื่อง "เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจสังคม" ได้ให้ความหมายเศรษฐกิจพอเพียง คือ พอเพียงอย่างน้อย 7 ประการด้วยกัน คือ

1) พอเพียงสำหรับทุกคน ทุกครอบครัว ไม่ใช่เศรษฐกิจแบบทอดทิ้งกัน

2) จิตใจพอเพียง ทำให้รักและเอื้ออาทรคนอื่นได้ คนที่ไม่พอจะรักคนอื่นไม่เป็นและทำลายมาก

3) สิ่งแวดล้อมพอเพียง การอนุรักษ์และเพิ่มพูนสิ่งแวดล้อม ทำให้ยังชีพและทำมาหากินได้ เช่น การทำเกษตรผสมผสาน ซึ่งได้ทั้งอาหาร ได้ทั้งสิ่งแวดล้อม และได้ทั้งเงิน

4) ชุมชนเข้มแข็งพอเพียง การรวมตัวเป็นชุมชนที่เข้มแข็ง จะทำให้สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ เช่น ปัญหาสังคม ปัญหาความยากจน หรือปัญหาสิ่งแวดล้อม

5) ปัญญาพอเพียง มีการเรียนรู้ร่วมกันในการปฏิบัติ และปรับตัวได้อย่างต่อเนื่อง

6) อยู่บนพื้นฐานวัฒนธรรมพอเพียง วัฒนธรรมหมายถึง วิถีชีวิตของกลุ่มชนที่สัมพันธ์อยู่กับสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย ดังนั้นเศรษฐกิจจึงควรสัมพันธ์และเติบโตขึ้นจากรากฐานทางวัฒนธรรม

7) มีความมั่นคงพอเพียง ไม่ใช่วูบวาบ เดี๋ยวจน เดี๋ยวรวยแบบกะทันหัน ปรับตัวไม่ทัน แต่เศรษฐกิจพอเพียงที่มั่นคงจะทำให้สุขภาพจิตดี

เมื่อทุกอย่างพอเพียงก็เกิดความสมดุล ความสมดุลคือ ความปกติและยั่งยืน คำว่าเศรษฐกิจ เป็นคำที่มีความหมายที่ดี หมายถึง ความเจริญที่เชื่อมโยงกายใจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกัน แต่ได้มีการนำเอาคำว่า เศรษฐกิจไปใช้ในลักษณะแบบแยกส่วน ที่หมายถึงการแสวงหาเงินเท่านั้น เมื่อแยกส่วนก็ทำลายส่วนอื่นๆ จนเสียสมดุลและวิกฤติ

สุเมธ ตันติเวชกุล (2542: 15) หนังสือ เรื่อง "เศรษฐกิจพอเพียงคือรากฐานของประเทศ" เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง ความสามารถของชุมชน เมือง รัฐ ประเทศ หรือภูมิภาคหนึ่ง ๆ ในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงสังคมนั้นๆ ได้โดยพยายามหลีกเลี่ยงที่จะพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่เราไม่ได้เป็นเจ้าของ

ณรงค์ โชควัฒนา (2542: 16-17) หนังสือ เรื่อง "เศรษฐกิจชุมชน ทางเลือกเพื่อทางรอดสังคมไทย" เศรษฐกิจพอเพียง พึ่งตนเองตามพระราชดำริ หมายความว่า การพัฒนาอย่างบูรณาการโดยไม่มองเฉพาะเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว ต้องมองสังคมด้วย และมองสิ่งแวดล้อมพร้อม ๆ ไปกับการพัฒนา เราไม่เชื่อว่าเมื่อเศรษฐกิจดีขึ้น สังคมและสิ่งเหล่านี้เป็นทรัพยากรไทย เป็นทรัพยากร

ที่มีค่า เราควรใช้ให้คุ้มค่าที่สุด เพราะฉะนั้น การพัฒนาต้องมองรอบด้าน เรียกว่า บูรณาการและพึ่งตนเอง ทั้งเงินออม สติปัญญา และการตลาดโดยอาศัยปัจจัยในการพัฒนา คือ คน และเป้าหมายก็คือ อยู่ดี กินดี มีสุข แต่คนของเรามีปัญหา ต้องเน้นที่คน เน้นการใช้ศักยภาพของคน ถ้าคนไทยเก่งขึ้น มีความสามารถมากขึ้นเราก็จะสามารถพัฒนาประเทศเราได้ดีขึ้น กล่าวโดยสรุปเป้าหมายสุดท้าย คือ คนไทยต้องกินดี อยู่ดี มีความสุข ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมก็ต้องดีด้วย

บุญเสริม บุญเจริญผล (2543: 3-4) ในหนังสือ เรื่อง "แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง" ได้ให้ความหมายเศรษฐกิจพอเพียง คือเป็นวิธีการดำเนินการ การเลี้ยงชีวิตแบบรู้จักพอ ด้วยการพยายามผลิตสินค้าขึ้นมาเอง ให้พอเพียงสำหรับคนในครอบครัวกินและใช้ หากผลิตได้เหลือกินเหลือใช้จึงขาย หากผลิตได้ไม่พอก็ต้องซื้อบ้างมิได้มุ่งผลิตเพื่อขายอย่างเดียว โดยไม่นำมาบริโภคด้วย นอกจากนั้นการผลิตและการบริโภคต้องอยู่ในหลักของความพอดี รู้จักพอในการผลิตและบริโภค ลักษณะการดำเนินชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง มีหลักการ 4 ประการ ดังนี้

1) ต้องพึ่งตนเองให้มากที่สุด

2) ใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดผลคุ้มค่าที่สุด

3) ไม่ผลิตและบริโภคเกินกำลัง แสวงหาความพอเหมาะพอดีได้ดุลยภาพ

4) ต่างมีส่วนร่วมช่วยเหลือกันและกัน ไม่ต่างคนต่างอยู่โดยไม่เหลียวแล

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550: 41-68) หนังสือ เรื่อง "การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง" ได้อธิบายถึง "หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง" ซึ่ง วิรัช วิรัชนิภาวรรณ ได้ศึกษาและประมวลมาจากพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพ่ระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังนี้ตามลำดับ

1. พระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ในที่นี้ขออัญเชิญพระบรมราโชวาทที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

1.1 พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ณ หอประชุมมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วันที่ 19 กรกฎาคม 2517

".....ในการพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องทำตามลำดับขั้นเริ่มด้วยการสร้างพื้นฐาน คือความมีกินมีใช้ของประชาชนก่อนด้วยวิธีการที่ประหยัด ระมัดระวัง แต่ถูกต้องตามหลักวิชา เมื่อพื้นฐานเกิดขึ้นมั่งคงพอควรแล้ว.... จึงค่อยสร้างเสริมความเจริญขั้นสูงขึ้นตามลำดับต่อไป

.....การถือหลักที่จะส่งเสริมความเจริญ ให้ค่อยเป็นไปตามลำดับ ด้วยความรอบคอบ ระมัดระวัง และประหยัดนั้นก็เพื่อป้องกันความผิดพลาดล้มเหลวและเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จได้แน่นอนบริบูรณ์"

1.2 พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2517

".....คนอื่นจะว่าอย่างไรก็ช่างเขา จะว่าเมืองไทยล้าสมัยว่าเมืองไทยเชย ว่าเมืองไทยไม่มีสิ่งที่สมัยใหม่ แต่เราอยู่อย่างพอมีพอกิน และขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทยพออยู่พอกิน มีความสงบ ช่วยกันรักษาส่วนรวมให้อยู่ดีกินดีพอสมควร ขอย้ำพอควร พออยู่พอกิน มีความสงบ ไม่ให้คนอื่นมาแย่งคุณสมบัตินี้จากเราไปได้....."

1.3 พระราชดำรัสเนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา วันที่ 23 ธันวาคม 2542

".....เศรษฐกิจพอเพียง แปลว่า Sufficiency Economy...คำว่า Sufficiency Economy นี้ไม่มีในตำราเศรษฐกิจ จะมีได้อย่างไร เพราะว่าเป็นทฤษฎีใหม่.....Sufficiency Economy นั้น ไม่มีในตำราเพราะหมายความว่าเรามีความคิดใหม่

..... และโดยที่ท่านผู้เชี่ยวชาญสนใจ ก็หมายความว่าเราก็สามารถที่จะไปปรับปรุง หรือไปใช้หลักการเพื่อที่จะให้เศรษฐกิจของประเทศและของโลกพัฒนาดีขึ้น"

".....ขอให้ทุกคนมีความปรารถนาที่จะให้เมืองไทยพออยู่พอกิน มีความสงบและทำงานตั้งอธิษฐาน ตั้งปณิธานในทางนี้ ที่จะให้เมืองไทยอยู่แบบพอกินไม่ใช่ว่าจะรุ่งเรืองอย่างยอด แต่มีความความพออยู่พอกิน มีความสงบเปรียบเทียบกับประเทศอื่น ๆ ถ้าเรารักษาความพออยู่พอกินนี้ได้ เราก็จะยอดยิ่งยวดได้... ฉะนั้น ถ้าทุกท่านซึ่งถือว่าเป็นผู้มีความคิดและมีอิทธิพล มีพลังที่จะทำให้ผู้อื่น ซึ่งมีความคิดเหมือนกัน ช่วยกันรักษาส่วนรวมให้อยู่ดีกินดีพอสมควร ขอย้ำพอควรพออยู่พอกิน มีความสงบ ไม่ให้คนอื่นมาแย่งคุณสมบัตินี้จากเราไปได้ ก็จะเป็นของขวัญวันเกิดที่ถาวรที่จะมีคุณค่าอยู่ตลอดกาล"

".....ถ้าไม่มีเศรษฐกิจพอเพียง เวลาไฟดับ.....จะพังหมด จะทำอย่างไร ที่ที่ต้องใช้ไฟฟ้าก็ต้องแย่ไป..... หากมีเศรษฐกิจพอเพียงแบบไม่เต็มที่ ถ้าเรามีเครื่องปั่นไฟ ก็ให้ปั่นไฟ หรือถ้าขั้นโบราณกว่า มืดก็จุดเทียน คือ มีทางที่จะแก้ปัญหาเสมอ.....ฉะนั้น เศรษฐกิจพอเพียงนี้ก็มีเป็นขั้น ๆ แต่จะบอกว่า เศรษฐกิจพอเพียงนี้ ให้พอเพียงเฉพาะตัวเองร้อยเปอร์เซ็นต์ นี่เป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ จะต้องมีการแลกเปลี่ยน ต้องมีการช่วยกัน.....พอเพียงในทฤษฎีหลวงนี้ คือให้สามารถที่จะดำเนินงานได้"

จากพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว นับตั้งแต่ปี 2517 เป็นต้นมา จะพบว่า พระองค์ท่านได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการพัฒนาประเทศหรือการบริหารจัดการที่อยู่บนพื้นฐานของการพึ่งตนเอง ความพอมีพอกิน พอมีพอใช้ การรู้จักความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว และทรงเตือนสติประชาชนคนไทยไม่ให้ประมาท ตระหนักถึงการพัฒนาตามลำดับขั้นตอนที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ตลอดจนมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิต ทั้งหมดนี้เป็นที่รู้กันภายใต้ชื่อว่า เศรษฐกิจพอเพียง

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงยังได้ปรากฏอยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหลายฉบับ แต่ได้ปรากฏอย่างชัดเจนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9-10 ในที่นี้จึงนำมาศึกษาทั้ง 2 ฉบับ โดยแต่ละฉบับแบ่งการนำเสนอเป็น 2 หัวข้อ คือ (1) แนวคิด หลักการ และลักษณะของแผน และ (2) แนวทางการพัฒนา ดังต่อไปนี้

2.1แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549)

2.1.1 แนวคิด หลักการ และลักษณะของแผน

(1) มุ่งเน้นการพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีดุลยภาพ

โดยยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้การพัฒนามีความสมดุล มีคุณภาพ และยั่งยืน สามารถรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนคุณค่าของสังคมไทยไว้ได้ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

(2) กำหนดสภาพสังคมไทยที่พึงประสงค์ไว้ 3 ด้าน

ก.สังคมคุณภาพ หมายถึง พัฒนาสู่สังคม

คุณภาพที่ยึดหลักความสมดุล พอดี และพึ่งตนเองได้ คนไทยทุกคนมีโอกาสและความเสมอภาค มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความสุข มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรง สมบูรณ์ สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐานทาง

เศรษฐกิจและสังคมอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปลอดยาเสพติดและอบายมุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน ระบบการเมืองการปกครองโปร่งใส เป็นประชาธิปไตย มีเสรีภาพและเสถียรภาพ นักการเมืองมีคุณภาพคุณธรรม มีระบบการปกครอง ที่กระจายอำนาจอย่างเป็นธรรม รวมทั้งให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการที่ดี

ข. สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ หมายถึง พัฒนาสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ที่จะต้องสร้างโอกาสและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ให้คนไทยทุกคนมีความรู้ มีความสามารถ คิดเป็น ทำเป็น เรียนรู้ที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีควบคู่ไปกับ การสืบสานประเพณี วัฒนธรรม ศาสนา และรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนมีการพัฒนาระบบการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและวิทยาการสมัยใหม่

ค. สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน หมายถึง พัฒนาสู่สังคมที่สมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน มีการดำรงไว้ซึ่งคุณค่าเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทยที่ช่วยเหลือเกื้อกูลและพึ่งพากัน รักษาไว้ซึ่งสถาบันครอบครัว พัฒนาเครือข่ายชุมชนให้เข้มแข็ง มีการสร้างจิตสำนึกใหม่ มีทัศนคติ ค่านิยมของสังคมที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัวและให้ความสำคัญกับการดูแลกลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางสังคมและคนยากจน เพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม

(3) กำหนดวัตถุประสงค์ของการพัฒนาประเทศภายใต้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ไว้ดังนี้

ก. ฟื้นฟูเศรษฐกิจให้มีเสถียรภาพและมีภูมิคุ้มกัน

ข. วางรากฐานการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง ยั่งยืนสามารถพึ่งตนเองได้อย่างรู้เท่าทันโลก

ค. ให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทยทุกระดับ

ง.แก้ไขปัญหาความยากจนและเพิ่มศักยภาพและโอกาสของคนไทยในการพึ่งพาตนเอง

(4) กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ ที่ประกอบด้วย

ก. เป้าหมายดุลยภาพทางเศรษฐกิจ

ข. เป้าหมายการยกระดับคุณภาพชีวิต

ค. เป้าหมายการบริหารจัดการที่ดี

ง. เป้าหมายลดความยากจน

2.1.2 แนวทางการพัฒนา

(1) การสร้างระบบบริหารจัดการที่ดีในสังคมไทย

(2) การเสริมสร้างฐานรากของสังคมให้เข้มแข็ง โดย

ก. พัฒนาคุณภาพคนและการการคุ้มครองทางสังคม

ข. ปรับโครงสร้างการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน

ค. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(3) การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้มีความสมดุลและยั่งยืน โดย

ก. บริหารเศรษฐกิจส่วนรวม

ข. เพิ่มสมรรถนะและขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ค. พัฒนาความเข้มแข็งทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 นี้ ประกาศใช้เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2549 ได้ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง เห็นได้จากการระบุไว้อย่างชัดเจนในพันธกิจว่าให้ยึดถือ "ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง" เป็นแนวปฏิบัติ เมื่อเป็นเช่นนี้ จึงได้นำวิสัยทัศน์และพันธกิจมาเสนอไว้เป็นเบื้องต้นก่อน กล่าวคือ

วิสัยทัศน์ของประเทศไทย คือ มุ่งพัฒนาสู่ "สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (green and happiness society) คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี"

ส่วนพันธกิจเพื่อให้การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ "สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน" ภายใต้แนวปฏิบัติของ "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" มีดังนี้

หนึ่ง พัฒนาคนให้มีคุณภาพพร้อมคุณธรรมและรอบรู้อย่างเท่าทัน มีสุขภาวะที่ดี อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนที่เข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรีภายใต้ดุลยภาพของความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สอง เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม มุ่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ มีภูมิคุ้มกันความเสี่ยงจากความผันผวนของสภาพแวดล้อมในยุคโลกาภิวัตน์ บนพื้นฐานการบริหารเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพมีระดับการออมที่พอเพียง มีการปรับโครงสร้างการผลิตและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม ใช้จุดแข็งของความหลากหลายทางชีวภาพและเอกลักษณ์ความเป็นไทย ควบคู่กับการเชื่อมโยงกับต่างประเทศ และการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และโลจิสติกส์ พลังงาน กฎกติกาและกลไกสนับสนุนการแข่งขันและกระจายผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม

สาม ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อม สร้างความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน เป็นธรรม และมีการสร้างสรรค์คุณค่า สนับสนุนให้ชุมชนมีองค์ความรู้และสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อคุ้มครองฐานทรัพยากร คุ้มครองสิทธิและส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากร ปรับแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนรักษาผลประโยชน์ของชาติจากข้อตกลงตามพันธกรณีระหว่างประเทศ

สี่ พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ ระบอบประชาธิปไตยที่มีองค์พระมหากษัตริย์เป็นประมุข มุ่งสร้างกลไกและกฎระเบียบที่เอื้อต่อการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ทุกภาคี ควบคู่กับการเสริมสร้างความโปร่งใส สุจริตยุติธรรม รับผิดชอบต่อสาธารณะ มีการกระจายอำนาจและกระบวนการที่ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ สู่ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สังคมและการใช้ทรัพยากร

สำหรับ (1) แนวคิด หลักการ และลักษณะของแผน และ (2) แนวทางการพัฒนา ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 มีดังต่อไปนี้

1. แนวคิด หลักการ และลักษณะของแผนมุ่งสร้าง "ความสมดุลและภูมิคุ้มกัน" ให้เกิดขึ้นกับคน สังคม ระบบเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม โดยการรักษาสมดุลระหว่างความพอเพียงและการแข่งขันบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในทุกระดับ โดยมีจุดมุ่งหมายของการพัฒนาไปสู่ สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน (green society)

2 แนวทางการพัฒนา

2.1 ยังคงยึด "คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา"

2.2 นำ "ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" มาเป็นแนวทาง

ในการปฏิบัติ ในการบริหารจัดการ และในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 9

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 มีแผนเรื่องการเพิ่มขีดความสามารถหน่วยงานของของรัฐที่จะไปสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันโดยใช้กลไกในการขับเคลื่อนด้วยหลัก 3 หลักของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ได้แก่ (1) ความรู้ (2) คุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และ (3) ความพากเพียร แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 นี้ยังคงเน้นเรื่องคน และกระบวนการมีส่วนร่วม แต่ที่ได้เพิ่ม คือ เรื่องของการวิเคราะห์ฐานโครงสร้างเศรษฐกิจ แล้วขับเคลื่อนไปสู่ความสุขโดยไม่มีเป้าหมายที่เป็นปริมาณ

ในส่วนของการรองรับเศรษฐกิจโลก แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ได้นำการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาแปลในเชิงปฏิบัติเพื่อชี้นำการจัดทำแผนของหน่วยงาน องค์กรบริษัท แม้กระทั่งกลับไปที่คนในครอบครัว โดยสังคมก็จะกลับมาสู่จุดการทำงานแบบเมตตาธรรม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 นี้ยังได้กำหนด "5 ยุทธศาสตร์สู่ความพอเพียง" ไว้ด้วย โดยเป็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับคน ชุมชน โครงสร้างทางเศรษฐกิจการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และการสร้างธรรมาภิบาลหรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (good governance) ตามลำดับ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ 1 : การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่ง

ภูมิปัญญาและการเรียนรู้ พัฒนาคนให้มีความรู้คู่คุณธรรม และมีภูมิคุ้มกันอยู่ร่วมกันอย่างสันติ เป็นยุทธศาสตร์ที่เน้นการพัฒนาคนทั้งในมิติของจริยธรรมและมิติของความรู้ เพื่อมุ่งสู่ "สังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน" โดยนำการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาปฏิบัติ ทั้งในการเร่งปฏิรูปการศึกษา ขยายรูปแบบการเรียนการสอนที่มุ่งการ "เรียนให้รู้" การพัฒนาหลักสูตรเศรษฐกิจพอเพียงควบคู่กับการพัฒนาด้านจิตใจเพื่อให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมฐานความรู้และเพิ่มขีดความสามารถของประเทศ

ยุทธศาสตร์ 2 : การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมเพื่อ

เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการใช้งบประมาณ การใช้ทรัพยากรเพื่อการแก้ไขปัญหาของชุมชน กระบวนการทำแผนชุมชนในการสร้างสมดุลระหว่างหนี้สินและรายได้ของชุมชน ตลอดจนการดูแลทรัพยากรธรรมชาติและการบริหารจัดการในหมู่บ้าน โดยรัฐบาลจะเข้ามาเสริมในด้านชุมชน หากไม่มียุทธศาสตร์การพัฒนาหรือการบริหารจัดการไปที่ชุมชนโดยแยกออกมาต่างหากเช่นนี้ ถึงแม้ว่ารัฐธรรมนูญได้กำหนดการกระจายอำนาจไว้ก็ตาม ก็ไม่อาจประสบ

ผลสำเร็จได้ อาจเป็นเพียงการให้เงินลงไปยังชุมชนเท่านั้น เงินที่ลงไปยังชุมชนแต่เพียงอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ จะต้องบวกกับปัญญาหรือภูมิปัญญาของชุมชนด้วย จึงจะยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ 3 : การปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน เนื่องจากเกิดปัญหาด้านเศรษฐกิจ โครงสร้างการผลิต และการบริการยังไม่สมดุล จึงต้องมีการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เน้นการผลิตที่เป็นเชิงมูลค่าเพิ่ม เริ่มกระจายความเสี่ยงการผลิตจากการผลิตในเชิงอุตสาหกรรมอย่างเดียวลงสู่ภาคบริการ และเน้นจุดแข็งด้านการเกษตร เข้าสู่อุตสาหกรรมเกษตร สร้างความมั่นคงของอาหารในระดับชุมชน เน้นการออมเพื่อเป็นฐานในการลงทุนในอนาคต เน้นยุทธศาสตร์เรื่องพลังงานที่จะสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว

ยุทธศาสตร์ 4 : การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพ การสร้างความมั่นคงและคุณภาพของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เป็นการวางแนวทางการพัฒนาหรือการบริหารจัดการทรัพยากรไว้ 4 แนวทาง คือ (1) การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศน์เพื่อความยั่งยืนของฐานการผลิต การดำรงชีวิต และการพึ่งตนเองของชุมชน (2) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน (3) การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น และ (4) การบริหารจัดการองค์ความรู้เพื่อสร้างพื้นฐานของการพัฒนาโดยอาศัยพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับเทคโนโลยีที่นำไปสู่การยกระดับความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ 5 : การเสริมสร้างหลักธรรมาภิบาลหรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในการบริหารจัดการประเทศสู่ความยั่งยืน การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐให้สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลหรือหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพิ่มมากขึ้น โดยปรับโครงสร้าง กลไก และกระจายการจัดสรรทรัพยากรภาครัฐสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชน การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อให้รับผิดชอบในการจัดบริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ และสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมแก่ท้องถิ่นและชุมชนได้อย่างแท้จริง ส่งเสริมความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้เข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศไม่ว่าจะเป็นการร่วมมือระหว่างภาคราชการ บ้าน วัด โรงเรียน และสื่อในการปลูกฝังจิตสำนึกในหลักธรรมาภิบาล ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาลเพิ่มขึ้น

กล่าวได้ว่า แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) และฉบับที่ 9 (พ.ศ. 2545-2549) ได้นำแนวคิดสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาบรรจุไว้ด้วย กล่าวคือ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ให้ความสำคัญกับแนวทาง หลักการ และเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงด้วย เช่น

การเริ่มฟังความคิดเห็นจากภาคีพัฒนา มีแนวทางการพัฒนาหรือการบริหารจัดการที่กำหนดให้คนเป็นศูนย์กลางเพื่อไปสู่เป้าหมายของความแข็งแกร่ง รวมทั้งเน้นการกระจายรายได้ด้วย ส่วนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 ได้เริ่มนำการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงมาบรรจุไว้อย่างเป็นรูปธรรมและชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เริ่มกล่าวถึงเรื่องการเปลี่ยนแปลงข้อตกลงทางการค้า การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจ ความอ่อนแอของโครงสร้างเศรษฐกิจไทย การยึดถือการไปสู่จุดสมดุลตามแนวทางเศรษฐกิจพอพียง พร้อมกับเน้นความรู้ และจริยธรรมด้วย สำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ยังคงยึดถือการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงต่อไป

จากการศึกษาหลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชนจากพระบรมราโชวาทและพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมาข้างต้น ผู้ศึกษาได้ประมวลและสรุปสาระสำคัญเป็น "หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน 8 ประการ" ดังต่อไปนี้

<u>ประการที่หนึ่ง</u> ความพอเพียง หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนเน้นการผลิตและบริโภคโดยยึดถือทางสายกลาง ความพอประมาณ และความพอดี ในเวลาเดียวกัน ก็ก้าวให้ทันโลกในยุคโลกาภิวัตน์ด้วย ตัวอย่างความพอเพียงในระดับบุคคล เช่น เน้นการผลิต การบริโภคและการดำรงชีวิตอย่างไม่เดือดร้อน มีความเป็นอยู่อย่างประมาณตน ตามฐานะ ตามอัตภาพ และไม่หลงใหลไปตามกระแสของวัตถุนิยม มีอิสรภาพ เสรีภาพ ไม่พันธนาการอยู่กับสิ่งใด สำหรับความพอเพียงในระดับชุมชน เช่น เน้นเศรษฐกิจพอเพียงแบบก้าวหน้าที่ส่งเสริมให้ชุมชนและเครือข่ายสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ ในประเทศ เช่น บริษัทขนาดใหญ่ ธนาคาร สถาบันวิจัย เป็นต้น อันจะเป็นประโยชน์ในการสืบทอดภูมิปัญญาของชุมชน เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ เทคโนโลยี ประสบการณ์ การแบ่งปัน และการช่วยเหลือกัน

<u>ประการที่สอง</u> ความมีเหตุผล หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนตัดสินใจและลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุมีผล โดยพิจารณาจากเหตุ ปัจจัยที่เกี่ยวข้อง และคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ ทั้งนี้ การตัดสินใจและการลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ นั้น ต้องอาศัยทั้งความรู้และคุณธรรมเป็นพื้นฐาน โดยความรู้นั้น ควรครอบคลุมความรอบรู้ในวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างรอบด้าน รวมตลอดถึงความรอบคอบที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพิจารณาให้เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบเพื่อประกอบการคิด การลงมือปฏิบัติจริง และการประเมินผล สำหรับคุณธรรมนั้น ควรมี

ความตระหนักในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความอดทน ความเพียร และการใช้สติปัญญาในการดำเนินชีวิต

ประการที่สาม การมีภูมิคุ้มกัน หมายถึง การที่ประชาชนและชุมชนมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรในการเตรียมความพร้อม รู้เท่าทันต่อผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มีความยืดหยุ่นในการปรับตัว มีความเข้มแข็ง มั่นคง และยั่งยืน

ประการที่สี่ การพึ่งตนเอง หมายถึง ประชาชนและชุมชนสนับสนุนระบบเศรษฐกิจของชุมชนที่อยู่ได้ด้วยตนเองไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงคนอื่นหรือชุมชนอื่นจนเกินความจำเป็นโดยเน้นความสามารถของประชาชนและชุมชนในการผลิตสินค้าและบริการทุกชนิดเพื่อเลี้ยงประชาชนหรือชุมชนนั้น ๆ ได้โดยไม่ต้องพึ่งพาปัจจัยต่าง ๆ ที่ประชาชนหรือชุมชนไม่ได้เป็นเจ้าของ ตัวอย่างการพึ่งตนเองในระดับบุคคล เช่น ประชาชนในชุมชนมีการพึ่งตนเอง มีจิตสำนึกที่ดีเพื่อตนเอง ชุมชนและประเทศชาติโดยรวม มีจิตใจเอื้ออาทร ประนีประนอม และเห็นประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง สำหรับการพึ่งตนเองในระดับชุมชน เช่น แต่ละชุมชนช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เชื่อมโยงกัน เป็นเครือข่ายชุมชนที่แข็งแรง เป็นอิสระ มีเกียรติและมีความภาคภูมิใจว่ายืนได้ด้วยขาของตนเอง

ประการที่ห้า การเสริมสร้างคุณภาพคน หมายถึง การเสริมสร้างจิตใจของประชาชนและชุมชนทุกระดับในชาติ เช่น การมีคุณธรรม การละความชั่วและทำความดี การไม่เบียดเบียน ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความเพียร ความอดทน ความรอบคอบ ความประหยัด ความเมตตา ความเอื้ออาทร และความสามัคคี เพื่อร่วมแรงร่วมใจกันประกอบอาชีพต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จ ประโยชน์ที่เกิดขึ้นจึงมิได้หมายถึงรายได้แต่เพียงอย่างเดียว หากแต่ยังรวมถึงประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ด้วย เช่น การสร้างความมั่นคงให้กับสถาบันครอบครัว สถาบันชุมชน ความสามารถในการอนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การพัฒนาระบวนการเรียนรู้ของชุมชนบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งการรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชุมชนไทยให้คงอยู่ตลอดไป

ประการที่หก การรวมกลุ่ม การที่ประชาชนและชุมชนให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่มโดยประชาชนหรือองค์กรในชุมชนจะทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้หลากหลาย ครอบคลุมทั้งการเกษตรแบบผสมผสาน หัตถกรรม การแปรรูปอาหาร การทำธุรกิจค้าขาย และการท่องเที่ยวระดับชุมชน เมื่อประชาชนหรือองค์กรในชุมชนได้รับการพัฒนาให้เข้มแข็ง และมีเครือข่ายที่กว้างขวางมากขึ้นแล้ว ประชาชนในชุมชนก็จะได้รับการดูแลให้มีรายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งได้รับการแก้ไขปัญหาในทุก ๆ ด้าน เมื่อเป็นเช่นนี้ เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศก็จะสามารถเติบโตไปได้อย่างมีเสถียรภาพ ซึ่งหมายความว่า เศรษฐกิจสามารถขยายตัวไปพร้อม ๆ กับสภาวการณ์ด้านการกระจายรายได้ที่ดีขึ้นด้วย

<u>ประการที่เจ็ด</u> การสร้างเครือข่าย หมายถึง ประชาชนและชุมชนร่วมมือกันสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงกันและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน เช่น ในการสืบทอดภูมิปัญญา แลกเปลี่ยนความรู้ การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และบทเรียนจากการพัฒนา ทำให้เกิดเครือข่ายชุมชนที่ยึดการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเชื่อมโยงกันด้วยหลักไม่เบียดเบียน แบ่งปัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ในที่สุด

<u>ประการที่แปด</u> ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน หมายถึง การสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนยึดถือการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม มีสมดุลระหว่างกระแสการแข่งขันจากโลกาภิวัตน์ และกระแสท้องถิ่นนิยม มีความหลากหลายในโครงสร้างการผลิต มีการใช้ทุนที่มีอยู่ในสังคมให้มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของท้องถิ่นที่ดีงาม

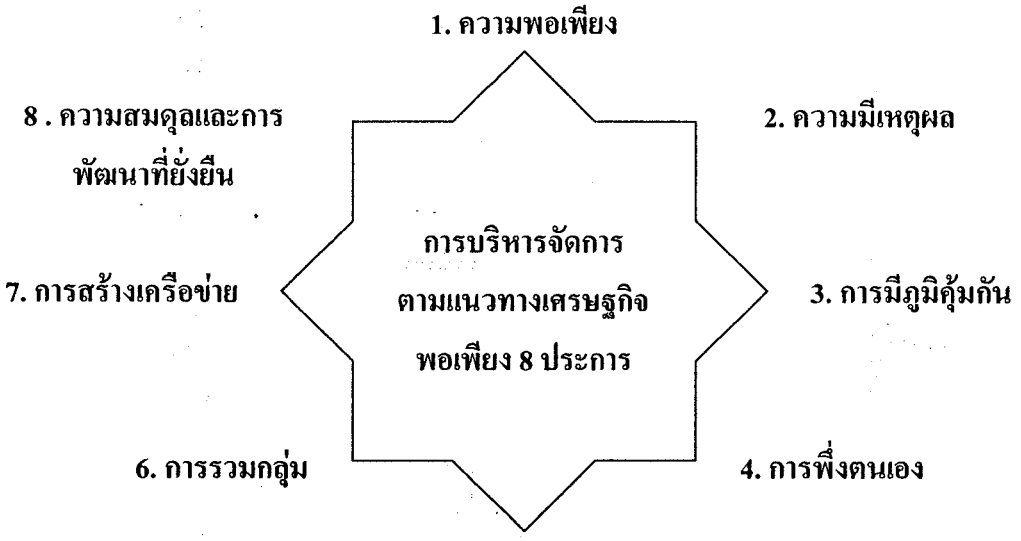

ภาพที่ 2.1 หลักการสำคัญของการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ

สรุป การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางหนึ่งของการพัฒนาการบริหารจัดการ หรือการบริหารจัดการที่โดยเนื้อแท้แล้วน่ายกย่องเลื่อมใสศรัทธาทำนองเดียวกับหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าในเรื่องทางสายกลาง กล่าวคือ เศรษฐกิจพอเพียงได้ส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนทุกระดับยึดถือในการดำรงชีวิตและการปฏิบัติงาน เพื่อนำไปสู่จุดหมายปลายทางสูงสุด คือ ประเทศชาติและประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข สำหรับคำว่า การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ในที่นี้หมายถึง แนวทางการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานที่มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลางที่คำนึงถึงหลักการสำคัญ คือ ความ

พอเพียง ความมีเหตุผลและการมีภูมิคุ้มกัน นอกจากนั้น ยังอาศัยหลักการพึ่งตนเอง การเสริมสร้างคุณภาพคน การรวมกลุ่ม การสร้างเครือข่าย ตลอดจนความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

3. แนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการบริหารจัดการ (ตัวแปรตาม)

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เกี่ยวข้องกับพร้อมในการบริหารจัดการ จึงได้นำเรื่องนี้มาศึกษาไว้ด้วย และเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจในความหมายของพร้อมในการบริหารจัดการ มากยิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจะขอเสนอความหมายของพร้อมในการบริหารจัดการ ที่มีผู้ให้คำนิยามไว้หลายคนทั้งนักวิชาการไทยและนักวิชาการต่างประเทศโดยในตอนท้ายจะเป็นการสรุปความหมายของพร้อมในการบริหารจัดการใช้ในที่นี้ ดังต่อไปนี้

เดโช สวนานนท์ (2512: 249) ในหนังสือ เรื่อง "ปทานุกรมจิตวิทยา" ได้ให้ความหมายของความพร้อมไว้ว่า ความพร้อม หมายถึง สภาพการเตรียมตัวเพื่อการตอบสนองหรือการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

วิรัต รัตนวิจิตร (2521: 21) อ้างถึงใน พรทิพย์ บำรุงรัฐ ในปี พ.ศ. 2545 "ความพร้อมของบุคลากรในการนำการปฏิรูปการศึกษามาใช้กับงานการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนราธิวาส" ได้ให้ความหมายของความพร้อมในการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งขององค์กรหรือบุคคลใดก็ตามว่า หมายถึง ความสามารถขององค์กรหรือบุคคลนั้น ที่มีผลทำให้งานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน ความสามารถที่เป็นส่วนหนึ่งของความพร้อมนี้เป็นผลรวมของการระดมทรัพยากรต่างๆ ที่มีในตนเองหรือทรัพยากรจากสิ่งแวดล้อม นำมารวมเข้าด้วยกันแล้วมุ่งปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งให้บังเกิดความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ หรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้ และได้กล่าวถึงความพร้อมด้านความรู้ไว้ว่า ความรู้ หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริง กฎเกณฑ์ สิ่งของ เหตุการณ์หรือบุคคลซึ่งได้จากการสังเกต ประสบการณ์หรือจากรายงาน ซึ่งการรับรู้ข้อเท็จจริงต้องอาศัยเวลาและต้องชัดเจน

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2522: 15) ในหนังสือ เรื่อง "จิตวิทยาการศึกษา" ได้ให้ความหมายว่า ความพร้อม หมายถึง สภาวะของบุคคลที่จะเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างบังเกิดผล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวุฒิภาวะ การได้รับการฝึกฝน การเตรียมตัวและความสนใจหรือแรงจูงใจ

พรรณี ชูทัย (2522: 15) ในหนังสือ เรื่อง "จิตวิทยาการเรียนการสอน" ให้ความหมายของความพร้อม ว่า หมายถึง สภาวะการพัฒนาที่สมบูรณ์ขึ้นในสภาพที่เตรียมความพร้อมเพื่อปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ให้สามารถสำเร็จลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลมาจากการเตรียมการไว้ก่อนแล้วอย่างพร้อมมูลสำหรับกิจกรรมนั้น

สมเกียรติ ยุติธรรม (2524: 43) ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความพร้อมของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลต่อการแก้ปัญหามลพิษทางน้ำ : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดราชบุรี" ได้กล่าวว่า ความพร้อมเป็นสภาพของบุคคลที่เต็มใจปฏิบัติหรือดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความพร้อมจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการทำนายผลที่จำเกิดขึ้นจากการปฏิบัติกิจกรรมนั้น ๆ ได้ว่าจะสามารถปฏิบัติหรือดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือสำเร็จผลตามที่มุ่งหวังเพียงใด

จำลอง อัศวาวุฒิ (2538: 13) ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความพร้อมของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในการสอนวิชา ส 053 ประชากรกับสิ่งแวดล้อมในจังหวัดสกลนคร" ได้ให้ความหมายของความพร้อมว่า เป็นสภาพที่เตรียมพร้อมในการที่จะดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ ให้สามารถลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลมาจากการเตรียมการไว้แล้วอย่างพร้อมมูล

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2540: 212-23) ในหนังสือ เรื่อง "จิตวิทยาทั่วไป" กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมของบุคคลในการเผชิญสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้บุคคลสามารถที่จะรับรู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และทำให้บุคคลสามารถที่จะพิจารณา ประเมินผล และประมวลขอบเขตของการแสดงพฤติกรรมในแต่ละสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สกินเนอร์ (Skinner,1965: 305) ในหนังสือ เรื่อง "Educational Psychology" ได้ให้ความหมายความพร้อมว่า เป็นรากฐานและแนวโน้มของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลว ย่อมขึ้นอยู่กับความพร้อมหรือไม่พร้อม บุคคลที่มีความพร้อมอย่างดีจะทำงานด้วยความราบรื่น และประสบความสำเร็จอย่างน่าพอใจ ส่วนบุคคลที่ไม่พร้อมย่อมเปรียบเสมือนถูกบังคับให้ทำงาน การทำงานนั้นจึงไม่ประสบผลสำเร็จ

แมคแคชชีน (Mckechine,1966: 1500) ในหนังสือ เรื่อง "Webster's Dictionary" ได้ให้ความหมายความพร้อม หมายถึง ลักษณะที่ผู้กระทำมีความคล่องตัว กระตือรือร้น ความตั้งใจในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้กิจกรรมที่ทำนั้นบรรลุผลสำเร็จ

แทชเชอร์ (Thatcher,1970: 695) ในหนังสือ เรื่อง "The New Webster Dictionary of English Language" ได้ให้ความหมายความพร้อมว่า เป็นสภาพหรือคุณภาพการเตรียมความพร้อมอันเนื่องมาจากการเตรียมการ ความถนัด ความพอใจ หรือความกระตือรือร้น

กู๊ด (Good,1973: 472) ในหนังสือ เรื่อง "Dictionary of Education" ได้ให้ความหมายความพร้อมว่า เป็นความสามารถตกลงใจ ความปรารถนาและความสามารถที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ความพร้อมเกิดจากลักษณะทางวุฒิภาวะ ประสบการณ์ และอารมณ์ ความพร้อมจึงเป็นการพัฒนาคนให้มีความสามารถที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ

บลูม (Bloom) (1976) อ้างถึงใน สมคิด บางโม ในปีพ.ศ. 2521 "คู่มือสอบเข้ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิชาเอกประถมศึกษา" ได้กล่าวถึงความพร้อมว่า ความพร้อมสามารถทำให้มนุษย์กระทำสิ่งต่าง ๆ ได้นั้น จะต้องประกอบด้วยความรู้จากวิชาการต่าง ๆ ต้องจำและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทางความรู้สึกทางอารมณ์ (affective domain) เป็นความสนใจ เจตคติ คุณธรรม ความนิยมชมชอบ และทักษะ (psychomotor) เป็นความสามารถในการเคลื่อนไหวร่างกาย

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการบริหารจัดการดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่า นักวิชาการไทยและนักวิชาการต่างประเทศได้ให้คำนิยามไว้คล้ายกัน ในที่นี้ ผู้ศึกษาขอสรุปคำนิยามของความพร้อมในการบริหารจัดการ ว่า สภาพการเตรียมตัวในการบริหารจัดการกิจกรรมต่าง ๆ ให้สามารถลุล่วงไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุป จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับความพร้อมในการบริหารจัดการข้างต้น ผู้ศึกษาขอสรุปคำนิยามของความพร้อมในการบริหารจัดการที่ใช้ในที่นี้ว่า หมายถึง สภาพการเตรียมตัวทางการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงในจังหวัดปทุมธานี ให้มีความรู้ความสามารถที่จะให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยความโปร่งใส เป็นธรรม เสมอภาค และเอื้อต่อการมีส่วนร่วม

4. แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขหรือแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน

เนื่องจากแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขหรือแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนมีน้อยมาก ผู้ศึกษาจึงนำแนวคิดที่เกี่ยวกับปัญหาและแนวทางการบริหารจัดการของหน่วยงานบางหน่วยงานมาเสนอไว้เทียบเคียง ดังนี้

สถาพร นิกร (2534) ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเทศมนตรีฝ่ายการศึกษา" พบว่า

1. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการดังนี้

1.1 ปัญหาด้านบริหารจัดการ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่า ในภาพรวม ยังไม่มีความพร้อม ส่วนเทศบาลตำบลป่าแดงและเทศบาลตำบลวงฆ้อง มีความพร้อมเพรียงกันในทุกเรื่อง และผู้นำในชุมชนเห็นว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องความพร้อมในการจัดการศึกษา

ในระดับประถมศึกษา ที่มีความพร้อมในระดับมาก เกือบทุกเทศบาลมีความพร้อมในระดับปานกลาง ยกเว้นเทศบาลตำบลวัดโบสถ์ที่มีความพร้อมในระดับมาก

1.2 ปัญหาด้านบุคลากร ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่า ในภาพรวม ยังไม่มีความพร้อม ส่วนเทศบาลตำบลวงฆ้อง มีความพร้อมเพียงพอในทุกเรื่อง และผู้นำชุมชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องบุคลากรที่มีความรู้ประสบการณ์ในการจัดการศึกษาที่มีความพร้อมในระดับมาก ส่วนทุกเทศบาลมีความพร้อมในระดับปานกลาง

1.3 ปัญหาด้านงบประมาณ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่าในภาพรวมยังไม่มีความพร้อมส่วนเทศบาลตำบลวงฆ้องมีความพร้อมเพียงพอในทุกเรื่อง และผู้นำชุมชนเห็นว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องงบประมาณสนับสนุนเครื่องเขียน แบบเรียน และงบประมาณในการพัฒนาสุขภาพอนามัยนักเรียน และทุกเทศบาลตำบลมีความพร้อมอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ปัญหาอาคารสถานที่ ได้แก่ ผู้ปฏิบัติงานเห็นว่า ในภาพรวมยังไม่มีความพร้อม ส่วนเทศบาลตำบลป่าแดงมีความพร้อมเพียงพอในทุกเรื่อง และผู้นำชุมชนเห็นว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นเรื่องความพร้อมของสถานที่ที่ใช้ในการจัดการศึกษาแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นที่สามารถใช้ในการจัดการศึกษาที่มีความพร้อมในระดับมาก

2. แนวทางแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการจัดการศึกษา ดังนี้ ควรมีการระดมทรัพยากรทางการศึกษา การระดมความคิดเห็นจากประชาชนในท้องถิ่น สนับสนุนให้หน่วยงานอื่นที่ดำเนินการอยู่เป็นผู้ดำเนินการ จัดให้มีการดำเนินการสรรหาบุคลากรโดยวิธีรับโอนย้ายจากหน่วยงานอื่น พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามรถโดยส่งเข้ารับการอบรม ศึกษาดูงานและศึกษาต่อ จัดหางบประมาณตามสภาพปัญหาและความต้องการของท้องถิ่นพร้อมจัดทำแผนโครงการก่อสร้างอาคารและจัดซื้อที่ดิน ปรับปรุงภูมิทัศน์ในสถานศึกษาและวางผังการใช้พื้นที่อย่างเหมาะสม

สำราญ คงเจริญ (2539) ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ประสิทธิผลของระบบและกระบวนการการให้บริการของกรุงเทพมหานคร:ศึกษากรณีสำนักงานเขตบางกอกใหญ่" พบว่า

1. ลักษณะสภาพของแต่ละกิจกรรมบริการจาก 6 ฝ่าย ได้แก่ ฝ่ายปกครอง ฝ่ายทะเบียน ฝ่ายโยธา ฝ่ายอนามัย ฝ่ายรักษาความสะอาด และฝ่ายรายได้ มีลักษณะบริการ 2 ด้าน คือ ด้านสาธารณูปโภคและด้านเฉพาะด้านสำหรับกิจกรรมด้านเฉพาะด้าน ส่วนใหญ่มีการกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาปฏิบัติไว้ชัดเจนตั้งแต่เริ่มต้นจนบริการเสร็จ ส่วนกิจกรรมด้านสาธารณูปโภค มีบางกิจกรรมมีสามารถระบุขั้นตอนหรือเวลาให้เป็นมาตรฐานได้ โดยเฉพาะกิจกรรมด้านสาธารณูปโภค เช่น โครงการปรับปรุงถนน โครงการซ่อมท่อระบายน้ำ โครงการสร้างเขื่อนของฝ่ายโยธา การ

ตรวจสอบควบคุมการประกอบกิจกรรมร้านค้าของฝ่ายอนามัย เป็นต้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของโครงการความพร้อมของทรัพยากรแต่ละหน่วยงานและปัญหาด้านสภาพแวดล้อม

2. ประสิทธิผลของระบบและกระบวนการการให้บริการของแต่ละกิจกรรม ปรากฏว่ามีประสิทธิผลสูง ส่วนใหญ่สามารถปฏิบัติตามระบบและกระบวนการได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ดำเนินการได้เสร็จก่อนเวลาหรือสามารถรวมขั้นตอนให้สั้นลงได้

3. ปัญหาอุปสรรค และเหตุปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของระบบและกระบวนการการให้บริการประชาชนแต่ละกิจกรรมบริการ มีปัญหาโดยสรุปดังนี้

3.1ปัญหาความไม่พร้อมของทรัพยากรทั้งบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน เช่น ขาดบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน ได้แก่ นักกฎหมาย เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์ เป็นต้น และวัสดุอุปกรณ์ขาดคุณภาพและไม่เพียงพอ

3.2 ปัญหาความไม่พร้อมของผู้รับบริการ เช่น ไม่เข้าใจระเบียบเงื่อนไขต่าง ๆ ส่วนหนึ่งเกิดจากงานประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง

3.3 ปัญหาความไม่เป็นเอกภาพในการทำงานในแต่ละกิจกรรมต้องผ่านหลายฝ่าย ทำให้เกิดความล่าช้า ได้แก่ กิจกรรมบริการในกลุ่มงานอนามัย กลุ่มงานโยธา กลุ่มงานรายได้

3.4 ปัญหาการกระจายอำนาจยังมีปัญหาในทางปฏิบัติทั้งด้านบริการและด้านงบประมาณ

3.5 ปัญหาด้านระเบียบกฎหมาย เช่น กฎหมายไม่ชัดเจน ซับซ้อน เข้าใจยาก และล้าหลัง

4. ข้อเสนอแนะที่สำคัญ คือ

4.1 ควรปรับปรุงเกี่ยวกับการสรรหาและใช้ทรัพยากร ดังนี้ จัดอัตรากำลังให้เพียงพอเหมาะสมกับงานที่รับผิดชอบและด้านความสามารถต้องส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ หรือจัดให้มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณภาพ และเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ต้องทันสมัยและฝึกให้บุคลากรให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่า

4.2 ควรปรับปรุงระบบและกระบวนงานให้เหมาะสม เพราะบางกิจกรรมกำหนดขั้นตอนมากและใช้เวลานานเกินไป และการบริการในแต่ละกิจกรรมควรบริการเสร็จในหน่วยงานเดียวโดยกระจายอำนาจเพิ่มมากขึ้น รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัย เช่น การใช้ถ้อยคำที่ไม่ชัดเจน สามารถตีความได้หลายแง่ เป็นต้น

4.3 ในภาวะที่ไม่พร้อมด้านทรัพยากร หรือขาดความชำนาญเฉพาะ หน่วยงานควรเปลี่ยนมาควบคุมแทนการปฏิบัติ โดยการว่าจ้างเอกชนเข้ามาดำเนินการ การที่จะดำเนินการ

ปรับปรุงการบริการของสำนักงานเขต ควรทำการศึกษาวิจัยเฉพาะเรื่องให้ชัดเจน โดยคำนึงถึงยุทธศาสตร์หลักของงานบริการคือวิธีการบริการที่ประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่ายและแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน

ก้องเกียรติ อุเต็น (2547) วิทยานิพนธ์ เรื่อง "อุปสรรคในการให้บริการแบบเมทริกซ์โปรแกรมของบุคลากร ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดเชียงใหม่" พบว่า

1. อุปสรรคด้านบุคลากร ได้แก่ ต้องทำงานหลายหน้าที่ในเวลาเดียวกันทำให้ประสิทธิภาพของงานด้อยลง ขาดความชำนาญในทักษะการให้บริการ และอัตราบุคลากรในทีมงานมีจำนวนน้อย

2. อุปสรรคด้านการปฏิบัติงานได้แก่ มีความยุ่งยากในการติดตามผู้รับการบำบัดให้มารับการบำบัดอย่างต่อเนื่อง กิจกรรมบางกิจกรรมไม่เหมาะสมกับสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย ไม่มีผู้นิเทศงานในหน่วยงาน และคู่มือเมทริกซ์โปรแกรมมีเนื้อหายากต่อการเข้าใจและการปฏิบัติตาม

3. อุปสรรคด้านการจัดการและงบประมาณ ได้แก่ ผู้รับบริการขาดความต่อเนื่องของการมารับบริการ

ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการบริการเมทริกซ์โปรแกรม โดยเฉพาะด้านการมอบหมายงาน ด้านเทคนิคกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยเพื่อให้ผู้รับบริการมารับการบำบัดอย่างต่อเนื่อง และด้านการนิเทศและจัดเตรียมคู่มือให้เข้าใจง่ายในการปฏิบัติ เพื่อให้การบริการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

พัชรี จินะกัน (2548) ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่" พบว่า

1. ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ ดังนี้

1.1 องค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดดมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาแต่ยังไม่มีการจัดการศึกษาขึ้นเอง ยังไม่ได้รับความร่วมมือในการจัดการศึกษาจากชุมชนในด้านของแผนการเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษา หรือ แผนพัฒนาการศึกษาในลักษณะแผนกลยุทธ์นั้นยังไม่มี

1.2 ด้านอาคารสถานที่ ยังไม่มีความพร้อมเนื่องจากยังไม่มีแผนพัฒนาด้านอาคารสถานที่

1.3 ด้านการจัดรายได้เพื่อการจัดการศึกษามีเพียงพอในการสนับสนุนการจัดการศึกษาได้และมีเครือข่ายที่จะช่วยเหลือเด็กด้อยโอกาส มีแหล่งเงินทุนการศึกษามอบให้แก่เด็กนักเรียนองค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดดมี โครงสร้างส่วนการศึกษาที่รับผิดชอบงานด้านการจัดการศึกษาแต่ยังมีบุคลากรไม่เพียงพอ

1.4 ด้านการบริหารจัดการศึกษานั้นยังไม่มีรูปแบบการจัดการศึกษาที่ชัดเจน เนื่องจากยังคงรอการถ่ายโอนการจัดการศึกษาจึงจะมีการดำเนินการที่ชัดเจนต่อไป

2. แนวทางการพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารงานโดยให้มีการเสนอยุทธศาสตร์การพัฒนาความพร้อมในการจัดการศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด ประกอบไปด้วยวิสัยทัศน์ในการจัดการศึกษา คือ สืบสานวัฒนธรรม เน้นนำการเรียนรู้โดยครูมืออาชีพ ใช้เทคโนโลยีก้าวไกล ชุมชนร่วมใจสู่ความเป็นเลิศ จากวิสัยทัศน์นี้มีพันธกิจที่สอดรับ ได้แก่

2.1 จัดการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายค่าบำรุงการศึกษา

2.2 การพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

2.3 การบริหารและการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับระบบการจัดการศึกษาของชาติ

2.4 การพัฒนาครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

2.5 การระดมทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

2.6 การผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2.7 การส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

สุภรณ์ ช้อยหิรัญ (2549) ในวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการของศาลจังหวัดบุรีรัมย์" พบว่า

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการของศาลจังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านนโยบายให้บริการของศาลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก และด้านการปฏิบัติการ ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกัน

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการของศาลจังหวัดบุรีรัมย์โดยภาพรวม จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน และฐานะของผู้รับบริการไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อการให้บริการของศาลจังหวัดบุรีรัมย์ ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นว่ามีปัญหาเรื่องการพูดจา อารมณ์ บุคลิกภาพของเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ การไม่ทราบระเบียบ ข้อกฎหมาย คำศัพท์กฎหมาย ขั้นตอนการปฏิบัติ ขั้นตอนการมาศาล และการติดต่อขอดูสำนวนคดีมักจะหาสำนวนคดีไม่พบ

4.ประชาชนได้ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา คือ ควรจัดให้มีการอบรมเจ้าหน้าที่เรื่องการพูดจา การควบคุมอารมณ์ บุคลิกภาพ การมีจิตสำนึกของการให้บริการ ให้เจ้าหน้าที่แนะนำขั้นตอนการปฏิบัติงานข้อกฎหมาย โดยใช้คำพูด ภาษาที่ประชาชนเข้าได้ง่าย และควรปรับปรุงการปฏิบัติงานให้รวดเร็วขึ้น ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยให้คำนึงถึงอิสรภาพของประชาชนมาก

ที่สุด ควรอบรมเจ้าหน้าที่ให้สามารถปฏิบัติงานทดแทนกันได้ทุกคน และควรหาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาช่วยในการปฏิบัติงาน

พระราชนันทมุนี (2550: 21-22) ในบทความ เรื่อง "ปาฐกถาธรรม เรื่องธรรมะกับการเมือง" ได้เสนอแนวทางการพัฒนาประเทศชาติและประชาชนของผู้บริหารและประชาชน ไว้ดังนี้ เราทุกคนเปรียบเสมือนอยู่ในเรือลำเดียวกัน ถ้าเรือล่มเราก็ตายด้วยกัน ถ้าเรือไปถึงฝั่ง เราก็ไปถึงฝั่งด้วยกัน ทุกคนจะต้องรู้หน้าที่ ใครเป็นนายเรือ ใครเป็นนายท้าย ใครเป็นช่างกล ใครเป็นต้นหน ใครเป็นคนทำความสะอาด ใครเป็นผู้โดยสาร ซึ่งจะต้องปฏิบัติตามหน้าที่ของตน และประสานงานระหว่างกันและกัน เพื่อเรือจะได้ผ่านพายุไปถึงฝั่ง คือ ความสุข ความเจริญของทุกคนตามที่เราปรารถนา สิ่งที่เราต้องการในเวลานี้ก็คือ ความรัก ความสามัคคีและความเสียสละเพื่อประเทศชาติ ไม่เอารัดเอาเปรียบซึ่งกันและกันไม่เป็นแก่ตัวโดยมุ่งกระทำเพื่อประโยชน์แก่ความสุขส่วนตัวและพรรคพวก ให้มองถึงประโยชน์และความสงบสุขของสังคมส่วนรวมตามหลักของพระพุทธศาสนา พระพุทธเจ้าท่านทรงดำรงพระชนม์ชีพอยู่เพื่อประโยชน์ เพื่อความสุขของมนุษย์ทั้งหลาย เราทั้งหลายที่เป็นศิษย์ของพระผู้มีพระภาคเจ้า ต้องปฏิญาณตนว่า เราจะอยู่เพื่อประโยชน์เพื่อความสุขแก่เพื่อนมนุษย์ สิ่งใดอันจะเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมโทรมแก่เพื่อนมนุษย์แก่ประเทศชาติ เราจะไม่ส่งเสริมสิ่งนั้นแต่เราจะหาทางปิดกั้นสิ่งนั้น ไม่ให้เจริญงอกงามขึ้นในชาติบ้านเมืองของเรา นี่คือ อุดมการณ์และหน้าที่ของผู้บริหารประเทศชาติและของประชาชน เราทุกคนจึงต้องช่วยกัน ช่วยจนสุดกำลัง อย่าเมินเฉยนั่งดูดาย ไม่เอาใจใส่ ให้ช่วยกันทำ ช่วยกันคิด ช่วยกันนึก ให้ยืนเรียงแถวเป็นหน้ากระดาน มีจิตมั่นคงที่จะก้าวไปข้างหน้าในการสร้างสรรค์สิ่งทั้งปวง ให้เกิดความสุขความเจริญแก่ชาติบ้านเมืองของเรา

สรุป จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขหรือการพัฒนาการบริหารจัดการของหน่วยงานอื่นข้างต้น ผู้ศึกษานำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม และการเสนอแนะ และการอภิปรายผลในบทที่ 5

5. ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงและบ้านงิ้ว จังหวัดปทุมธานี ในเชิงเปรียบเทียบ

หัวข้อนี้ แบ่งการนำเสนอเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่ โครงสร้างและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

5.1 โครงสร้าง

รูปแบบการบริหารตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การ

บริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคนและในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงสองหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละ 3 คน

อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีกำหนดคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งนับแต่วันเลือกตั้งและมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้งแต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิใช่สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมายได้ไม่เกินสองคนและอาจแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลคนหนึ่งซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้

5.2 อำนาจหน้าที่

พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ไว้ดังนี้

5.2.1 มาตรา 66 องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

2) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

5) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

6) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

9) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

5.2.2 มาตรา 67 ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล อาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

1) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

2) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

3) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ

4) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ

5) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

6) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว

7) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร

8) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน

9) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล

10) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม

11) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์

12) การท่องเที่ยว

13) การผังเมือง

5.2.3 นอกจากหน้าที่ที่ต้องทำดังกล่าวแล้วอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 มาตรา 66 มาตรา 67 มาตรา 68 นั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควร ในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าวให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ นำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินกิจการนั้นด้วย

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลโดยรวม มีองค์ประกอบ คือ สภาองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ดังภาพที่ 2.2

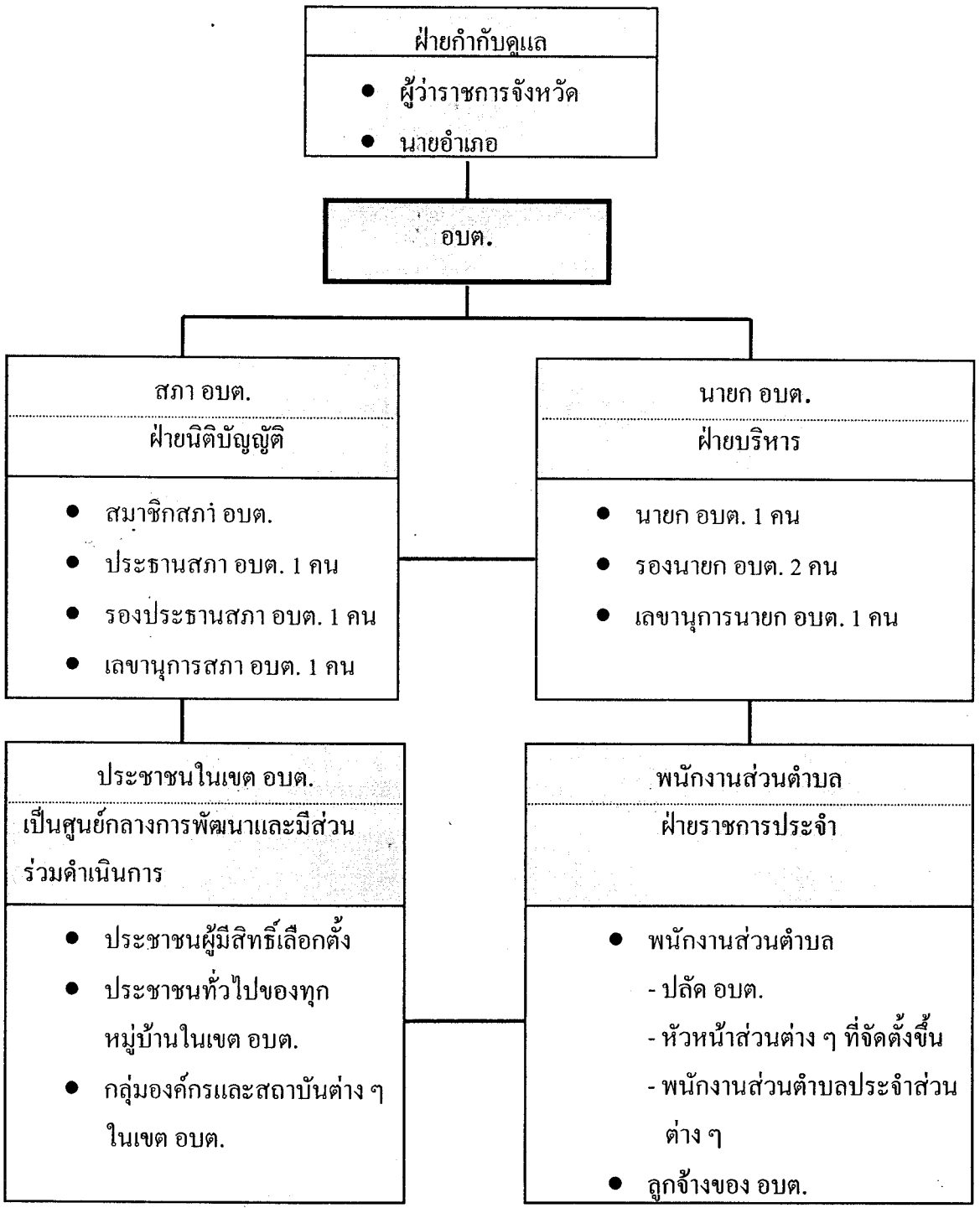

ภาพที่ 2.2 แผนภาพโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวม

จากการนำเสนอรายละเอียดเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนข้างต้น สามารถสรุปเปรียบเทียบภาพรวมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงทั้ง 2 แห่ง ได้ดังตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 การเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตาม ความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่

หัวข้อเปรียบเทียบ	องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้ว	องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านกระแชง
1. ความเป็นมา	ตำบลบ้านงิ้วนั้นมีทั้งประชากรที่มีเชื้อสายไทยและมอญ ชาวมอญที่มาตั้งถิ่นฐานอยู่ ณ ตำบลบ้านงิ้วนั้น สันนิษฐานว่าในสมัยสมเด็จพระนเรศวรทรงกอบกู้เอกราชกลับคืนมาได้ชาวมอญได้อพยพเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร จึงโปรดเกล้าฯให้ตั้งบ้านเรือนอยู่ตั้งแต่เชียงราก (เดิมเรียกเชิงราก) ไปจนถึงวัดสิงห์ ชื่อตำบลบ้านงิ้วนั้นสันนิษฐานว่าแต่เดิมบริเวณนี้เป็นชุมชนที่มีต้นงิ้วเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะบริเวณโค้งวัดสวนมะม่วงเคยมีต้นงิ้วอายุ 100 กว่าปี อยู่ติดกับคลองบ้านงิ้ว ซึ่งเป็นคลองส่งน้ำโบราณ ทางไปวัดอัมพวาราม ต่อมาทางการได้นำต้นงิ้วมาปลูกไว้ที่ไหล่ทาง ต้นงิ้วจึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของชุมชนและเรียกชื่อชุมชนนี้ว่า ตำบลบ้านงิ้ว มาจนถึงปัจจุบัน	ตำบลกระแชง ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาทางทิศตะวันตก แต่ก่อนมีบ้านคนอาศัยอยู่น้อย มีพงหญ้าและต้นไม้ขึ้นเป็นป่ารกหนาทึบมาก ชายฝั่งมีเรือขึ้นล่องค้าขายของชาวมอญมาจอดพักอยู่เป็นจำนวนมากมาย เรือเหล่านี้เรียกว่า "เรือกระแชง" มีลักษณะคล้ายเรือมาดแต่ใหญ่กว่า หัวท้ายงอนเล็กน้อย ท้ายเรือมีที่สำหรับแจว มีประทุนสานด้วยไม้ไผ่ ข้างในกรุเย็บด้วยใบจากหรือใบเตย หรือใบไผ่ แล้วชโลมด้วยน้ำมันยาง เพื่อกันแดดกับฝน ประทุนทำเป็นสองตอน ตอนหัวเลื่อนได้ ส่วนตอนท้ายเลื่อนไม่ได้ เวลาจะออกเรือขายของ เขาจะเลื่อนประทุนตอนหัวมาซ้อนไว้กับประทุนตอนท้าย เพื่อจะโชว์สินค้าในเรือ แจวขายเรื่อยไป ฉะนั้น บริเวณนี้จึงได้นามว่า "ตำบลกระแชง" และบ้านเรือนที่ปลูกอาศัยอยู่โดยทั่วไป ฝาบ้านทำด้วยไม้ไผ่สาน

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

หัวข้อเปรียบเทียบ	องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้ว	องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านกระแชง
		กรุเย็บด้วยใบจากบ้าง ใบเตยหรือใบไผ่บ้าง แล้วแต่จะหาได้ แผงด้านหน้าตรงระเบียงก็ทำด้วยไม้ไผ่กรุด้วยใบไม้ เลื่อนปิดเปิดได้ สำหรับกันฝนกันแดด ฉะนั้นตำบลนี้จึงมีชื่อว่า "ตำบลบ้านกระแชง"
1.1 ขนาดพื้นที่	4.434 ตารางกิโลเมตร	2.374 ตารางกิโลเมตร
1.2 อาณาเขตติดต่อ	ทิศเหนือ ติดกับ แม่น้ำเจ้าพระยา ทิศใต้ ติดกับ ต.บ้านปทุม อ.สามโคก ทิศตะวันออก ติดกับ ต.เชียงรากน้อย อ.สามโคก ทิศตะวันตก ติดกับ แม่น้ำเจ้าพระยา	ทิศเหนือ ติดกับต.กระแชงและต.เชียงรากใหญ่ อ.สามโคก ทิศใต้ ติดกับต.บ้านกลางและต.สวนพริกไทย อ.เมือง ทิศตะวันออก ติดกับต.บางพูด อ.เมือง ทิศตะวันตก ติดกับต.บางโพธิ์เหนือ อ.สามโคก
1.3 จำนวนหมู่บ้าน	5 หมู่บ้าน ได้แก่ 1) บ้านสมัคร 2) บ้านกลาง 3) บ้านงิ้ว 4) บ้านสวนมะม่วงบน และ 5) บ้านสวนมะม่วงใต้	4 หมู่บ้าน ได้แก่ 1) บ้านคลองพลับ 2) บ้านเตาอิฐ 3) บ้านคลองบ้านกระแชง และ 4) บ้านโผลงเผลง
1.4 ประชาชน	ชาย 1,152 คน หญิง 1,215 คน รวม 2,367 คน จำนวนครัวเรือน 646 ครัวเรือน	ชาย 1,685 คน หญิง 1,772 คน รวม 3,457 คน จำนวนครัวเรือน 841 ครัวเรือน
2. โครงสร้าง	แบ่งส่วนราชการภายใน อบต. เป็น 3 ส่วน คือ 1) สำนักงานปลัด อบต. 2) ส่วนการคลัง และ 3) ส่วนโยธา	โครงสร้างเหมือนกันกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว
2.1 ระดับการปกครอง	อบต.ระดับกลาง ที่มีเกณฑ์รายได้ตั้งแต่ 6-20ล้านบาทขึ้นไป	อบต.ระดับกลาง ที่มีเกณฑ์รายได้ตั้งแต่ 6-20 ล้านบาทขึ้นไป
2.2 เงินรายได้	16,426,123.64 บาท	13,461,516.32 บาท

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

หัวข้อเปรียบเทียบ	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง
2.3 บุคลากรที่ปฏิบัติงานใน อบต.	1) ฝ่ายการเมือง 13 คน 2) ฝ่ายประจำ 14 คน	1) ฝ่ายการเมือง 8 คน 2) ฝ่ายประจำ 12 คน
3. อำนาจหน้าที่	มีการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	อำนาจหน้าที่เหมือนกันกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว

ที่มา: ศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดปทุมธานี เรื่อง ฐานข้อมูลจังหวัด ค้นคืนวันที่ 30 มิถุนายน 2550 จาก http://www.pathumthani.go.th

สรุป ผู้ศึกษาขอสรุปแนวคิดเกี่ยวกับความเป็นมา โครงสร้าง และอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเชิงเปรียบเทียบ ว่า เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายที่ทำหน้าที่บริหารจัดการพัฒนาตำบล หมู่บ้าน และชุมชน ตามนโยบายกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น มีความคล่องตัวในการบริหารงานภายในกรอบที่กฎหมายกำหนด ทำให้สามารถแก้ไขปัญหา อำนวยความสะดวก และตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อดูแลทุกข์สุขและให้บริการประชาชนในหมู่บ้าน ตำบล เขตองค์การบริหารส่วนตำบลแทนรัฐบาลกลาง มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งมีงบประมาณ และพนักงานเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง รวมถึงเป็นการส่งเสริมการ

เรียนรู้การปกครองระบอบประชาธิปไตยในทางปฏิบัติแก่ประชาชนในขอบเขตที่ไม่กว้างขวางมากขึ้นทำให้ประชาชนมองเห็นภาพรวมอย่างชัดเจน และมีส่วนร่วมได้ไม่ยาก

ผลจากการศึกษาข้างต้น ผู้ศึกษาจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการอภิปรายผลและการเสนอแนะในบทที่ 5

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยหรือระเบียบวิธีวิจัยมีส่วนทำให้การศึกษาหรือการวิจัยเป็นระบบเป็นสากล ได้รับการยอมรับในทางวิชาการ และมีคุณค่าเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งยังมีส่วนช่วยเพิ่มความชัดเจนและความเข้าใจให้แก่ผู้อ่านมากขึ้นด้วย แต่ทั้งนี้ ขั้นตอนการนำเสนอวิธีดำเนินการวิจัยจะต้องชัดเจน เป็นระบบ ไม่สับสน และใช้ภาษาที่ทำให้ผู้อ่านจะเข้าใจได้ง่าย (วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2550) "เทคนิคการเขียนงานวิจัย หรือวิทยานิพนธ์" ค้นคืนวันที่ 30 มิถุนายน 2550 จาก http://www.wiruch.com) การศึกษา เรื่อง "การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี" ในบทที่ 3 นี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งหัวข้อวิธีดำเนินการวิจัยไว้ 6 หัวข้อ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. ระยะเวลาทำการวิจัย
6. แผนการดำเนินงาน

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ศึกษาได้แบ่งหัวข้อนี้ออกเป็น 2 หัวข้อย่อย คือ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร หมายถึง ประชากรเป้าหมายของการศึกษาครั้งนี้ทั้งหมด แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

ประเภทที่หนึ่ง คือ บุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง โดยแบ่งเป็น ฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำ ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง รวมจำนวน 47 คน เช่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างหรือพนักงานจ้าง เป็นต้น จำนวน 47

คนนี้ มาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว 27 คน และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง 20 คน

ประเภทที่สอง คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำนวน 5,824 คน จำนวน 5,824 คนนี้ มาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว 2,367 คน และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง 3,457 คน

รวมประชากรทั้ง 2 ประเภท จำนวน 5,871 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ประชาชนที่เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถามทั้งหมด แบ่งเป็น 2 ประเภทเช่นกัน ได้แก่

ประเภทที่หนึ่ง คือ บุคลากรที่ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล แบ่งเป็น ฝ่ายการเมือง และฝ่ายประจำ ในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง รวมจำนวน 47 คน แบ่งเป็นมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว 27 คน และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง 20 คน โดยถือว่าประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ประเภทที่สอง คือ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำนวน 1,023 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวนนี้ ได้มาจากการคำนวณโดยใช้ สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 96% และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.04 ดังนี้

สูตร $$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.04

แทนค่าจากสูตร ขนาดกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว

$$= \frac{2,367}{1 + 2,367(0.04)^2}$$

$$= 494 \text{ คน}$$

แทนค่าจากสูตร ขนาดกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง

$$= \frac{3,457}{1 + 3,457(0.04)^2}$$

$$= 529 \text{ คน}$$

จากสูตรของการสุ่มตัวอย่างประชาชนในพื้นที่โดยใช้สูตรดังกล่าวทำให้ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,023 คน

เหตุผลที่เลือกสุ่มตัวอย่างจากองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งที่มีโครงสร้างด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ คือ รายได้ รวมทั้งพื้นที่ และประชากรที่ใกล้เคียงกัน ทำให้นำมาเปรียบเทียบกันได้ และจะทำให้ได้ผลการวิจัยที่เป็นประโยชน์ทั้งในทางวิชาการและทางปฏิบัติ

รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างประชาชนในพื้นที่ จำนวน 1,070คน ซึ่งได้มาจาก 494+529 = 1,023 + 47 = 1,070)

สำหรับเหตุผลที่เลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง<u>ประเภทที่หนึ่ง</u> คือ บุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล เพราะเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ศึกษาหรือในองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง มีแนวโน้มที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพเพราะเข้าใจและมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษาครั้งนี้ ส่วนเหตุผลที่เลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่าง<u>ประเภทที่สอง</u> คือ ประชาชน เพราะเป็นบุคคลที่มีแนวโน้มทราบ เข้าใจและเป็นผู้รับบริการสาธารณะจากองค์การบริหารส่วนตำบลโดยตรง จึงเป็นกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมและมีคุณภาพมาก แต่ก็อาจมีประชาชนบางส่วนซึ่งเป็นส่วนน้อยที่ไม่เข้าใจการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลมากเท่าที่ควร อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดนี้ส่งผลต่อการศึกษาครั้งนี้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 ประเภทของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง และจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมได้จริง จำแนกตามองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง

ประเภทของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมได้จริง (คน)
1. บุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ใน อบต.	47	47	47
1.1 อบต. บ้านงิ้ว 27 คน			
1.2 อบต. บ้านกระแชง 20 คน			
2. ประชาชนในพื้นที่ของ อบต.	5,824	1,023	1,021
2.1 อบต. บ้านงิ้ว 2,367 คน		(2,367×1,078)/ 5,824=494	493
2.2 อบต. บ้านกระแชง 3,457 คน		(3,457×1,078)/ 5,824=529	528
รวม	**5,871**	**1,070**	**1,068** (คิดเป็นร้อยละ 99.81 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,070)

จากตารางการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบล (47 คน) และประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลรวม 2 แห่ง (1,023 คน) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการรวมจำนวน 1,070 คน (47+1,023) และหลังจากแจกแบบสอบถามไปจำนวน 1,070 ชุด ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับมาได้จริง จำนวน 1,068 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.81 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (1,070)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ซึ่งหมายถึง การศึกษาหรือการวิจัยที่ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามเป็นหลัก เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงปริมาณซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ดี ในการศึกษาครั้งนี้ ยังได้ให้ความสำคัญกับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เช่น การรวบรวมข้อมูลในลักษณะของการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม (questionnaire) เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ได้ข้อมูลจากการสุ่มตัวอย่างภาคสนาม โดยผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามเป็นแนวทางในการสอบถามความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่าง หัวข้อเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ครอบคลุม 3 หัวข้อย่อย ได้แก่ หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถาม ลักษณะแบบสอบถาม และการทดสอบแบบสอบถาม

2.1 หลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถาม สำหรับหลักเกณฑ์การสร้างข้อคำถามเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย

2.1.1 คำนึงถึงวัตถุประสงค์การวิจัยขอบเขตการวิจัย ครั้งนี้

2.1.2 ทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาเป็นพื้นฐานทางทฤษฎีในการตั้งข้อคำถาม

2.1.3 ใช้ความรู้และประสบการณ์ของผู้ศึกษาเอง

2.1.4 ขอคำปรึกษา คำแนะนำ และคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ให้ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามอีกด้วย

2.2 ลักษณะแบบสอบถาม ดังที่ได้กล่าวแล้วว่าในการรวบรวมข้อมูลจากการวิจัยภาคสนามนั้น ได้ใช้แบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบ โดยเลือกสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตรประเมินค่า (rating scale) ตามแบบของ อาร์. เอ. ลิเคิร์ท (R. A. Likert) หรือลิเคิร์ท สเกล (Likert Scale) โดยกำหนดให้มีน้ำหนักเปรียบเทียบกัน เป็นการแบ่งมาตรประมาณค่าของการตีความหมายออกเป็น 3 ระดับ โดยจัดรูปแบบที่เอื้อต่อการประเมินผล ให้มีความง่ายต่อผู้ตอบแบบสอบถามและการวิเคราะห์ผล มีค่าน้ำหนักเปรียบเทียบกัน 3 ระดับ ในส่วนของเกณฑ์การวิเคราะห์ระดับแต่ละข้อได้ใช้การคำนวณช่วงการวัดหรือระยะของช่วงคะแนน ตามแนวคิดตามแนวคิดของ เบสส์ (Best 1977: 174) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ระยะของช่วงคะแนน = $\frac{\text{คะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}}$

$$= \frac{3-1}{3}$$

$$= 0.66$$

กำหนดคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

3	เห็นด้วยระดับมาก	ช่วงคะแนน	2.33	-	3.00 คะแนน
2	เห็นด้วยระดับปานกลาง	ช่วงคะแนน	1.67	-	2.32 คะแนน
1	เห็นด้วยระดับน้อย	ช่วงคะแนน	1.00	-	1.66 คะแนน

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว สำหรับเหตุผลสำคัญที่ผู้ศึกษาเลือกสร้างแบบสอบถามเป็นแบบมาตรประเมินค่า 3 ระดับดังกล่าว มีดังนี้

1) ผู้ศึกษาไม่ต้องการใช้การประเมินความละเอียดระดับที่มากจนเกินไป เช่น 5 หรือ 6 ระดับ ซึ่งเป็นระดับที่เกินความเป็นจริง เกินความจำเป็น ผู้ตอบแบบสอบถามแยกแยะความเห็นหรือความรู้สึกของแต่ละระดับอย่างชัดเจนได้ยาก เกิดการโต้แย้งได้ง่ายที่สำคัญคือ ไม่ได้นำมาใช้ประโยชน์จริงและฝืนสภาพความเป็นจริง แต่ผู้ศึกษาต้องการใช้การประเมินความละเอียดที่อยู่ในระดับที่พอเหมาะที่ง่ายสำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม คือ 3 ระดับ

2) ประหยัดเวลาแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม

3) ผู้ตอบแบบสอบถามตัดสินใจได้สะดวกและรวดเร็วขึ้น

4) ง่ายต่อผู้อ่านหรือผู้นำผลการศึกษาวิจัยไปอ่าน

5) ทำให้ข้อมูลที่ได้รับเป็นกลุ่มก้อนชัดเจนถ้าเป็น 5 ระดับ ข้อมูลจะกระจาย และเมื่อเขียนบรรยายข้อมูลจะยืดเยื้อ ซ้ำซาก เกินความจำเป็น ทำให้น่าเบื่อ ในการอ่านงานวิจัย

6) ทำให้ประหยัดเวลาและง่ายต่อการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล รวมตลอดทั้งการนำเสนอหรือเขียนบรรยายข้อมูล

7) ในทางปฏิบัติ บ่อยครั้งที่เริ่มแรกได้กำหนดไว้ 5-6 ระดับ แต่หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วปรากฏว่าข้อมูลมีลักษณะกระจายไม่เป็นกลุ่มก้อน แต่ละระดับไม่มีน้ำหนักมากเพียงพอทำให้ในที่สุดจำเป็นต้องยุบรวมเป็น 3 ระดับ

8) มีนักวิชาการได้ใช้เพียง 3 ระดับอย่างแพร่หลาย และยอมรับการใช้แบบสอบถามที่เป็น 3 ระดับนี้ด้วย (สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ ลัดดาวัลย์ รอดมณี และไพฑูรย์ ภักดี (2529: 311-311); เอกสารการสอนชุดวิชาขอบข่ายและวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2539:

377); สมชัย ศรีสุทธิยากร (2546: 15) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามทฤษฎีของเบสส์ (Best 1977: 174) และแนวคิดของแดเนียล (Daniel 1995: 18-19) โดยใช้ค่าคะแนนสูงสุด ลบด้วยค่าคะแนนต่ำสุด และนำมาหารด้วยจำนวนกลุ่มหรือระดับที่ต้องการ

ดังนั้น แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จึงประกอบขึ้นด้วยข้อคำถามหลายข้อที่สามารถใช้เป็นตัวแทนหรือตัวชี้วัดที่ครอบคลุมเนื้อหา และสาระที่ต้องการตามวัตถุประสงค์การวิจัยและขอบเขตการวิจัยของการศึกษาได้อย่างครบถ้วน นอกจากนี้ ยังได้เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ในเรื่องปัญหา ตลอดจนผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นแล้วจากการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดปทุมธานี ในองค์การบริหารส่วนตำบลที่สุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามประกอบขึ้นด้วยข้อคำถามปิดเป็นส่วนใหญ่ แต่จะมีข้อคำถามเปิดในตอนท้ายสุดด้วย

แบบสอบถามที่ใช้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

<u>ส่วนที่หนึ่ง</u> เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จะประกอบด้วย 4 ข้อคำถาม

<u>ส่วนที่สอง</u> เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน ได้แก่ (1) ความพอประมาณ (2) ความมีเหตุผล (3) การมีภูมิคุ้มกัน (4) การพึ่งตนเอง (5) การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) การรวมกลุ่ม (7) การสร้างเครือข่าย และ (8) ความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วย 25 ข้อคำถาม

<u>ส่วนที่สาม</u> เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน ประกอบด้วย 16 ข้อคำถาม

<u>ส่วนที่สี่</u> ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน ประกอบด้วย 16 ข้อคำถาม

<u>ส่วนที่ห้า</u> ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อม ภาพรวมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การ

บริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 5 ข้อคำถาม

2.3 การทดสอบแบบสอบถาม การศึกษาครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือช่วยในการทำวิจัยสนาม โดยผู้ศึกษาได้สร้างหรือออกแบบสอบถามและสร้างตัวชี้วัดตามวัตถุประสงค์การวิจัย ขอบเขตการวิจัย และกรอบแนวคิดการวิจัยครั้งนี้ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นนี้จะต้องมีความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) ขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถาม มีดังนี้

ขั้นตอนที่หนึ่ง ยกร่างแบบสอบถาม โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย และขอบเขตการวิจัย

ขั้นตอนที่สอง การตรวจสอบความเที่ยงตรง เป็นลักษณะของการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความสมบูรณ์ ความสอดคล้อง ตลอดจนเนื้อหาและถ้อยคำของแบบสอบถามให้รัดกุมและถูกต้อง ขั้นตอนนี้ดำเนินการโดย

1) นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ผู้เชี่ยวชาญมีจำนวน 2 คน คือ นายวิทยา แม้นทอง เป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว และ ว่าที่ ร.ต.สมศักดิ์ ชูสว่าง เป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง เมื่อพบข้อบกพร่องผู้ศึกษาก็จะปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม เช่น ตัดข้อความที่ไม่จำเป็นออกและเพิ่มข้อความที่สำคัญจนกระทั่งแบบสอบถามมีความเที่ยงตรง เป็นต้น

2) นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มีจำนวน 2 คน คือ อาจารย์ พลเอกศิรินทร์ ธูปกล่ำ และรองศาสตราจารย์ ดร. วิรัช วิรัชนิภาวรรณ เมื่อพบข้อบกพร่องผู้ศึกษาได้ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์และมีความเที่ยงตรงมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่สาม การตรวจสอบความเชื่อถือได้ ดำเนินการโดยผู้ศึกษานำแบบสอบถามถามที่อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบ (pre-test) เพื่อทดสอบหาความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจริงในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 50 คน ต่อจากนั้น จึงเก็บรวบรวมแบบสอบถามจำนวน 50 ชุด นั้นมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อถือได้ จากสูตร หาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (L.J. Cronbach 1951: 297-334) โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ ในการวิเคราะห์ได้กำหนดค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไปจึงจะถือว่าแบบสอบถามดังกล่าวน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้ ผลการวิเคราะห์แบบสอบถาม 50 ชุด ดังกล่าว พบว่า ค่าความเชื่อถือได้เท่ากับ 0.94 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่สามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

ขั้นตอนที่สี่ การนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงที่ทั้งหมดนี้ หากพบข้อบกพร่องในขั้นตอนใด ผู้ศึกษาก็จะนำไปปรับปรุงแก้ไขจนผ่านทุกขั้นตอน ขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถามทั้ง 4 ขั้นตอนข้างต้นนี้ ได้สรุปไว้ในภาพที่ 3.1

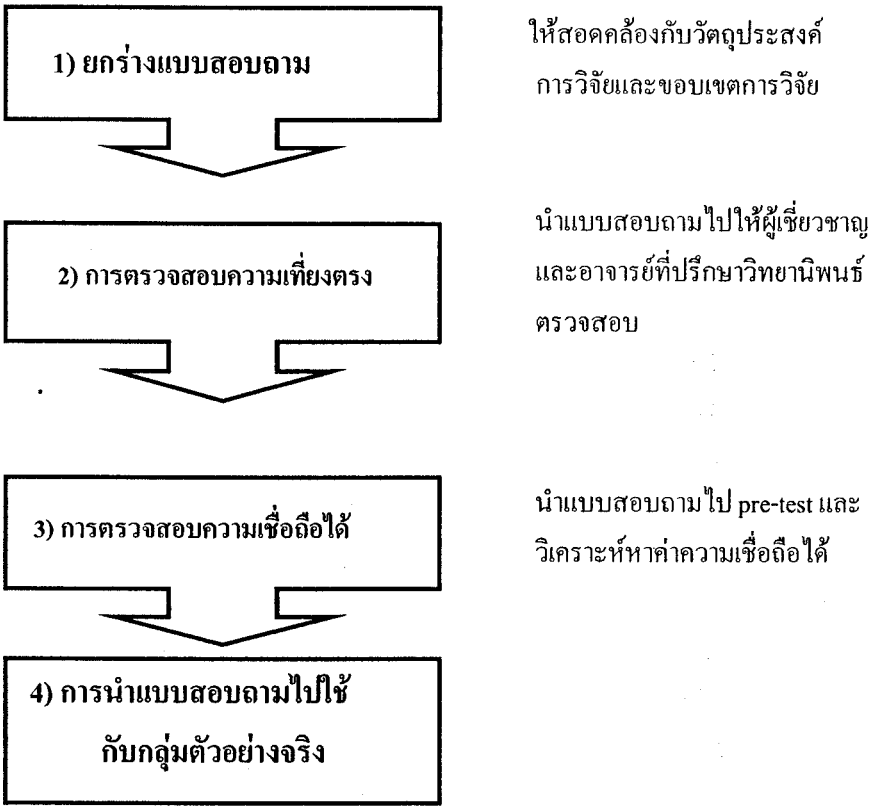

ภาพที่ 3.1 ขั้นตอนการทดสอบแบบสอบถาม

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาดำเนินการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 จัดทำหนังสือขอความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลจากสาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ไปมอบให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง

3.2 แจกข้อมูลแบบสอบถามพร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดในการตอบแบบสอบถามแก่ ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) ฝ่ายการเมืองและฝ่ายปฏิบัติงานประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง รวมทั้ง (2) ประชาชนซึ่งประกอบด้วย เจ้าของธุรกิจ

ผู้ประกอบการ พ่อค้า ประชาชน ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้วยตนเอง รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,070 ชุด

3.3 ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามพร้อมทั้งตรวจสอบความครบถ้วน สมบูรณ์ด้วยตนเอง โดยเริ่มเก็บข้อมูลในระหว่างวันที่ 1 กันยายน – 31 ตุลาคม 2550

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิธีการประมวลผลข้อมูล ก่อนที่จะวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้ประมวลผลข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1.1 รวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการวิจัยภาคสนาม

4.1.2 ตรวจสอบแบบสอบถามทุกชุดเพื่อดูความถูกต้อง และความสมบูรณ์

4.1.3 จัดคำตอบเป็นกลุ่ม และเป็นหมวดหมู่ รวมทั้งให้รหัส (code) คำตอบ

4.1.4 ใส่รหัสคำตอบจากข้อ 4.1.3 ลงในแผ่นรหัส (coding form) จนครบทุกชุด พร้อมกับทำคู่มือให้รหัส (coding book)

4.1.5 พิมพ์รหัสจากแผ่นรหัสทั้งหมดลงในแผ่นดิสก์ (diskette) ของเครื่องคอมพิวเตอร์ ฉะนั้น ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้งหมดจึงอยู่ในแผ่นดิสก์ในรูปของรหัส

4.1.6 จากนั้นได้ทำการประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

4.2 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.2.1 สถิติเชิงพรรณนา (descriptive statistics) การคำนวณค่าร้อยละ (percentage) ใช้อธิบายเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

4.2.2 ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D. ใช้อธิบายเกี่ยวกับความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน

4.2.3 การทดสอบค่าที (t-test) ใช้ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรที่จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ทั้งนี้ ได้กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.03

4.3 การนำข้อมูลมาเขียนบรรยายเชิงพรรณนา (descriptive statistics) นำเสนอข้อมูลโดยใช้วิธีการเขียนบรรยาย ประกอบตาราง เพื่อให้สามารถเข้าใจผลการศึกษาชัดเจนยิ่งขึ้น

5. ระยะเวลาทำการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีระยะเวลา 8 เดือน นับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2550 ถึง วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2551

6. แผนการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการใช้เวลา 8 เดือน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.2 แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ

หน่วย : เดือน

แผนการดำเนินงานตลอดโครงการ	ระยะเวลาศึกษา 8 เดือน							
(กิจกรรม)	1	2	3	4	5	6	7	8
1. รวบรวมข้อมูลเอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น เอกสารเกี่ยวกับความเป็นมา สภาพทั่วไป รวมทั้งสถิติ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง	→	→						
2. วิจัยภาคสนามเกี่ยวกับความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง			→	→				
3. การวิเคราะห์ข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล					→	→		
4. ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง							→	→
5. สรุปผลการวิจัยและเขียนรายงาน								→

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง "การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี" เป็นการศึกษาทางรัฐประศาสนศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ (1) ศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี (2) ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี (3) ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี และ (4) ศึกษาเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ทั้งนี้ โดยใช้การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ หรือ 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นบุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง โดยแบ่งเป็น (1) ฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง รวมทั้ง (2) ประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งเก็บรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนมาได้ จำนวน 1,068 คน คิดเป็นร้อยละ 99.81 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (1,070 คน) ผู้ศึกษานำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ของข้อมูล จากนั้น จึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ (SPSS for PC) สถิติที่นำมาใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean)

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation หรือ S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test) ทั้งนี้ ได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการบรรยายประกอบตารางโดยจัดลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาจำนวนและค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 หัวข้อ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

2.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผู้ศึกษาได้เสนอความหมายของสัญลักษณ์ ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม

2) $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย (mean)

3) S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

4) t แทน การทดสอบค่าที (t-test)

ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 หัวข้อ ได้แก่

3.1 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ตามกรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน

3.2 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหา แนวทางการพัฒนา และภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามผู้ศึกษานำเสนอข้อมูลเป็นจำนวน และค่าร้อยละไว้ในตารางที่ 4.1 และตารางที่ 4.2 พร้อมกับเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงไว้ในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วที่ตอบแบบสอบถาม (n = 520) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง อบต. บ้านงิ้วที่ตอบแบบสอบถาม		n = 520	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	1. ชาย	234	45
	2. หญิง	286	55
	รวม	**520**	**100.0**

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง อบต. บ้านงิ้วที่ตอบแบบสอบถาม		n = 520	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อายุ	1. ต่ำกว่า 30 ปี	208	40.0
	2. 31 – 39 ปี	145	27.9
	3. 40 – 50 ปี	92	17.7
	4. 51 ปีขึ้นไป	75	14.4
	รวม	**520**	**100.0**
3. ระดับการศึกษา	1. ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	391	75.2
	2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	120	23.1
	3. สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	9	1.7
	รวม	**520**	**100.0**

ผลการศึกษาตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55) เป็นหญิง และที่เหลือ (ร้อยละ 45) เป็นชาย ในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40) มีอายุต่ำกว่า 30 ปี, รองลงมาตามลำดับ คือ (ร้อยละ 27.9) อายุ 31 – 39 ปี, (ร้อยละ 17.7) อายุ 40 - 50 ปี, และที่เหลือ (ร้อยละ 14.4) อายุ 51 ปีขึ้นไป ในเรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.2) มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า, รองลงมาตามลำดับ คือ (ร้อยละ 23.1) มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า, และที่เหลือ (ร้อยละ 1.7) มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงที่ตอบแบบสอบถาม (n = 548) จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง อบต. บ้านงิ้วที่ตอบแบบสอบถาม		n = 520	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	1. ชาย	247	45.1
	2. หญิง	301	54.9
	รวม	**548**	**100.0**

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง อบต. บ้านกระแชงที่ตอบแบบสอบถาม		n = 548	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. อายุ	1. ต่ำกว่า 30 ปี	178	32.5
	2. 31 – 39 ปี	162	29.6
	3. 40 – 50 ปี	153	27.9
	4. 51 ปีขึ้นไป	55	10.0
	รวม	**548**	**100.0**
3. ระดับการศึกษา	1. ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	364	66.4
	2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	168	30.7
	3. สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	16	2.9
	รวม	**548**	**100.0**

ผลการศึกษาตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 54.9) เป็นหญิง และที่เหลือ (ร้อยละ 45.1) เป็นชาย ในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 3.5) มีอายุต่ำกว่า 30 ปี, รองลงมาตามลำดับ คือ (ร้อยละ 29.6) อายุ 31 – 39 ปี, (ร้อยละ 27.9) อายุ 40-50 ปี, และที่เหลือ (ร้อยละ 10.0) อายุ 51 ปีขึ้นไป ในเรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.4) มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า, รองลงมาตามลำดับ คือ (ร้อยละ 30.7) มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า, และที่เหลือ (ร้อยละ 2.9) มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ตารางที่ 4.3 การเปรียบเทียบจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว (n = 520) และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง (n = 548) ที่ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างอบต. บ้านงิ้วและ อบต. บ้านกระแชง ที่ตอบแบบสอบถาม		อบต. บ้านงิ้ว (n = 520)		อบต. บ้านกระแชง (n = 548)	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ	1. ชาย	234	45	247	45.1
	2. หญิง	286	55	301	54.9
	รวม	**520**	**100.0**	**548**	**100.0**
2. อายุ	1. ต่ำกว่า 30 ปี	208	40.0	178	32.5
	2. 31 – 39 ปี	145	27.9	162	29.6
	3. 40 – 50 ปี	92	17.7	153	27.9
	4. 51 ปีขึ้นไป	75	14.4	55	10.0
	รวม	**520**	**100.0**	**548**	**100.0**
3. ระดับการศึกษา	1. ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	391	75.2	364	66.4
	2. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	120	23.1	168	30.7
	3. สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	9	1.7	16	2.9
	รวม	**520**	**100.0**	**548**	**100.0**

ผลการศึกษาเปรียบเทียบตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงส่วนใหญ่ (ร้อยละ 55 และ 54.9) เป็นหญิง และที่เหลือ (ร้อยละ 45 และ 45.1) เป็นชาย ในเรื่องอายุ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 40.0 และ 32.5) มีอายุต่ำกว่า 30 ปี, รองลงมาตามลำดับ คือ (ร้อยละ 27.9 และ 29.6) อายุ-31 – 39 ปี, (ร้อยละ 17.7 และ 27.9) อายุ 40 - 50 ปี, และที่เหลือ (ร้อยละ 14.4 และ 10.0) อายุ 51 ปีขึ้นไป ในเรื่องการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.2 และ 66.4) มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า, รองลงมาตามลำดับ คือ (ร้อยละ 23.1 และ 30.7) มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า, และที่เหลือ (ร้อยละ 1.7 และ 2.9) มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม

เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ในส่วนที่ 2 นี้ ผู้ศึกษาได้แบ่งการนำเสนอเป็น 4 หัวข้อดังกล่าวแล้วข้างต้น ดังจะได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย 10 หัวข้อ (หัวข้อ 2.1.1-หัวข้อ 2.1.10) ซึ่งแบ่งเป็น หนึ่ง การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง แต่ละด้าน (รวม 8 ด้านและในภาพรวม) ขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ตามลำดับ ควบคู่กันไป โดยนำเสนอไว้ใน 9 หัวข้อ (หัวข้อ 2.1.1-หัวข้อ 2.1.9 หรือในตารางที่ 4.4- ตารางที่ 4.21) ต่อจากนั้น สอง เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มนั้นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในแต่ละด้าน (รวม 8 ด้านและในภาพรวม) เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบแต่ละด้านและในภาพรวมไว้ในตารางเดียวกัน ในตารางเดียวกัน โดยนำเสนอไว้ใน 1 หัวข้อ (หัวข้อ 2.1.10 หรือในตารางที่ 4.22-ตารางที่ 4.30)

2.1.1 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ด้านความพอประมาณ แสดงไว้ในตารางที่ 4.4 และตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.4 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านความพอประมาณ

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านความพอประมาณ	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	(367) 70.6	(147) 28.3	(6) 1.2	(520) 100.0	2.69	0.48	มาก
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	(265) 51.0	(215) 41.3	(40) 7.7	(520) 100.0	2.43	0.63	มาก
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ	(218) 41.9	(246) 47.3	(56) 10.8	(520) 100.0	2.31	0.65	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**2.47**	**0.58**	**มาก**

<u>หมายเหตุ</u> สำหรับตารางที่ใช้สถิติค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทุกตารางมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05 และระดับความเห็นด้วยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ระดับ มีช่วงคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

1) เห็นด้วยมาก ช่วงคะแนนระหว่าง 2.33-3.00 คะแนน
2) เห็นด้วยปานกลาง ช่วงคะแนนระหว่าง 1.67-2.32 คะแนน
3) เห็นด้วยน้อย ช่วงคะแนนระหว่าง 1.00-1.66 คะแนน

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านความพอประมาณ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.69) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.43) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.31) ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ (ค่าเฉลี่ยรวม 2.47)

ตารางที่ 4.5 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านความพอประมาณ

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้านความพอประมาณ	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	(99) 18.1	(373) 68.1	(76) 13.9	(548) 100	2.04	0.56	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	(68) 12.4	(360) 65.7	(120) 21.9	(548) 100	1.90	0.57	ปานกลาง
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ	(63) 11.5	(342) 62.4	(143) 26.1	(548) 100	1.85	0.59	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**1.93**	**0.57**	**ปานกลาง**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้านความพอประมาณ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.04) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และ

(2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.90) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.85) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความพอประมาณ (ค่าเฉลี่ยรวม 1.93)

2.1.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ด้านความมีเหตุผล แสดงไว้ในตารางที่ 4.6 และตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.6 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านความมีเหตุผล

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านความมีเหตุผล	ระดับความเห็นด้วย						
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	(279) 53.7	(207) 39.8	(34) 6.5	(520) 100.0	2.47	0.61	มาก
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	(256) 49.2	(227) 43.7	(37) 7.1	(520) 100.0	2.42	0.62	มาก
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหาร	(269) 51.7	(206) 39.6	(45) 8.7	(520) 100.0	2.43	0.64	มาก

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วด้านความมีเหตุผล	ระดับความเห็นด้วย						
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
จัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล							
เฉลี่ยรวม					**2.44**	**0.62**	**มาก**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านความมีเหตุผล เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.47) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (2.42) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.43) ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล (ค่าเฉลี่ยรวม 2.44)

ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านความมีเหตุผล

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้านความมีเหตุผล	ระดับความเห็นด้วย						
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	(84) 15.3	(325) 59.3	(139) 25.4	(548) 100.0	1.89	0.63	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	(79) 14.4	(311) 56.8	(158) 28.8	(548) 100.0	1.85	0.64	ปานกลาง
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล	(70) 12.8	(314) 57.3	(164) 29.9	(548) 100.0	1.82	0.63	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**1.85**	**0.63**	**ปานกลาง**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ด้านความมีเหตุผล เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.89) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.85) ว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.82) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความมีเหตุผล (ค่าเฉลี่ยรวม 1.85)

2.1.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการมีภูมิคุ้มกัน แสดงไว้ในตารางที่ 4.8 และตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านการมีภูมิคุ้มกัน

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	**ระดับความเห็นด้วย**				$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับความเห็นด้วย**
	มาก (n) (%)	**ปานกลาง (n) (%)**	**น้อย (n) (%)**	**รวม (n) (%)**			
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชนและรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	(248) 47.7	(234) 45.0	(38) 7.3	(520) 100.0	2.40	0.62	มาก
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดีและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	(238) 45.8	(236) 45.4	(46) 8.8	(520) 100.0	2.36	0.64	มาก

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วด้านการมีภูมิคุ้มกัน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	(255) 49.0	(213) 41.0	(52) 10.0	(520) 100.0	2.39	0.66	มาก
เฉลี่ยรวม					**2.38**	**0.64**	**มาก**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านการมีภูมิคุ้มกัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.40) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.36) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการวางแผ่นที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.39) ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกัน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.38)

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านการมีภูมิคุ้มกัน

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชนและรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	(73) 13.3	(353) 64.4	(122) 22.3	(548) 100.0	1.91	0.59	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	(91) 16.6	(277) 50.5	(180) 32.8	(548) 100.0	1.83	0.68	ปานกลาง
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	(92) 16.8	(294) 53.6	(162) 29.6	(548) 100.0	1.87	0.66	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**1.87**	**0.64**	**ปานกลาง**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง

(ค่าเฉลี่ย 1.91) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.83) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.87) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกัน (ค่าเฉลี่ยรวม 1.87)

2.1.4 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการพึ่งตนเอง แสดงไว้ในตารางที่ 4.10 และตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.10 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านการพึ่งตนเอง

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	**ระดับความเห็นด้วย**				$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับความเห็นด้วย**
	มาก (n) (%)	**ปานกลาง (n) (%)**	**น้อย (n) (%)**	**รวม (n) (%)**			
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	(266) 51.2	(210) 40.4	(44) 8.5	(520) 100.0	2.42	0.64	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วด้านการมีภูมิคุ้มกัน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	(246) 47.3	(216) 41.5	(58) 11.2	(520) 100.0	2.36	0.67	มาก
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง	(247) 47.5	(204) 39.2	(69) 13.3	(520) 100.0	2.34	0.70	มาก
เฉลี่ยรวม					**2.37**	**0.67**	**มาก**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านการพึ่งตนเอง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.42) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.36) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.34) ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการพึ่งตนเอง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.37)

ตารางที่ 4.11 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านการพึ่งตนเอง

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	**ระดับความเห็นด้วย**				$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับความเห็นด้วย**
	มาก (n) (%)	**ปานกลาง (n) (%)**	**น้อย (n) (%)**	**รวม (n) (%)**			
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	(80) 14.6	(359) 65.5	(109) 19.9	(548) 100.0	1.94	0.58	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	(78) 14.2	(305) 55.7	(165) 30.1	(548) 100.0	1.84	0.64	ปานกลาง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วด้านการมีภูมิคุ้มกัน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง	(80) 14.6	(285) 52.0	(183) 33.4	(548) 100.0	1.81	0.66	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**1.86**	**0.62**	**ปานกลาง**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ด้านการพึ่งตนเอง เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.94) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.84) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.81) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการพึ่งตนเอง (ค่าเฉลี่ยรวม 1.86)

2.1.5 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน แสดงไว้ในตารางที่ 4.12 และตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.12 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. บ้านงิ้ว ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	(287) 55.2	(208) 40.0	(25) 4.8	(520) 100.0	2.50	0.58	มาก
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	(248) 47.7	(226) 4 3.5	(46) 8.8	(520) 100.0	2.38	0.64	มาก
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	(242) 46.5	(227) 43.7	(51) 9.8	(520) 100.0	2.36	0.65	มาก
เฉลี่ยรวม					**2.41**	**0.62**	**มาก**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.50) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.38) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.36) ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.41)

ตารางที่ 4.13 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. บ้านกระแชง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	(77) 14.1	(371) 67.7	(100) 18.2	(548) 100.0	1.95	0.56	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	(75) 13.7	(295) 53.8	(178) 32.5	(548) 100.0	1.81	0.65	ปานกลาง
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	(71) 13.0	(326) 59.5	(151) 27.6	(548) 100.0	1.85	0.62	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**1.87**	**0.61**	**ปานกลาง**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ

องค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.95) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.81) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 1.85) ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (ค่าเฉลี่ยรวม 1.87)

2.1.6 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการรวมกลุ่ม แสดงไว้ในตารางที่ 4.14 และตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.14 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านการรวมกลุ่ม

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ด้านการรวมกลุ่ม	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	(340) 65.4	(160) 30.8	(20) 3.8	(520) 100.0	2.61	0.56	มาก
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	(247) 47.5	(246) 47.3	(27) 5.2	(520) 100.0	2.42	0.59	มาก
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม	(254) 48.8	(224) 43.1	(42) 8.1	(520) 100.0	2.40	0.63	มาก
เฉลี่ยรวม					**2.47**	**0.59**	**มาก**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านการรวมกลุ่ม เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.61) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.42) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.40) ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการรวมกลุ่ม ค่าเฉลี่ยรวม 2.47)

ตารางที่ 4.15 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านการรวมกลุ่ม

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง ด้านการรวมกลุ่ม	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	(76) 13.9	(346) 63.1	(126) 23.0	(548) 100.0	1.94	0.68	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	(73) 13.3	(301) 54.9	(174) 31.8	(548) 100.0	1.81	0.64	ปานกลาง
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม	(65) 11.9	(312) 56.9	(171) 31.2	(548) 100.0	1.80	0.62	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**1.85**	**0.64**	**ปานกลาง**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ด้านการรวมกลุ่ม เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.94) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.81) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.80) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการรวมกลุ่ม อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ยรวม 1.85)

2.1.7 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการสร้างเครือข่าย แสดงไว้ในตารางที่ 4.16 และตารางที่ 4.17

ตารางที่ 4.16 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านการสร้างเครือข่าย

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. บ้านงิ้ว ด้านการสร้างเครือข่าย	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอก อบต.	(215) 41.3	(270) 51.9	(35) 6.7	(520) 100.0	2.34	0.60	มาก
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม	(220) 42.3	(256) 49.2	(44) 8.5	(520) 100.0	2.33	0.62	มาก
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย	(221) 42.5	(247) 47.5	(52) 10.0	(520) 100.0	2.32	0.64	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**2.33**	**0.62**	**มาก**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านการสร้างเครือข่าย เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.34) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมี

ความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์การบริหารส่วนตำบล และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.33) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.32) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการสร้างเครือข่าย (ค่าเฉลี่ยรวม 2.33)

ตารางที่ 4.17 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านการสร้างเครือข่าย

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	**ระดับความเห็นด้วย**				$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับความเห็นด้วย**
	มาก (n) (%)	**ปานกลาง (n) (%)**	**น้อย (n) (%)**	**รวม (n) (%)**			
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอก อบต.	(73) 13.3	(339) 61.9	(136) 24.8	(548) 100.0	1.88	0.60	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม	(82) 15.0	(319) 58.2	(147) 26.8	(548) 100.0	1.88	0.63	ปานกลาง

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วด้านการมีภูมิคุ้มกัน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย	(73) 13.3	(285) 25.0	(190) 34.7	(548) 100.0	1.78	0.65	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**1.84**	**0.62**	**ปานกลาง**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้านการสร้างเครือข่าย เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.88) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์การบริหารส่วนตำบล และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.88) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.78) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการสร้างเครือข่าย (ค่าเฉลี่ยรวม 1.84)

2.1.8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ด้านการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน แสดงไว้ในตารางที่ 4.18 และตารางที่ 4.19

ตารางที่ 4.18 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. บ้านงิ้ว ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	ระดับความเห็นด้วย						
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	(263) 50.6	(230) 44.2	(27) 5.2	(520) 100.0	2.45	0.59	มาก
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	(221) 42.5	(257) 49.4	(42) 8.1	(520) 100.0	2.34	0.62	มาก
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	(220) 42.3	(254) 48.8	(46) 8.8	(520) 100.0	2.33	0.63	มาก
เฉลี่ยรวม					**2.37**	**0.61**	**มาก**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ตามหลักการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.45) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.34) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.33) ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับมาก ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.37)

ตารางที่ 4.19 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	ระดับความเห็นด้วย						
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	(74) 13.5	(355) 64.8	(119) 21.7	(548) 100.0	1.91	0.58	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการ	(83) 15.1	(303) 55.3	(162) 29.6	(548) 100.0	1.85	0.65	ปานกลาง

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	ระดับความเห็นด้วย						
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
ประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ							
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	(66) 12.0	(350) 63.9	(132) 24.1	(548) 100.0	1.87	0.58	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**1.87**	**0.60**	**ปานกลาง**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงตามหลักการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.91) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวมหรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และ (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.85) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

ในส่วนของภาพรวม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.87) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน (ค่าเฉลี่ยรวม 1.87)

2.1.9 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน แสดงไว้ในตารางที่ 4.20 และตารางที่ 4.21

ตารางที่ 4.20 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. บ้านงิ้ว ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
อบต. ของท่านมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรม ควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	(216) 41.5	(247) 47.5	(57) 11.0	(520) 100.0	2.30	0.65	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**2.30**	**0.65**	**ปานกลาง**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.20 แสดงให้เห็นว่า คิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย

2.30) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การรวมกลุ่ม, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน (ค่าเฉลี่ย 2.30)

ตารางที่ 4.21 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. บ้านกระแชง ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน	**ระดับความเห็นด้วย**						
	มาก (n) (%)	**ปานกลาง (n) (%)**	**น้อย (n) (%)**	**รวม (n) (%)**	$\overline{X}$	**S.D.**	**ระดับความเห็นด้วย**
อบต. ของท่านมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การรวมกลุ่ม, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	(76) 13.9	(333) 60.8	(139) 25.4	(548) 100.0	1.88	0.61	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**1.88**	**0.61**	**ปานกลาง**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.21 แสดงให้เห็นว่า คิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.88) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การรวมกลุ่ม, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน (ค่าเฉลี่ย 1.88)

2.1.10 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว และองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริหารประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ในแต่ละด้าน (รวม 8 ด้านและในภาพรวม) โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบแต่ละด้านและในภาพรวมไว้ในตารางเดียวกัน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.22-ตารางที่ 4.30

ตารางที่ 4.22 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านความพอประมาณ

การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง ด้านความพอประมาณ	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)**	**S.D.**	**t**	**Sig. (2-tailed)**
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	2.69	0.48	2.04	0.56	20.20	0.00*
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	2.43	0.63	1.90	0.57	14.23	0.00*
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ	2.31	0.65	1.85	0.59	11.93	0.00*
เฉลี่ยรวม	**2.47**	**0.58**	**1.93**	**0.57**	**15.45**	**0.00***

หมายเหตุ

1) การวิเคราะห์หรือการทดสอบค่าที (t-test) เป็นการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่มได้แก่ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงต่อคำถามที่นำมา

วิเคราะห์ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ สำหรับในที่นี้ได้พิจารณาจากค่า Sig.(2-tailed) กล่าวคือ ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม**แตกต่างกัน** ค่า Sig.(2-tailed) จะ**น้อยกว่า** α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) < α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ ซึ่งหมายถึงมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05) แต่ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม**ไม่แตกต่างกัน** ค่า Sig.(2-tailed) จะ**มากกว่าหรือเท่ากับ** α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) > α หรือ Sig. (2-tailed) = α (ในตารางข้างบนได้ใส่เครื่องหมาย ^{ns} ไว้ ซึ่งหมายถึง non significant หรือ ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) **t** หมายถึง ค่าสถิติที่คำนวณได้จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3) Sig.(2-tailed) หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน (หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อความที่ใช้เป็นมูลฐานของการหาเหตุผลของการวิจัย) ในกรณีนี้หมายถึง แตกต่าง หรือ ไม่แตกต่างกัน

4) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน ในที่นี้กำหนดให้ α = 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ เท่ากับ 0.05 หรือ 95%

5) * หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) < α)

6) ^{ns} หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) > α)

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.22 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ปรากฏดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ

0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่องในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ พบว่า ความคิดเห็นในเรื่อง (1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย (2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป และ (3) ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านความมีเหตุผล .

การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง ด้านความมีเหตุผล	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)**	**S.D.**	**t**	**Sig. (2-tailed)**
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	2.47	0.61	1.89	0.63	14.96	0.00*
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	2.42	0.62	1.85	0.64	14.60	0.00*
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล	2.43	0.64	1.82	0.63	15.39	0.00*
เฉลี่ยรวม	**2.44**	**0.62**	**1.85**	**0.63**	**14.98**	**0.00***

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.23 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล ปรากฏดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่องในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล พบว่า ความคิดเห็นในเรื่อง (1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส (2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล และ (3) ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.24 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหาจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการมีภูมิคุ้มกัน

การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)**	**S.D.**	**t**	**Sig. (2-tailed)**
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	2.40	0.62	1.91	0.59	13.29	0.00*
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	2.36	0.64	1.83	0.68	13.08	0.00*
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริหารประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	2.39	0.66	1.87	0.66	12.70	0.00*
เฉลี่ยรวม	**2.38**	**0.64**	**1.87**	**0.64**	**13.02**	**0.00***

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.24 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อ

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ปรากฏดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริหารประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่องในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริหารประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน พบว่า ความคิดเห็นในเรื่อง (1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหาร

จัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว และ (3) ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การ บริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการพึ่งตนเอง

การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง ด้านการพึ่งตนเอง	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)**	**S.D.**	**t**	**Sig. (2-tailed)**
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	2.42	0.64	1.94	0.58	12.75	0.00*
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	2.36	0.67	1.84	0.64	12.86	0.00*
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง	2.34	0.70	1.81	0.66	12.66	0.00*
เฉลี่ยรวม	**2.37**	**0.67**	**1.86**	**0.62**	**12.75**	**0.00***

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.25 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง ปรากฏดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่องในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้านการพึ่งตนเอง พบว่า ความคิดเห็นในเรื่อง (1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการ

ประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก (2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ และ (3)ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.26 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**				**t**	**Sig. (2-tailed)**
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)**	**S.D.**		
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	2.50	0.58	1.95	0.56	15.42	0.00*
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	2.38	0.64	1.81	0.65	14.50	0.00*

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)				t	Sig. (2-tailed)
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	S.D.	อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)	S.D.		
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	2.36	0.65	1.85	0.65	13.15	0.00*
เฉลี่ยรวม	**2.41**	**0.62**	**1.87**	**0.61**	**14.35**	**0.00***

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.26 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ปรากฏดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่องในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน พบว่า ความคิดเห็นในเรื่อง (1)องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน และ (3)ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการรวมกลุ่ม

การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง ด้านการรวมกลุ่ม	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)**	**S.D.**	**t**	**Sig. (2-tailed)**
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	2.61	0.56	1.94	0.68	13.28	0.00*
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	2.42	0.59	1.81	0.64	16.01	0.00*
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม	2.40	0.63	1.80	0.62	15.55	0.00*
เฉลี่ยรวม	**2.47**	**0.59**	**1.85**	**0.64**	**14.94**	**0.00***

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.27 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม ปรากฏดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3)ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่องในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้านการรวมกลุ่ม พบว่า ความคิดเห็นในเรื่อง (1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม (2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ และ (3)ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการสร้างเครือข่าย

การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง ด้านการสร้างเครือข่าย	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)**	**S.D.**	**t**	**Sig. (2-tailed)**
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอก อบต.	2.34	0.60	1.88	0.60	12.46	0.00*
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม	2.33	0.62	1.88	0.63	11.81	0.00*
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย	2.32	0.64	1.78	0.65	13.44	0.00*
เฉลี่ยรวม	**2.33**	**0.62**	**1.84**	**0.62**	**12.57**	**0.00***

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.28 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อ

ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย ปรากฏดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์การบริหารส่วนตำบล มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่องในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้านการสร้างเครือข่าย พบว่า ความคิดเห็นในเรื่อง (1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์การ

บริหารส่วนตำบล (2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม และ (3)ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.29 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามด้านการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)**	**S.D.**	**t**	**Sig. (2-tailed)**
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	2.45	0.59	1.91	0.58	14.81	0.00*
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	2.34	0.62	1.85	0.65	12.48	0.00*
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	2.33	0.63	1.87	0.58	12.16	0.00*
เฉลี่ยรวม	**2.37**	**0.61**	**1.87**	**0.60**	**13.15**	**0.00***

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.29 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ปรากฏดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่ององค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

3) ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่องในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้านการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า ความคิดเห็นในเรื่อง (1) องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ (2) องค์การ

บริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุล ระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ และ (3)ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล ของท่านมีความพร้อมสูง ในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน

การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง ในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)**	**S.D.**	**t**	**Sig. (2-tailed)**
อบต. ของท่านมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การรวมกลุ่ม, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	2.30	0.65	1.88	0.61	10.79	0.00*
เฉลี่ยรวม	**2.30**	**0.65**	**1.88**	**0.61**	**10.79**	**0.00***

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.30 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ในภาพรวม

ทั้ง 8 ด้าน ปรากฏดังนี้ ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การรวมกลุ่ม, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การรวมกลุ่ม, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน มีแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงในภาพรวมทั้ง 8 ด้าน พบว่า ความคิดเห็นในเรื่องในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, ความมีเหตุผล, การมีภูมิคุ้มกัน, การพึ่งตนเอง, การรวมกลุ่ม, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน มีความแตกต่างกัน

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง คือ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ตามลำดับ โดยแสดงไว้ในตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32 ต่อจากนั้น (3) เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง โดยแสดงไว้ในตารางที่ 4.33

ตารางที่ 4.31 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วจำแนกตามปัญหาทั้ง 8 ด้าน

ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	(195) 37.5	(145) 27.9	(180) 34.6	(520) 100.0	2.02*	0.84	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	(122) 23.5	(188) 36.2	(210) 40.4	(520) 100.0	1.83	0.78	ปานกลาง
รวม					**1.92**	**0.81**	**ปานกลาง**
2. ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	(195) 37.5	(149) 28.7	(176) 33.8	(520) 100.0	2.03*	0.84	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างขาดมีเหตุมีผล	(151) 29.0	(168) 32.3	(201) 38.7	(520) 100.0	1.90	0.81	ปานกลาง

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
รวม					**1.96**	**0.82**	**ปานกลาง**
3. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน</u>							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่มีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน โดยไม่รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	(275) 52.9	(140) 26.9	(105) 20.2	(520) 100.0	2.32*	0.79	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนที่ดี และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว	(166) 31.9	(227) 43.7	(127) 24.4	(520) 100.0	2.07	0.74	ปานกลาง
รวม					**2.19**	**0.76**	**ปานกลาง**
4. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง</u>							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	(177) 34.0	(217) 41.7	(126) 24.2	(520) 100.0	2.09*	0.75	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและ	(162) 31.2	(215) 41.3	(143) 27.5	(520) 100.0	2.03	0.76	ปานกลาง

ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
ชุมชนโดยไม่ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่							
รวม					**2.06**	**0.75**	**ปานกลาง**
5. ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	(184) 35.4	(197) 37.9	(139) 26.7	(520) 100.0	2.08*	0.78	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร	(134) 25.8	(226) 43.5	(160) 30.8	(520) 100.0	1.95	0.75	ปานกลาง
รวม					**2.01**	**0.76**	**ปานกลาง**
6. ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	(169) 32.5	(194) 37.3	(157) 30. 2	(520) 100.0	2.02*	0.79	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความ							

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
เข้าใจในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	(159) 30.6	(202) 38.8	(159) 30.6	(520) 100.0	2.00	0.78	ปานกลาง
รวม					**2.01**	**0.78**	**ปานกลาง**
7. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย</u>							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย	(185) 35.6	(196) 37.7	(139) 26.7	(520) 100.0	2.08*	0.78	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	(164) 31.5	(209) 40.2	(147) 28.3	(520) 100.0	2.03	0.77	ปานกลาง
รวม					**2.05**	**0.77**	**ปานกลาง**
8. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน</u>							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	(193) 37.1	(184) 35.4	(143) 27.5	(520) 100.0	2.09*	0.79	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	(152) 29.2	(205) 39.4	(163) 31.3	(520) 100.0	1.97	0.77	ปานกลาง

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
รวม					**2.03**	**0.78**	**ปานกลาง**
เฉลี่ยรวม					**2.02**	**0.77**	**ปานกลาง**

<u>หมายเหตุ</u> หลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้าน (รวม 8 ด้าน) ในตารางที่ 4.31 ข้างบน และตารางที่ 4.32 ข้างล่างนี้ มีตามลำดับ ดังนี้ <u>หนึ่ง</u> พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) ของปัญหาในแต่ละด้าน กล่าวคือ หากปัญหาด้านใดมีค่าเฉลี่ยของปัญหามากที่สุดจะเลือกเพื่อนำไปวิเคราะห์เป็นอันดับแรก <u>สอง</u> ถ้าหากค่าเฉลี่ยของปัญหาในแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน จะพิจารณาจาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน หรือ S.D. ที่แสดงถึงการกระจายของข้อมูลของปัญหาแต่ละด้าน โดยเลือกปัญหาที่มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยที่สุดเป็นอันดับสอง และ <u>สาม</u> ถ้าหากปัญหาแต่ละด้านมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากันอีก จะพิจารณาจากจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (n) ของปัญหาแต่ละด้านต่อระดับความเห็นด้วย โดยดูจากจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง (n) ที่มากที่สุดที่เห็นด้วยในระดับมาก (มาก ปานกลาง น้อย) เป็นอันดับสุดท้าย

ปัญหาความพร้อมในการจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย 8 ด้านดังกล่าวข้างต้นนี้ แต่ละด้านมีหลายปัญหา แต่ในที่นี้ ได้พิจารณาคัดเลือกเฉพาะปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านเพื่อนำไปใช้ศึกษาวิเคราะห์ใน "กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา" ในบทที่ 5 หัวข้อ 2. อภิปรายผล หัวข้อย่อย ปัญหาและแนวทางการพัฒนา

เพื่อให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น ในตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32 ข้างล่างนี้แสดงการวิเคราะห์ปัญหา ผู้ศึกษาได้ใส่เครื่องหมาย* ไว้ท้ายตัวเลขที่ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละด้านไว้ด้วย

จากตารางที่ 4.31 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษา ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว โดยแยกออกเป็น 8 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ **(1) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.02) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความ

เข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.83) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไป **(2) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.03) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.90) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างขาดมีเหตุมีผล **(3) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.32) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่มีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน โดยไม่รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.07) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนที่ดีและขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว **(4) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.09) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.03) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ **(5) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.95) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร **(6) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.02) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.00) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ **(7) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง

(ค่าเฉลี่ย 2.03) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ และ **(8) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.09) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.97) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วมีปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.02)

ตารางที่ 4.32 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงจำแนกตามปัญหาทั้ง 8 ด้าน

ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ</u>							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	(114) 20.8	(320) 58.4	(114) 20.8	(548) 100.0	2.00*	0.64	ปานกลาง

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	(74) 13.5	(234) 59.1	(150) 27.4	(548) 100.0	1.86	0.62	ปานกลาง
รวม					**1.93**	**0.63**	**ปานกลาง**
2. ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	(100) 18.2	(312) 56.9	(136) 24.8	(548) 100.0	1.93*	0.65	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างขาดมีเหตุมีผล	(78) 14.2	(277) 50.5	(193) 35.2	(548) 100.0	1.79	0.67	ปานกลาง
รวม					**1.86**	**0.66**	**ปานกลาง**
3. ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่มีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน โดยไม่รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	(109) 19.9	(337) 61.5	(102) 18.6	(548) 100.0	2.01*	0.62	ปานกลาง

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนที่ดี และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว	(80) 14.6	(318) 58.0	(150) 27.4	(548) 100.0	1.87	0.63	ปานกลาง
รวม					**1.94**	**0.62**	**ปานกลาง**
4. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง</u>							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	(85) 15.5	(326) 59.5	(137) 25.0	(548) 100.0	1.90*	0.62	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	(87) 15.9	(304) 55.5	(157) 28.6	(548) 100.0	1.87	0.65	ปานกลาง
รวม					**1.88**	**0.63**	**ปานกลาง**
5. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน</u>							

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	(102) 18.6	(339) 61.9	(107) 19.5	(548) 100.0	1.99*	0.61	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร	(81) 14.8	(306) 55.8	(161) 29.4	(548) 100.0	1.85	0. 64	ปานกลาง
รวม					**1.92**	**0.61**	**ปานกลาง**
6. ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	(106) 19.3	(342) 62.4	(100) 18.2	(548) 100.0	2.01*	0.61	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	(92) 16.8	(296) 54.0	(160) 29.2	(548) 100.0	1.87	0.66	ปานกลาง
รวม					**1.94**	**0.63**	**ปานกลาง**

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ของ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
7. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย</u>							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย	(103) 18.8	(328) 59.9	(117) 21.4	(548) 100.0	1.97*	0.63	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	(87) 15.9	(344) 62.8	(117) 21.4	(548) 100.0	1.94	0.60	ปานกลาง
รวม					**1.95**	**0.61**	**ปานกลาง**
8. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน</u>							
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	(119) 21.7	(329) 60.0	(100) 18.2	(548) 100.0	2.03*	0.63	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	(99) 18.1	(295) 53.8	(154) 28.1	(548) 100.0	1.89	0.67	ปานกลาง
รวม					**1.96**	**0.65**	**ปานกลาง**
รวมเฉลี่ย					**1.92**	**0.63**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4.32 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษา ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง โดยแยกออกเป็น 8 ด้าน ๆ ละ 2 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ **(1) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.00) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.86) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไป **(2) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.93) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.79) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างขาดความมีเหตุมีผล **(3) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่มีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน โดยไม่รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.87) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนที่ดี และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว **(4) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.90) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.87) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ **(5) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.99) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.85) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร **(6) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยใน

ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.87) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ **(7) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.97) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.94) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ และ **(8) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.03) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.89) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน (ค่าเฉลี่ยรวม 1.92)

ตารางที่ 4.33 ค่าสถิติการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามปัญหาทั้ง 8 ด้าน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ **(n = 520)**	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง** $\overline{X}$ **(n = 548)**	**S.D.**	**t**	**Sig.** (2-tailed)
1. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ</u>						
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	2.02	0.84	2.00	0.64	0.62	0.53 ns
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	1.83	0.78	1.86	0.62	-0.70	0.48 ns
รวม	**1.92**	**0.81**	**1.93**	**0.63**	**-0.04**	**0.50 ns**

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	S.D.	อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
2. ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล						
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	2.03	0.84	1.93	0.65	2.20	0.02*
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างขาดมีเหตุมีผล	1.90	0.81	1.79	0.67	2.47	0.01*
รวม	**1.96**	**0.82**	**1.86**	**0.66**	**2.33**	**0.01***
3. ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน						
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่มีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน โดยไม่รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	2.32	0.79	2.01	0.62	7.24	0.00*
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนที่ดี และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว	2.07	0.74	1.87	0.63	4.78	0.00*

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)				t	Sig. (2-tailed)
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	S.D.	อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)	S.D.		
รวม	**2.19**	**0.76**	**1.94**	**0.62**	**6.01**	
4. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง</u>						
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	2.09	0.75	1.90	0.62	4.53	0.00*
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	2.03	0.76	1.87	0.65	3.77	0.00*
รวม	**2.06**	**0.75**	**1.88**	**0.63**	**4.15**	**0.00***
5. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน</u>						
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	2.08	0.78	1.99	0.61	2.20	0.02*
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความ	1.95	0.75	1.85	0. 64	2.23	0.02*

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**				**t**	**Sig. (2-tailed)**
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)**	**S.D.**		
เข้าใจในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร						
รวม	**2.01**	**0.76**	**1.92**	**0.61**	**2.21**	**0.02***
6. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม</u>						
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	2.02	0.79	2.01	0.61	0.28	0.00*
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	2.00	0.78	1.87	0.66	2.78	0.00*
รวม	**2.01**	**0.78**	**1.94**	**0.63**	**1.53**	**0.00***
7. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย</u>						
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย	2.08	0.78	1.97	0.63	2.60	0.00*
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	2.03	0.77	1.94	0.60	2.04	0.04*
รวม	**2.05**	**0.77**	**1.95**	**0.61**	**2.32**	**0.02***

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)				t	Sig. (2-tailed)
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	S.D.	อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)	S.D.		
8. ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน						
1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	2.09	0.79	2.03	0.63	1.39	0.01 *
2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	1.97	0.77	1.89	0.67	1.78	0.07*
รวม	**2.03**	**0.78**	**1.96**	**0.65**	**1.58**	**0.04***
เฉลี่ยรวม	**2.02**	**0.77**	**1.92**	**0.63**	**2.51**	**0.07***

หมายเหตุ

1) การวิเคราะห์หรือการทดสอบค่าที (t-test) เป็นการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่มได้แก่ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงต่อคำถามที่นำมาวิเคราะห์ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ สำหรับในที่นี้ได้พิจารณาจากค่า Sig.(2-tailed) กล่าวคือ ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม**แตกต่างกัน** ค่า Sig.(2-tailed) จะ**น้อยกว่า** α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) < α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ ซึ่งหมายถึงมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05) แต่ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม**ไม่แตกต่างกัน** ค่า Sig.(2-tailed) จะ

มากกว่าหรือเท่ากับ α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) > α หรือ Sig. (2-tailed) = α (ในตารางข้างบนได้ใส่เครื่องหมาย ^{ns} ไว้ ซึ่งหมายถึง non significant หรือ ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) t หมายถึง ค่าสถิติที่คำนวณได้จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3) Sig.(2-tailed) หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน (หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อความที่ใช้เป็นมูลฐานของการหาเหตุผลของการวิจัย) ในกรณีนี้หมายถึง แตกต่าง หรือ ไม่แตกต่างกัน

4) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน ในที่นี้กำหนดให้ α = 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ เท่ากับ 0.05 หรือ 95%

5) * หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) < α)

6) ^{ns} หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) > α)

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.33 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง ปรากฏดังนี้ **(1) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ** องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และองค์การบริหารส่วนตำบล ขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไป พบว่า มีความ**ไม่แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **มากกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย ^{ns} ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.53,0.48 ตามลำดับ) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง 1 ด้าน มีความไม่แตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

ส่วน **(2) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล** องค์การบริหารส่วนขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และองค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างขาดมีเหตุมีผล **(3) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน** องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่มีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน โดยไม่รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

และ องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนที่ดี และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว **(4) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง** องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และ องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ **(5) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน** องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และ องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร **(6) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม** องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และ องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ **(7) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย** องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย และ องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ และ **(8) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน** องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และองค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า α** (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.02, 0.01, 0.00, 0.00, 0.00, 0.00, 0.02, 0.02, 0.00, 0.00,0.04,0.07 ตามลำดับ) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง ทั้ง 5 ด้าน มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง 8 ด้าน พบว่า และ **แตกต่างกัน** 7 ด้าน และ**ไม่แตกต่างกัน** 1 ด้าน

2.3 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี เป็นการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง คือ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ตามลำดับ โดยแสดงไว้ในตารางที่ 4.34 และตารางที่ 4.35 ต่อจากนั้น (3) เป็นการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง โดยแสดงไว้ในตารางที่ 4.36

ตารางที่ 4.34 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน

แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ</u>							
1. อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง	(317) 61.0	(177) 34.0	(26) 5.0	(520) 100.0	2.55	0.58	มาก

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
2. อบต. ของท่านควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	(205) 39.4	(277) 53.3	(38) 7.3	(520) 100.0	2.32	0.60	ปานกลาง
รวม					**2.43**	**0.59**	**มาก**
2. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล</u>							
1. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลมีความโปร่งใส	(228) 43.8	(236) 45.4	(56) 10.8	(520) 100.0	2.33	0.66	มาก
2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจและลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	(200) 38.5	(280) 53.8	(40) 7.7	(520) 100.0	2.30	0.60	ปานกลาง
รวม					**2.31**	**0.63**	**ปานกลาง**

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
3. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน</u>							
1. อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้มีพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน	(210) 40.4	(261) 50.2	(49) 9.4	(520) 100.0	2.30	0.63	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ร่วมทั้งมีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	(211) 40.6	(260) 50.0	(49) 9.4	(520) 100.0	2.31	0.63	ปานกลาง
รวม					**2.30**	**0.63**	**ปานกลาง**
4. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง</u>							
1. อบต. ของท่านควรให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	(209) 40.2	(263) 50.6	(48) 9.2	(520) 100.0	2.30	0.63	ปานกลาง

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	(191) 36.7	(275) 52.9	(54) 10.4	(520) 100.0	2.26	0.63	ปานกลาง
รวม					**2.28**	**0.63**	**ปานกลาง**
5. แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน							
1. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	(217) 41.7	(255) 49.0	(48) 9.2	(520) 100.0	2.32	0.63	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	(198) 38.1	(259) 49.8	(63) 12.1	(520) 100.0	2.25	0.65	ปานกลาง
รวม					**2.28**	**0.64**	**ปานกลาง**

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
6. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม</u>							
1. อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	(225) 43.3	(255) 49.0	(40) 7.7	(520) 100.0	2.35	0.61	ปานกลาง
2. อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	(202) 38.8	(268) 51.5	(50) 9.6	(520) 100.0	2.29	0.63	ปานกลาง
รวม					**2.32**	**0.62**	**ปานกลาง**
7. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย</u>							
1. อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย	(249) 47.9	(236) 45.4	(35) 6.7	(520) 100.0	2.41	0.61	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	(197) 37.9	(254) 48.8	(69) 13.3	(520) 100.0	2.24	0.67	ปานกลาง

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านงิ้ว ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n)			
รวม					**2.32**	**0.64**	**ปานกลาง**
8. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน</u>							
1. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	(311) 59.8	(189) 36.3	(20) 3.8	(520) 100.0	2.55	0.56	มาก
2. อบต. ของท่านควรสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	(213) 41.0	(259) 49.8	(48) 9.2	(520) 100.0	2.31	0.63	ปานกลาง
รวม					**2.43**	**0.59**	**มาก**
เฉลี่ยรวม					**2.33**	**0.62**	**มาก**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.34 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ **(1) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.55) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.32) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจใน

การให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป **(2) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.33) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล มีความโปร่งใส และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง(ค่าเฉลี่ย 2.30) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล **(3) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.31) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งมีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง(ค่าเฉลี่ย 2.30) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรส่งเสริมให้มีพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน **(4) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.30) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.26) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ **(5) แนวทางการพัฒนาด้านความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.32) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.25) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน **(6) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง(ค่าเฉลี่ย 2.35) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง(ค่าเฉลี่ย 2.29) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ **(7) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.41) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.24) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ

และ **(8) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.55) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.31) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วควรสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วมีแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.33)

ตารางที่ 4.35 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน

แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
1. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ</u>							
1. อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง	(172) 31.4	(304) 55.5	(72) 13.1	(548) 100.0	2.18	0.64	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	(117) 21.4	(326) 59.5	(105) 19.2	(548) 100.0	2.02	0.63	ปานกลาง

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
รวม					**2.10**	**0.63**	**ปานกลาง**
2. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล</u>							
1. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล มีความโปร่งใส	(142) 25.9	(275) 50.2	(131) 23.9	(548) 100.0	2.02	0.70	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	(123) 22.4	(301) 54.9	(124) 22.6	(548) 100.0	1.99	0.67	ปานกลาง
รวม					**2.00**	**0.68**	**ปานกลาง**
3. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน</u>							
1. อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้มีพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน	(130) 23.7	(337) 61.5	(81) 14.8	(548) 100.0	2.08	0.61	ปานกลาง

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย						
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งมีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	(126) 23.0	(306) 55.8	(116) 21.2	(548) 100.0	2.01	0.66	ปานกลาง
รวม					**2.04**	**0.63**	**ปานกลาง**
4. แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง							
1. อบต. ของท่านควรให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	(136) 24.8	(319) 58.2	(93) 17.0	(548) 100.0	2.07	0.64	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	(136) 24.8	(277) 50.5	(135) 24.6	(548) 100.0	2.00	0.70	ปานกลาง
รวม					**2.03**	**0.67**	**ปานกลาง**
5. แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน							
1. อบต. ของท่านควรให้	(127)	(353)	(68)	(548)			

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	23.2	64.4	12.4	100.0	2.10	0.58	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	(144) 26.3	(252) 46.0	(152) 27.7	(548) 100.0	1.98	0.73	ปานกลาง
รวม					**2.04**	**0.65**	**ปานกลาง**
6. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม</u>							
1. อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	(137) 25.0	(342) 62.4	(69) 12.6	(548) 100.0	2.12	0.60	ปานกลาง
2. อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	(137) 25.0	(301) 54.9	(110) 20.1	(548) 100.0	2.04	0.67	ปานกลาง
รวม					**2.08**	**0.63**	**ปานกลาง**
7. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย</u>							

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย	(161) 29.4	(314) 57.3	(73) 13.3	(548) 100.0	2.16	0.63	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	(115) 21.0	(298) 54.4	(135) 24.6	(548) 100.0	1.96	0.67	ปานกลาง
รวม					**2.06**	**0.65**	**ปานกลาง**
8. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน</u>							
ความพร้อมในการบริหารจัดการ							
1. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	(209) 38.1	(296) 54.0	(43) 7.8	(548) 100.0	2.30	0.60	ปานกลาง
2. อบต. ของท่านควรสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	(135) 24.6	(328) 59.9	(85) 15.5	(548) 100.0	2.09	0.62	ปานกลาง
รวม					**2.19**	**0.61**	**ปานกลาง**
รวมเฉลี่ย					**2.06**	**0.64**	**ปานกลาง**

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 4.35 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ **(1) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.18) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.02) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป **(2) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.02) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล มีความโปร่งใส และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.99) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล **(3) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.08) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรส่งเสริมให้มีพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.01) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งมีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว **(4) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.07) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.00) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ **(5) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.10) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.98) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน

(6) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.12) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.04) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ **(7) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.16) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.96) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ และ **(8) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน** กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.30) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.09) ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงควรสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน (ค่าเฉลี่ยรวม 2.06)

ตารางที่ 4.36 ค่าสถิติการเปรียบเทียบคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างอบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)**	**S.D.**	**t**	**Sig. (2-tailed)**
1. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ</u>						
1. อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง	2.55	0.58	2.18	0.64	9.99	0.00*
2. อบต. ของท่านควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	2.32	0.60	2.02	0.63	7.87	0.00*
รวม	**2.43**	**0.59**	**2.10**	**0.63**	**8.93**	**0.00***

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างอบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	S.D.	อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
2. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล</u>						
1. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล มีความโปร่งใส	2.33	0.66	2.02	0.70	7.41	0.00*
2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	2.30	0.60	1.99	0.67	7.88	0.00*
รวม	**2.31**	**0.63**	**2.00**	**0.68**	**7.64**	**0.00***
3. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน</u>						
1. อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้มีพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน	2.30	0.63	2.08	0.61	5.75	0.00*
2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งมีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	2.31	0.63	2.01	0.66	7.36	0.00*

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างอบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	S.D.	อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
รวม	**2.30**	**0.63**	**2.04**	**0.63**	**6.55**	**0.00***
4. แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง						
1. อบต. ของท่านควรให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	2.30	0.63	2.07	0.64	5.92	0.00*
2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	2.26	0.63	2.00	0.70	6.37	0.00*
รวม	**2.28**	**0.63**	**2.03**	**0.67**	**6.14**	**0.00***
5. แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน						
1. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	2.32	0.63	2.10	0.58	5.80	0.00*
2. อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	2.25	0.65	1.98	0.73	6.40	0.00*
รวม	**2.28**	**0.64**	**2.04**	**0.65**	**6.10**	**0.00***

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างอบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	S.D.	อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
6. แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม						
1. อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	2.35	0.61	2.12	0.60	6.20	0.00*
2. อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	2.29	0.63	2.04	0.67	6.08	0.00*
รวม	**2.32**	**0.62**	**2.08**	**0.63**	**6.14**	**0.00***
7. แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย						
1. อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย	2.41	0.61	2.16	0.63	6.54	0.00*
2. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	2.24	0.67	1.96	0.67	6.85	0.00*
รวม	**2.32**	**0.64**	**2.06**	**0.65**	**6.69**	**0.00***
8. แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน						
1. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญ						

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างอบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง ทั้ง 8 ด้าน	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	S.D.	อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
กับการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	2.55	0.56	2.30	0.60	7.11	0.00*
2. อบต. ของท่านควรสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	2.31	0.63	2.09	0.62	5.85	0.00*
รวม	**2.43**	**0.59**	**2.19**	**0.61**	**6.48**	**0.00***
เฉลี่ยรวม	**2.33**	**0.62**	**2.06**	**0.64**	**6.83**	**0.00***

หมายเหตุ

1) การวิเคราะห์หรือการทดสอบค่าที (t-test) เป็นการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่มได้แก่ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงต่อคำถามที่นำมาวิเคราะห์ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ สำหรับในที่นี้ได้พิจารณาจากค่า Sig.(2-tailed) กล่าวคือ ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม**แตกต่างกัน** ค่า Sig.(2-tailed) จะ**น้อยกว่า** α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) < α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ ซึ่งหมายถึงมีระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05) แต่ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม**ไม่แตกต่างกัน** ค่า Sig.(2-tailed) จะ**มากกว่าหรือเท่ากับ** α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) > α หรือ Sig. (2-tailed) = α (ในตารางข้างบนได้ใส่เครื่องหมาย ^{ns} ไว้ ซึ่งหมายถึง non significant หรือ ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) **t** หมายถึง ค่าสถิติที่คำนวณได้จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3) Sig.(2-tailed) หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน (หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อความที่ใช้เป็นมูลฐานของการหาเหตุผลของการวิจัย) ในกรณีนี้หมายถึง แตกต่าง หรือ ไม่แตกต่างกัน

4) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน ในที่นี้กำหนดให้ α = 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ เท่ากับ 0.05 หรือ 95%

5) * หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) < α)

6) ^{ns} หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) > α)

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.36 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงต่อแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน ปรากฏดังนี้ **(1) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ** องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง และองค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป **(2) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล** องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล มีความโปร่งใส และองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล **(3) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน** องค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งเสริมให้มีพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งมีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว **(4) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง** องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ **(5) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน** องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และองค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน **(6) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม** องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ **(7) แนวทางการ**

พัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย และองค์การบริหารส่วนตำบลควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ และ **(8) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน** ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และองค์การบริหารส่วนตำบลควรสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00) หมายความว่า ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในเรื่องการเปรียบเทียบคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง 8 ด้าน มีความแตกต่างกัน (ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

สรุป ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงต่อแนวทางพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงทั้ง 8 ด้าน พบว่า มีความ**แตกต่างกัน**

2.4 ศึกษาเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี แบ่งเป็น การศึกษา (1) ภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง โดยแสดงไว้ในตารางที่ 4.37 และตารางที่ 4.38 ตามลำดับ และ (2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง โดยแสดงไว้ในตารางที่ 4.39

ตารางที่ 4.37 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว

ภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของอบต. บ้านงิ้ว	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต	(263) 50.6	(232) 44.6	(25) 4.8	(520) 100.0	2.45	0.58	มาก
2. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น	(193) 37.1	(297) 57.1	(30) 5.8	(520) 100.0	2.31	0.57	ปานกลาง
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค	(234) 45.0	(230) 44.2	(56) 10.8	(520) 100.0	2.34	0.66	มาก
4. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน	(244) 46.9	(239) 46.0	(37) 7.1	(520) 100.0	2.39	0.61	มาก

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

ภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
5. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น	(226) 43.5	(236) 45.4	(58) 11.2	(520) 100.0	2.32	0.66	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**2.36**	**0.61**	**มาก**

จากตารางที่ 4.37 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ปรากฏดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.54) ว่า ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.31) ว่า ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอื่น (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.34) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.39) ว่า ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ องค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน และ (5) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.32) ว่า ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ องค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่า องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอื่น

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วมีภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.36)

ตารางที่ 4.38 ค่าสถิติความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง

ภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง	ระดับความเห็นด้วย				$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
	มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)			
1. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต	(179) 32.7	(273) 49.8	(96) 17.5	(548) 100.0	2.15	0.69	ปานกลาง
2. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น	(114) 20.8	(301) 54.9	(133) 24.3	(548) 100.0	1.96	0.67	ปานกลาง
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค	(120) 21.9	(296) 54.0	(132) 24.1	(548) 100.0	1.97	0.67	ปานกลาง
4. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความ	(175) 31.9	(307) 56.0	(66) 12.0	(548) 100.0	2.19	0.63	ปานกลาง

ตารางที่ 4.38 (ต่อ)

ภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของ อบต. บ้านกระแชง	ระดับความเห็นด้วย มาก (n) (%)	ปานกลาง (n) (%)	น้อย (n) (%)	รวม (n) (%)	$\overline{X}$	S.D.	ระดับความเห็นด้วย
สะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน							
5. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น	(114) 20.8	(302) 55.1	(132) 24.1	(548) 100.0	1.96	0.66	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม					**2.04**	**0.66**	**ปานกลาง**

จากตารางที่ 4.38 แสดงให้เห็นว่า ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ปรากฏดังนี้ (1) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.15) ว่า ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต (2) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.96) ว่า ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอื่น (3) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.97) ว่า ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค (4) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.19) ว่า ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ องค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน และ (5) กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.96) ว่า ในภาพรวม ความ

พร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ องค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอื่น

สรุป กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (ค่าเฉลี่ยรวม 2.04)

ตารางที่ 4.39 ค่าสถิติการเปรียบเทียบคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง	**กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)**					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ **(n = 520)**	**S.D.**	**อบต. บ้านกระแชง** $\overline{X}$ **(n = 548)**	**S.D.**	**t**	**Sig. (2-tailed)**
1. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต	2.45	0.58	2.15	0.69	7.77	0.00*
2. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น	2.31	0.57	1.96	0.67	9.07	0.00*
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค	2.34	0.66	1.97	0.67	8.85	0.00*

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้วกับ อบต. บ้านกระแชง	กลุ่มตัวอย่าง (n = 1,068)					
	อบต. บ้านงิ้ว $\overline{X}$ (n = 520)	S.D.	อบต. บ้านกระแชง $\overline{X}$ (n = 548)	S.D.	t	Sig. (2-tailed)
4. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน	2.39	0.61	2.19	0.63	5.19	0.00*
5. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น	2.32	0.66	1.96	0.66	8.70	0.00*
เฉลี่ยรวม	**2.36**	**0.61**	**2.04**	**0.66**	**7.91**	**0.00***

หมายเหตุ

1) การวิเคราะห์หรือการทดสอบค่าที (t-test) เป็นการทดสอบผลต่างของค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 กลุ่มได้แก่ ความคิดเห็นของระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงต่อคำถามที่นำมาวิเคราะห์ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ สำหรับในที่นี้ได้พิจารณาจากค่า Sig.(2-tailed) กล่าวคือ ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม**แตกต่างกัน** ค่า Sig.(2-tailed) จะ**น้อยกว่า** α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) < α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ ซึ่งหมายถึงมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) แต่ถ้าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม**ไม่แตกต่างกัน** ค่า Sig.(2-tailed) จะ**มากกว่าหรือเท่ากับ** α หรือเขียนว่า Sig.(2-tailed) > α หรือ Sig. (2-tailed) = α (ในตารางข้างบน ได้ใส่เครื่องหมาย ^{ns} ไว้ ซึ่งหมายถึง non significant หรือ ไม่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05)

2) t หมายถึง ค่าสถิติที่คำนวณได้จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

3) Sig.(2-tailed) หมายถึง ค่าความน่าจะเป็นในการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน (หมายถึง ข้อคิดเห็นหรือข้อความที่ใช้เป็นมูลฐานของการหาเหตุผลของการวิจัย) ในกรณีนี้ หมายถึง แตกต่าง หรือ ไม่แตกต่างกัน

4) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) ที่ใช้เป็นเกณฑ์สำหรับการยอมรับหรือปฏิเสธสมมติฐาน ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันหรือไม่แตกต่างกัน ในที่นี้กำหนดให้ α = 0.05 หรือที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ เท่ากับ 0.05 หรือ 95%

5) * หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) < α)

6) ^{ns} หมายถึง ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน (Sig.(2-tailed) > α)

จากการวิเคราะห์ตารางที่ 4.39 เป็นการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ปรากฏดังนี้ (1) ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต (2) ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอื่น (3) ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค (4) ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน และ (5) ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอื่น พบว่า มีความ**แตกต่างกัน** โดยค่า Sig.(2-tailed) **น้อยกว่า** α (ระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05) ทั้งนี้ ได้ใส่เครื่องหมาย * ไว้ในตาราง (ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.00)

สรุป ในการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า **แตกต่างกัน**

ส่วนที่ 3 ข้อสรุปที่ได้จากการแสดงความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 นี้แบ่งเป็น 2 หัวข้อได้แก่

3.1 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ตามกรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน แสดงรายละเอียดใน ภาพที่ 4.1

ข้อย่อย/ข้อสรุป	อบต. บ้านงิ้ว ระดับความคิดเห็น				อบต. บ้านกระแชง ระดับความคิดเห็น		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	**49.2**	43.7	7.1		14.4	**56.8**	28.8
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล	51.7	39.6	8.7		12.8	57.3	29.9
1. การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ							
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	**70.6**	28.3	1.2		18.1	**68.1**	13.9
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	**51.0**	41.3	7.7		12.4	**65.7**	21.9
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ	41.9	**47.3**	10.8		11.5	**62.4**	26.1
2. การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล							
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	**53.7**	39.8	6.5		15.3	**59.3**	25.4

→ การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว และ อบต. บ้านกระแชง

ข้อย่อย/ข้อสรุป	อบต. บ้านงิ้ว				อบต. บ้านกระแชง		
	ระดับความคิดเห็น				ระดับความคิดเห็น		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
3. การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการมีภูมิคุ้มกัน							
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	**47.7**	45.0	7.3		13.3	**64.4**	22.3
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	**45.8**	45.4	8.8		16.6	**50.5**	32.8
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	**49.0**	41.0	10.0		16.8	**53.6**	**29.6**
4. การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการพึ่งตนเอง							
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	**51.2**	40.4	8.5		14.6	**65.5**	19.9
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	**47.3**	41.5	11.2		14.2	**55.7**	30.1
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง	**47.5**	39.2	13.3		14.6	**52.0**	33.4

→ การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว และ อบต. บ้านกระแชง

ข้อย่อย/ข้อสรุป	อบต. บ้านงิ้ว				อบต. บ้านกระแชง		
	ระดับความคิดเห็น				ระดับความคิดเห็น		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
5. การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน							
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	**55.2**	40.0	4.8		14.1	**67.7**	18.2
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	**47.7**	43.5	8.8		13.7	**53.8**	32.5
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	**46.5**	43.7	9.8		13.0	**59.5**	27.6
6. การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการรวมกลุ่ม							
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	**65.4**	30.8	3.8		13.9	**63.1**	23
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	**47.5**	47.3	5.2		13.3	**54.9**	31.8
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม	**48.8**	43.1	8.1		11.9	**56.9**	31.2

→ การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว และ อบต. บ้านกระแชง

ข้อย่อย/ข้อสรุป	อบต. บ้านงิ้ว				อบต. บ้านกระแชง		
	ระดับความคิดเห็น				ระดับความคิดเห็น		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
7. การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย							
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอก อบต.	41.3	**51.9**	6.7		13.3	**61.9**	24.8
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม	42.3	**49.2**	8.5		15.0	**58.2**	26.8
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย	42.5	**47.5**	10.0		13.3	**52.0**	34.7
8. การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน							
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	**50.6**	44.2	5.2		13.5	**64.8**	21.7
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	42.5	**49.4**	8.1		15.1	**55.3**	29.6
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	42.3	**48.8**	8.8		12.0	**63.9**	24.1

→ การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว และ อบต. บ้านกระแชง

ภาพที่ 4.1 ค่าสถิติสรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ตามกรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ทั้ง 8 ด้าน

หมายเหตุ ผู้ศึกษาได้มีการสรุปหัวข้อการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงในจังหวัดปทุมธานี ตามกรอบแนวคิดการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน สรุปไว้ในบทที่ 5 ตารางที่ 5.6

3.2 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหา แนวทางการพัฒนาและภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ดังได้แสดงรายละเอียดไว้ในบทที่ 5 ตารางที่ 5.6

ตารางที่ 4.40 ค่าสถิติสรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อ หนึ่ง ความพร้อมในการบริหารจัดการ สอง ปัญหา สาม แนวทางการพัฒนา และ สี่ ภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

	อบต. บ้านกระแชง								
	11.5	62.4	26.1						
หนึ่ง ความพร้อมในการบริหารจัดการ	**ระดับความเห็นด้วย**			**สอง ปัญหาการบริหารจัดการ**	**ระดับความเห็นด้วย**			**สาม แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ**	**ระดับความเห็นด้วย**		
	มาก	**ปานกลาง**	**น้อย**		**มาก**	**ปานกลาง**	**น้อย**		**มาก**	**ปานกลาง**	**น้อย**
1. ด้านความพอประมาณ											
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง	อบต. บ้านงิ้ว		
	70.6	28.3	1.2		**37.5**	27.9	34.6		**61.0**	34.0	5.0
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	18.1	**68.1**	13.9		20.8	**58.4**	20.8		31.4	**55.5**	13.1
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	อบต. บ้านงิ้ว		
	51.0	41.3	7.7		23.5	36.2	**40.4**		39.4	**53.3**	7.3
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	12.4	**65.7**	21.9		13.5	**59.1**	27.4		21.4	**59.5**	19.2
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อม	อบต. บ้านงิ้ว										
	41.9	**47.3**	10.8								

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง ความพร้อมในการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			**สอง** ปัญหาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			**สาม** แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
2. ด้านความมีเหตุผล											
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล มีความโปร่งใส	อบต. บ้านงิ้ว		
	53.7	39.8	6.5		**37.5**	28.7	33.8		43.8	**45.4**	10.8
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	15.3	**59.3**	25.4		18.2	**56.9**	24.8		25.9	**50.2**	23.9
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจและลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างขาดมีเหตุมีผล	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	อบต. บ้านงิ้ว		
	49.2	43.7	7.1		29.0	32.3	**38.7**		38.5	**53.8**	7.7
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	14.4	**56.8**	28.8		14.2	**50.5**	35.2		22.4	**54.9**	22.6
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล	อบต. บ้านงิ้ว										
	51.7	39.6	8.7								
	อบต. บ้านกระแชง										
	12.8	**57.3**	29.9								

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง ความพร้อมในการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
3. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน											
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่มีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน โดยไม่รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้มีพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน	อบต. บ้านงิ้ว		
	47.7	45.0	7.3		**52.9**	26.9	20.2		40.4	**50.2**	9.4
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	13.3	**64.4**	22.3		19.9	**61.5**	18.6		23.7	**61.5**	14.8
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดีและมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนที่ดีและขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งมีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	อบต. บ้านงิ้ว		
	45.8	45.4	8.8		31.9	**43.7**	24.4		40.6	**50.0**	9.4
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	16.6	**50.5**	32.8		14.6	**58.0**	27.4		23.0	**55.8**	21.2
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	อบต. บ้านงิ้ว										
	49.0	41.0	10.0								
	อบต. บ้านกระแชง										
	16.8	**53.6**	29.6								

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

<u>หนึ่ง</u> ความพร้อมในการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			<u>สอง</u> ปัญหาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			<u>สาม</u> แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
4. ด้านการพึ่งตนเอง											
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านควรให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	อบต. บ้านงิ้ว		
	<u>51.2</u>	40.4	8.5		34.0	<u>41.7</u>	24.2		40.2	<u>50.6</u>	9.2
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	14.6	<u>65.5</u>	19.9		15.5	<u>59.5</u>	25.0		24.8	<u>58.2</u>	17.0
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่	อบต. บ้านงิ้ว		
	<u>47.3</u>	41.5	11.2		31.2	<u>41.3</u>	27.5		36.7	<u>52.9</u>	10.4
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	14.2	<u>55.7</u>	30.1		15.9	<u>55.5</u>	28.6		24.8	<u>50.5</u>	24.6
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง	อบต. บ้านงิ้ว										
	<u>47.5</u>	39.2	13.3								
	อบต. บ้านกระแชง										
	14.6	<u>52.0</u>	33.4								

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง ความพร้อมในการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
5. ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน											
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	อบต. บ้านงิ้ว		
	55.2	40.0	4.8		35.4	**37.9**	26.7		41.7	**49.0**	9.2
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	14.1	**67.7**	18.2		18.6	**61.9**	19.5		23.2	**64.4**	12.4
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	อบต. บ้านงิ้ว		
	47.7	43.5	8.8		25.8	**43.5**	30.8		38.1	**49.8**	12.1
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	13.7	**53.8**	32.5		14.8	**55.8**	29.4		26.3	**46.0**	27.7
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	อบต. บ้านงิ้ว										
	46.5	43.7	9.8								
	อบต. บ้านกระแชง										
	13.0	**59.5**	27.6								

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง ความพร้อมในการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
6. ด้านการรวมกลุ่ม											
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	อบต. บ้านงิ้ว		
	65.4	30.8	3.8		32.5	**37.3**	30.2		43.3	**49.0**	7.7
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	13.9	**63.1**	23		19.3	**62.4**	18.2		25.0	**62.4**	12.6
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ	อบต. บ้านงิ้ว		
	47.5	47.3	5.2		30.6	**38.8**	30.6		38.8	**51.5**	9.6
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	13.3	**54.9**	31.8		16.8	**54.0**	29.2		25.0	**54.9**	20.1
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม	อบต. บ้านงิ้ว										
	48.8	43.1	8.1								
	อบต. บ้านกระแชง										
	11.9	**56.9**	31.2								

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หนึ่ง ความพร้อมในการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สอง ปัญหาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			สาม แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
7. ด้านการสร้างเครือข่าย											
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอก อบต.	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย	อบต. บ้านงิ้ว		
	41.3	**51.9**	6.7		35.6	**37.7**	26.7		**47.9**	45.4	6.7
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	13.3	**61.9**	24.8		18.8	**59.9**	21.4		29.4	**57.3**	13.3
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ	อบต. บ้านงิ้ว		
	42.3	**49.2**	8.5		31.5	**40.2**	28.3		37.9	**48.8**	13.3
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	15.0	**58.2**	26.8		15.9	**62.8**	21.4		21.0	**54.4**	24.6
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย	อบต. บ้านงิ้ว										
	42.5	**47.5**	10.0								
	อบต. บ้านกระแชง										
	13.3	**52.0**	34.7								

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

<u>หนึ่ง</u> ความพร้อมในการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			<u>สอง</u> ปัญหาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย			<u>สาม</u> แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการ	ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย		มาก	ปานกลาง	น้อย
8. ด้านการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน											
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวมหรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวมหรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	อบต. บ้านงิ้ว			1. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวมหรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	อบต. บ้านงิ้ว		
	<u>50.6</u>	44.2	5.2		37.1	<u>35.4</u>	27.5		<u>59.8</u>	36.3	3.8
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	13.5	<u>64.8</u>	21.7		21.7	<u>60.0</u>	18.2		38.1	<u>54.0</u>	7.8
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	อบต. บ้านงิ้ว			2. อบต. ของท่านควรสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	อบต. บ้านงิ้ว		
	42.5	<u>49.4</u>	8.1		29.2	<u>39.4</u>	31.3		41.0	<u>49.8</u>	9.2
	อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง				อบต. บ้านกระแชง		
	15.1	<u>55.3</u>	29.6		18.1	<u>53.8</u>	28.1		24.6	<u>59.9</u>	15.5
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	อบต. บ้านงิ้ว										
	42.3	<u>48.8</u>	8.8								
	อบต. บ้านกระแชง										
	12.0	<u>63.9</u>	24.1								

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

สี่ ภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการ						
การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการ	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง		
	ระดับความเห็นด้วย			ระดับความเห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต	**50.6**	44.6	4.8	32.7	**49.8**	17.5
2. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น	37.1	**57.1**	5.8	20.8	**54.9**	24.3
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค	**45.0**	44.2	10.8	21.9	**54.0**	24.1
4. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน	**46.9**	46.0	7.1	31.9	**56.0**	12.0
5. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น	43.5	**45.4**	11.2	20.8	**55.1**	24.1

หมายเหตุ จากตารางที่ 4.40 นี้ หัวข้อ หนึ่ง ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ได้สรุปไว้แล้วใต้ภาพที่ 4.1 ข้างต้น จึงไม่นำมาสรุปซ้ำในตารางนี้อีก ในตารางนี้เป็นการสรุปเฉพาะหัวข้อ สอง ถึง หัวข้อ สี่ เท่านั้น

จากตารางที่ 4.40 ข้างบนนี้ แสดงให้เห็นว่า

3.2.1 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การ

บริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี รวม 8 ด้าน มีดังนี้

1) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง มีปัญหาการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไป

2) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง มีปัญหาการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) ขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างขาดมีเหตุมีผล

3) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง มีปัญหาการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่มีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน โดยไม่รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนที่ดี และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว

4) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง มีปัญหาการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่

5) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง มีปัญหาการบริหารจัดการด้านการ

เสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร

6) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง มีปัญหาการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ

7) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง มีปัญหาการบริหารจัดการด้านการรสร้างเครือข่าย ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ

8) ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง มีปัญหาการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และ (2) องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

3.2.2 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี รวม 8 ด้าน มีดังนี้

1) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับปานมาก และกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง และองค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป

2) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 องค์การบริหารส่วนตำบลเขตเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล มีความโปร่งใส และองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล

3) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 องค์การบริหารส่วนตำบลเขตเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งเสริมให้มีพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งมีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว

4) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 องค์การบริหารส่วนตำบลเขตเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่

5) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่ กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 องค์การบริหารส่วนตำบลเขตเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และองค์การบริหารส่วนตำบลควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน

6) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 องค์การบริหารส่วนตำบลเขตเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ

7) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 องค์การบริหารส่วนตำบลเขตเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย และองค์การบริหารส่วนตำบลควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ

8) แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับปานมาก และ กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และองค์การบริหารส่วนตำบลควรสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ

3.2.3 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี มี

1) กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก แต่กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวมความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต

2) กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอื่น

3) กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก แต่กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวมองค์การบริหารส่วนตำบลของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค

4) กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก แต่กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวมความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ องค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน

5) ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ของ องค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอื่น

บทที่ 5
สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษา เรื่อง "การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี" ผู้ศึกษาได้นำ "ปัจจัยที่มีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ประการ" หรือ 8 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านความมีเหตุผล (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4) ด้านการพึ่งตนเอง (5) ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) ด้านการรวมกลุ่ม (7) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (8) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน มาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ โดยแบ่งการนำเสนอในบทนี้ออกเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์การวิจัยที่ประกอบด้วย 4 ข้อ ดังนี้

1.1.1 ศึกษาเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

1.1.2 ศึกษาเปรียบเทียบปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

1.1.3 ศึกษาเปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

1.1.4 ศึกษาเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

แบ่งเป็น 3 หัวข้อ ได้แก่ (1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง (2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และ (3) การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายในการศึกษาครั้งนี้ คือ หนึ่ง บุคลากรที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง โดยแบ่งเป็น ฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง รวมจำนวน 47 คน เช่น สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้าง หรือพนักงานจ้าง เป็นต้น จำนวน 47 คนนี้ มาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว 27 คน และมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง 20 คน โดยใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และ สอง ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำนวน 5,824 คน ซึ่งมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว 2,367 คน และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง 3,457 คน การเลือกประชาชนจำนวนนี้เพื่อมาเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ใช้ สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 96% โดยได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,070 คน แบ่งเป็น กลุ่มตัวอย่างที่มาจากประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว จำนวน 494 คน และมาจากประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง จำนวน 529 โดยใช้วิธีการคำนวณหาสัดส่วนของแต่ละเขตองค์การบริหารส่วนตำบล รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น จำนวน 1,070 คน ซึ่งมาจากกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความหลากหลายและเพื่อให้ได้ความคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลหลายอาชีพ

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการทดสอบ (pre-test) จำนวน 50 ชุด และผ่านทดสอบหาความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถาม ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.94

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาและผู้ช่วยวิจัยได้แจกแบบสอบถามให้กับบุคลากรที่เป็นฝ่ายการเมืองและฝ่ายปฏิบัติงานประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง รวมทั้งประชาชนซึ่งประกอบด้วย เจ้าของธุรกิจ ผู้ประกอบการ พ่อค้า และประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ที่อยู่ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ด้วยตนเอง รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,070 ชุด ซึ่งเท่ากับจำนวนกลุ่มตัวอย่าง และใช้เวลาเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2550

ถึง วันที่ 31 ตุลาคม 2550 รวมระยะเวลา 61 วัน สามารถรวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์กลับมาได้จำนวน 1,068 ชุด คิดเป็นร้อยละ 99.81 ของแบบสอบถามทั้งหมดที่แจกออกไป (1,070 ชุด)

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามดังกล่าวมาแปลงเป็นข้อมูล และวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์สำหรับคอมพิวเตอร์ คือ SPSS โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ เท่ากับ 0.05

ในส่วนของวิธีวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ในรูปของตาราง รวมทั้งใช้รูปแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา โดยสถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) หรือ S.D. และการทดสอบค่าที (t-test) จากนั้น เป็นการนำข้อมูลมาเขียนบรรยายหรือพรรณนาพร้อมภาพ และตารางประกอบตามความเหมาะสม

1.3 ผลการวิจัย

ผลการศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี โดยสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน หรือใช้ "การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน" เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งประกอบด้วย (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านความมีเหตุผล (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4)ด้านการพึ่งตนเอง (5) ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กันด้าน (6) ด้านการรวมกลุ่ม (7) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (8) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้ศึกษาได้สรุปผลการวิจัย โดยแบ่งเป็น 5 หัวข้อ และแต่ละข้อได้นำเสนอไว้ในตารางที่ 5.1 ตารางที่ 5.5 ตามลำดับ ดังนี้

1.3.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี (แสดงไว้ในตารางที่ 5.1)

1.3.2 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี (แสดงไว้ในตารางที่ 5.2)

1.3.3 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี (แสดงไว้ในตารางที่ 5.3)

1.3.4 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี (แสดงไว้ในตารางที่ 5.4)

1.3.5 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี (แสดงไว้ในตารางที่ 5.5)

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา

การวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคล ระหว่างกลุ่มตัวอย่างของ อบต. 2 แห่ง		**อบต. บ้านงิ้ว**	**อบต. บ้านกระแชง**	**สรุป**
1. เพศ	1.1 ชาย			**เป็นหญิงเหมือนกัน**
	1.2 หญิง	✓	✓	
2. อายุ	2.1 ต่ำกว่า 30 ปี	✓	✓	**ต่ำกว่า 30 ปี เหมือนกัน**
	2.2 31 – 39 ปี			
3. ระดับการศึกษา	3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	✓	✓	**ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าเหมือนกัน**
	3.2 ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า			

ตารางที่ 5.2 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. <u>ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ</u>							
1.1 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	✓				✓		**แตกต่างกัน**
1.2 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป	✓				✓		**แตกต่างกัน**
1.3 ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**
2. <u>ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล</u>							
2.1 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	✓				✓		**แตกต่างกัน**
2.2 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล	✓				✓		**แตกต่างกัน**

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
2.3 ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล	✓				✓		แตกต่างกัน
3. <u>ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน</u>							
3.1 อบต. ของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	✓				✓		แตกต่างกัน
3.2 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว	✓				✓		แตกต่างกัน
3.3 ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	✓				✓		แตกต่างกัน
4. <u>ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง</u>							
4.1 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	✓				✓		แตกต่างกัน
4.2 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณ	✓				✓		แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
และทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่							
4.3 ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง	✓				✓		แตกต่างกัน
5. <u>ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน</u>							
5.1 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	✓				✓		แตกต่างกัน
5.2 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน	✓				✓		แตกต่างกัน
5.3 ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	✓				✓		แตกต่างกัน
6. <u>ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม</u>							
6.1 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	✓				✓		แตกต่างกัน
6.2 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการ	✓				✓		แตกต่างกัน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ							
6.3 ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม	✓			✓			แตกต่างกัน
7. <u>ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย</u>							
7.1 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่ายโดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอก อบต.	✓			✓			แตกต่างกัน
7.2 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม	✓			✓			แตกต่างกัน
7.3 ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย		✓			✓		ปานกลางเหมือนกัน
8. <u>ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน</u>							
8.1 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวมหรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	✓			✓			แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
8.2 อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ	✓				✓		แตกต่างกัน
8.3 ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	✓				✓		แตกต่างกัน

ตารางที่ 5.3 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานีจำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ</u> องค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไป		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**
2. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล</u> องค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และ (2) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างขาดมีเหตุมีผล		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
3. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน</u> องค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่มีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชนโดยไม่รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนที่ดี และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**
4. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง</u> องค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และ (2) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
5. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน</u> องค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และ (2) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**
6. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม</u> องค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และ (2) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**

ตารางที่ 5.3 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
7. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย</u> องค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย และ (2) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**
8. <u>ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน</u> องค์การบริหารส่วนตำบลมีปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ใน 2 เรื่อง ได้แก่ (1) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และ (2) อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**

ตารางที่ 5.4 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านก่ระแชง ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ</u>							
1.1 อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง	✓				✓		**แตกต่างกัน**
1.2 อบต. ของท่านควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**
2. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล</u>							
2.1 อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลมีความโปร่งใส	✓				✓		**แตกต่างกัน**
2.2 อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
3. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน</u>							
3.1 อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้มีพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**
3.2 อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งมีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**
4. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง</u>							
4.1 อบต. ของท่านควรให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**
4.2 อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่ อบต. มีอยู่		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**
5. <u>แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน</u>							
5.1 อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ		✓			✓		**ปานกลางเหมือนกัน**
5.2 อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้ประชาชน		✓			✓		**ปานกลาง**

ตารางที่ 5.4 (ต่อ)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
มีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน							เหมือนกัน
6. แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม		✓			✓		ปานกลาง
6.1 อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม							เหมือนกัน
6.2 อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน
7. แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย							
7.1 อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน
7.2 อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน
8. แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน							
8.1 อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวมหรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	✓				✓		แตกต่างกัน
8.2 อบต. ของท่านควรสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ		✓			✓		ปานกลาง เหมือนกัน

ตารางที่ 5.5 สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี จำแนกตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน

การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ระหว่าง อบต. 2 แห่ง	อบต. บ้านงิ้ว			อบต. บ้านกระแชง			สรุป
	มาก	ปานกลาง	น้อย	มาก	ปานกลาง	น้อย	
1. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต	✓				✓		แตกต่างกัน
2. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น		✓			✓		ปานกลางเหมือนกัน
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค	✓				✓		แตกต่างกัน
4. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน	✓				✓		แตกต่างกัน
5. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น		✓			✓		ปานกลางเหมือนกัน

2. อภิปรายผล

ในการอภิปรายผล ผู้ศึกษาได้จัดแบ่งเป็น 3 หัวข้อ ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

2.2 การเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

2.3 การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

2.1 การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง มีความเห็นเหมือนและแตกต่างกัน ต่อการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวม 8 ด้าน เมื่อเป็นเช่นนี้ ผู้ศึกษาจึงนำความเห็นในแต่ละด้านของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมาสรุปไว้ในตาราง ดังนี้

ตารางที่ 5.6 สรุปการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงในจังหวัดปทุมธานี

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้ว	**องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านกระแชง**
1. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ	1.1 การบริหารจัดการ ด้านความพอประมาณของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป นอกจากนี้แล้ว กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ	1.1 การบริหารจัดการ ด้านความพอประมาณของ อบต. บ้านกระแชง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป นอกจากนี้แล้ว กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ
	1.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณของ อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง พบว่า อยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง เห็นด้วยในระดับปานกลางว่า "ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ" (ตารางที่ 5.2 ข้อ 1.3) เนื่องจาก	

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้ว	องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านกระแชง
	องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง ได้กำหนดแนวทางการให้บริการประชาชนด้วยความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไปโดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น เช่น การให้บริการประชาชนในระดับพอประมาณมีความพอดีตามกำลังความสามารถขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น	
2. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล	2.1 การบริหารจัดการ ด้านความมีเหตุผลของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล	2.1 การบริหารจัดการ ด้านความมีเหตุผลของ อบต. บ้านกระแชง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล
	2.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า อยู่ในระดับสูงกว่า ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล” (ตารางที่ 5.2 ข้อ 2.3) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วมีการพิจารณาก่อนที่จะดำเนินงานใด ๆ ด้วยความถี่ถ้วนรอบคอบ ไม่ย่อท้อ ไร้อคติ	

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้ว	**องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านกระแชง**
	คำนึงถึงเหตุและปัจจัยแวดล้อมทั้งหมด เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างถูกต้องดีงาม เกิดประสิทธิผล เกิดประโยชน์และความสุข โดยปราศจากการเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ส่วนกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง เห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก อาจจะสืบเนื่องจากบุคลากรบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ให้ความสนใจและไม่เห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส รวมทั้งบุคลากรบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส จึงทำให้การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผลไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร	
3. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	3.1 การบริหารจัดการ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน	3.1 การบริหารจัดการ ด้านการมีภูมิคุ้มกัน ของ อบต. บ้านกระแชง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตาม

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	· การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว	**องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง**
		แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน
	3.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกันของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า อยู่ในระดับสูงกว่า ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า "ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน" (ตารางที่ 5.2 ข้อ 3.3) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วสนับสนุนให้ข้าราชการมีการเตรียมตัวให้พร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ ที่จะเกิดขึ้น โดยคำนึงถึงความเป็นไปได้ของสถานการณ์ต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ **สุภัททา ปิณฑะแพทย์** (2540: 212-23) ในหนังสือ เรื่อง "จิตวิทยาทั่วไป" กล่าวว่า การเตรียมความพร้อมของบุคคลในการเผชิญสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ทำให้บุคคลสามารถที่จะรับรู้ถึงสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม และทำให้บุคคลสามารถที่จะพิจารณา ประเมินผล และประมวลขอบเขตของการแสดงพฤติกรรมในแต่ละสถานการณ์ หรือสิ่งแวดล้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก อาจจะสืบเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงได้ยึดหลักการด้านการมีภูมิคุ้มกันในการปฏิบัติงานด้านการให้บริการประชาชนยังไม่มากเท่าที่ควร อีกทั้งขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนที่ดี และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว ในเรื่องเกี่ยวกับหลักการด้านการมีภูมิคุ้มกันนั้น	
4. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	4.1 การบริหารจัดการ ด้านการพึ่งตนเอง ของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า (1) อบต. ของท่านมี	4.1 การบริหารจัดการ ด้านการพึ่งตนเอง ตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง
ด้านการพึ่งตนเอง	ความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชน โดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเองเจ้าของ	(1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชน โดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลมีอยู่ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเองเจ้าของ
	4.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเองของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า อยู่ในระดับสูงกว่า ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเองในระดับ” (ตารางที่ 5.2 ข้อ 4.3) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วได้สนับสนุนระบบเศรษฐกิจของชุมชนที่อยู่ได้ด้วยตนเองไม่ต้องพึ่งพาพึ่งพิงคนอื่นหรือชุมชนอื่นจนเกินความจำเป็น โดยมีการจัดระบบที่เอื้ออำนวยให้ประชาชนสามารถดำเนินการตอบสนองความต้องการของตนเองด้วยวิธีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันพร้อมทั้งร่วมมือกับคนอื่น ๆ ที่อยู่ในชุมชนเดียวกัน เช่นนี้	

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว	**องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง**
	สอดคล้องกับแนวคิดของ **กาญจนา แก้วเทพ** (2530: 34) ในหนังสือ เรื่อง "การพึ่งตนเองศักยภาพในการพัฒนาของชนบท" ได้กล่าวถึงกลุ่มหรือองค์กรประชาชนที่สามารถพึ่งตนเองได้ว่า ควรมีการจัดระบบที่เอื้ออำนวยให้สมาชิกสามารถดำเนินการตอบสนองความต้องการของตนเอง (self fulfillment) ด้วยวิธีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยร่วมมือกับคนอื่น ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์เดียวกัน ทั้งนี้ ในการพึ่งตนเองที่แท้จริงต้องรวมความถึงว่า กลุ่มชนนั้นมีอิสระในการตั้ง เป้าหมายและมีอิสระในการดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย โดยใช้ความพยายามและกำลังของตนเอง ส่วนกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง เห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก อาจจะสืบเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงขาดความรู้ความเข้าใจบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เกี่ยวกับการพึ่งตนเอง โดยไม่ได้ยึดหลักการพึ่งตนเองเป็นหลัก เช่น ขาดการใช้ศักยภาพแสวงหาทรัพยากรธรรมชาติหรือวัสดุที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์มากที่สุด	
5. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	5.1 การบริหารจัดการ ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม อบต. ของ	5.1 การบริหารจัดการ ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน ของ อบต. บ้านกระแชง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยัง

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้ว	**องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านกระแชง**
	ท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน
	5.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีทั้งความรู้และคุณธรรมควบคู่กันของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า อยู่ในระดับสูงกว่า ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า "ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน" (ตารางที่ 5.2 ข้อ 5.3) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วได้เสริมสร้างจิตใจของผู้ปฏิบัติงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลทุกระดับให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน เช่นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของชุมชนบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก อาจจะสืบเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและจิตใจ อีกทั้งการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันยังไม่มากเท่าที่ควร	
6. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	6.1 การบริหารจัดการ ด้านการรวมกลุ่ม ของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า (1) อบต. ของท่านมี	6.1 การบริหารจัดการ ด้านการรวมกลุ่ม ของ อบต. บ้านกระแชง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลางว่า

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง
ด้านการรวมกลุ่ม	ความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม	(1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม
	6.2 สรุปได้ว่า ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม ของอบต. บ้านงิ้ว พบว่า อยู่ในระดับสูงกว่า ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า “ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม” (ตารางที่ 5.2 ข้อ 6.3) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่ม โดยองค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่าง ๆ ให้หลากหลาย ครอบคลุมทั้งการเกษตรแบบผสมผสาน หัตถกรรม และการแปรรูปอาหาร ทำให้ประชาชนหรือองค์กรในชุมชนได้รับการพัฒนาให้เข้มแข็ง และมีเครือข่ายที่กว้างขวางมาก เช่นนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ **วิรัช วิรัชนิภาวรรณ** (2550: 41-68) หนังสือ เรื่อง “การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” ที่ได้ให้ความหมายของการรวมกลุ่ม ไว้ว่า การที่ประชาชนและชุมชนให้ความสำคัญกับการรวมกลุ่ม โดยประชาชนหรือองค์กรในชุมชนจะทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจต่างๆ ให้หลากหลาย ครอบคลุมทั้งการเกษตรแบบ	

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านงิ้ว	**องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านกระแชง**
	ผสมผสาน หัตถกรรม การแปรรูปอาหาร การทำธุรกิจ ค้าขาย และการท่องเที่ยว ระดับชุมชน เมื่อประชาชนหรือองค์กรในชุมชนได้รับการพัฒนาให้เข้มแข็ง และมีเครือข่ายที่กว้างขวางมากขึ้นแล้ว ประชาชนในชุมชนก็จะได้รับการดูแลให้มีรายได้เพิ่มขึ้น รวมทั้งได้รับการแก้ไขปัญหาในทุก ๆ ด้าน เมื่อเป็นเช่นนี้ เศรษฐกิจโดยรวมของประเทศก็จะสามารถเติบโตไปได้อย่างมีเสถียรภาพ ซึ่งหมายความว่า เศรษฐกิจสามารถขยายตัวไปพร้อม ๆ กับสภาวการณ์ด้านการกระจายรายได้ที่ดีขึ้นด้วย ส่วนกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง เห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก อาจจะสืบเนื่องมาจากบุคลากรบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้และประสบการณ์ในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และ ชุมชนและประชาชนไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในทำกิจกรรมสาธารณะ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบลขาดการส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	
7. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย	7.1 การบริหารจัดการ ด้านการสร้างเครือข่าย ของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์การบริหารส่วนตำบล และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปาน กลาง ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมี	7.1 การบริหารจัดการ ด้านการสร้างเครือข่าย ของ อบต. บ้านกระแชง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอกองค์การบริหารส่วนตำบล และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ใน

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง
	ความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย	ภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย

7.2 สรุปได้ว่า การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่ายของ อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง พบว่า อยู่ในระดับปานกลางเท่ากัน ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง เห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า "ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล มีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย" (ตารางที่ 5.2 ข้อ 7.3) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วได้ยึดหลักการด้านการสร้างเครือข่าย โดยร่วมมือกับประชาชนเพื่อสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงกันและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน โดยพยายามสร้างเครือข่ายของชุมชนในทุกระดับ ในเรื่องเกี่ยวกับหลักการด้านการสร้างเครือข่ายนั้น เห็นได้จากแนวคิดของ **วิรัช วิรัชนิภาวรรณ** (2550: 41-68) หนังสือ เรื่อง "การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง" ที่ได้ให้ความหมายของการสร้างเครือข่าย ไว้ว่าประชาชนและชุมชนร่วมมือกันสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบที่เชื่อมโยงกันและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อชุมชน เช่น ในการสืบทอดภูมิปัญญา แลกเปลี่ยนความรู้ การบริหารจัดการ เทคโนโลยี และบทเรียนจากการพัฒนา ทำให้เกิดเครือข่ายชุมชนที่ยึดการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งเชื่อมโยงกันด้วยหลักไม่เบียดเบียน แบ่งปัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกันได้ในที่สุด การสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบนั้น ควรจะมีความเชื่อมโยงกันของชุมชนทุกระดับ นับแต่ระดับ (1) บุคคล ครอบครัว (2) หมู่บ้าน ชุมชน สังคม (3) ประเทศหรือรัฐ และ (4) ประชาคมโลก

ส่วนกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว	**องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง**
	เห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก อาจจะสืบเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงได้กำหนดแนวทางการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมการสืบทอดภูมิปัญญา แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งจะทำให้เกิดเครือข่ายชุมชนไม่มากเท่าที่ควร	
8. การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.1 การบริหารจัดการ ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนของ อบต. บ้านงิ้ว พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับมาก ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.1 การบริหารจัดการ ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ของ อบต. บ้านกระแชง พบว่า กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า (1) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และ (2) อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ นอกจากนั้น กลุ่มตัวอย่างยังเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน
	8.2 สรุปได้ว่า การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนของอบต. บ้านงิ้ว พบว่า อยู่ในระดับสูงกว่า ผู้ศึกษาเห็นว่าเหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง ว่า "ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบล มีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการ	

ตารางที่ 5.6 (ต่อ)

การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน	การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่าง อบต. บ้านงิ้ว กับ อบต. บ้านกระแชง	
	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง
	พัฒนาที่ยั่งยืน" (ตารางที่ 5.2 ข้อ 8.3) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วได้สนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนยึดถือการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม มีสมดุลระหว่างกระแสการแข่งขันจากโลกาภิวัตน์ และกระแสท้องถิ่นนิยม มีความหลากหลายในโครงสร้างการผลิต มีการใช้ทุนที่มีอยู่ในสังคมให้มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของท้องถิ่นที่ดีงาม ส่วนกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก อาจจะสืบเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีบุคลากรจำนวนน้อย บางกิจกรรมเป็นกิจกรรมใหม่ บุคลากรยังไม่เคยปฏิบัติและยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความชำนาญในด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงส่งผลกระทบต่อความพร้อมในการให้บริการประชาชน	

2.2 การเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ผู้ศึกษามีความเห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานีมี "ปัญหา" ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งประกอบด้วย 8 ด้านดังกล่าวข้างต้นนี้ และเนื่องจากปัญหาแต่ละด้านมีหลายปัญหา ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคน เช่น เฉพาะปัญหาด้านความพอประมาณ อาจแบ่งเป็นปัญหา องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย หรือองค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไป ก็ได้ เป็นต้น แต่ในที่นี้ ผู้ศึกษาได้ยกตัวอย่างเฉพาะปัญหาที่สำคัญที่สุด ด้านละ 1 ปัญหาเท่านั้น (โดยได้เลือกปัญหาที่สำคัญที่สุดตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละด้านจากบทที่ 4 ตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32 ซึ่งมีเครื่องหมาย * มาศึกษาวิเคราะห์) ในเวลาเดียวกัน

ได้เสนอ "สาเหตุ" 2 สาเหตุ และ "แนวทางการพัฒนา" การบริหารจัดการ 2 แนวทาง ควบคู่ไปด้วย เพื่อให้การศึกษาวิเคราะห์เป็นระบบ ดังต่อไปนี้

หมายเหตุ ในการนำปัญหาของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลมาวิเคราะห์ต่อจากนี้ไป ผู้ศึกษามีแนวทางการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ดังนี้ หนึ่ง นำ "ปัญหาที่สำคัญที่สุด" ในแต่ละด้านของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบล มาเปรียบเทียบกันว่า เหมือนกันหรือแตกต่างกัน โดยผู้ศึกษาไปดูจาก "ข้อมูลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง" ในบทที่ 4 ตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32 เฉพาะที่มีเครื่องหมาย * สอง ถ้า "ปัญหาที่สำคัญที่สุด" ในแต่ละด้าน ของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลเหมือนกัน ผู้ศึกษาถือว่า เป็น "ปัญหาที่สำคัญที่สุดร่วมกัน" หรือเป็น "ปัญหาที่สำคัญที่สุดเหมือนกัน" ขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง เช่นนี้ ผู้ศึกษาจะนำเสนอปัญหาที่สำคัญที่สุดขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง รวมกันไป และ สาม ถ้า "ปัญหาที่สำคัญที่สุด" ในแต่ละด้าน ของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกัน เช่นนี้ ผู้ศึกษาได้นำเสนอปัญหาที่สำคัญที่สุดของแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลแยกกัน

ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง 8 ด้านนี้ ผู้ศึกษาได้กรอบแนวคิดทางวิชาการ คือ "กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา" ของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548: 25-29) หนังสือ เรื่อง "แนวทางการตอบข้อสอบและกรอบแนวคิดทางสังคมศาสตร์" มาปรับใช้ในการศึกษาวิเคราะห์ กรอบแนวคิดนี้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ที่สอดคล้องกัน ได้แก่ ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนา ดังได้สรุปไว้ในภาพที่ 5.1 ดังนี้

หมายเหตุ ปัญหาแต่ละข้อในภาพที่ 5.1 ข้างล่างนี้ได้นำมาจากบทที่ 4 ตารางที่ 4.31 และตารางที่ 4.32 ซึ่งมีเครื่องหมาย *

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา

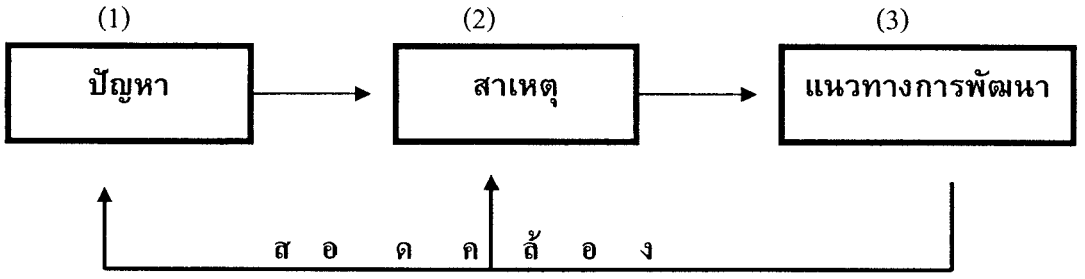

1. <u>ด้านความพอประมาณ</u>

องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	1.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ให้ความสนใจและไม่เห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	1.1 องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการให้ความสนใจและการเห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย ในเวลาเดียวกัน ผู้บริหารควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือยด้วย
	1.2 บุคลากรบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย	1.2 องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเป็นประจำในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา (ต่อ)

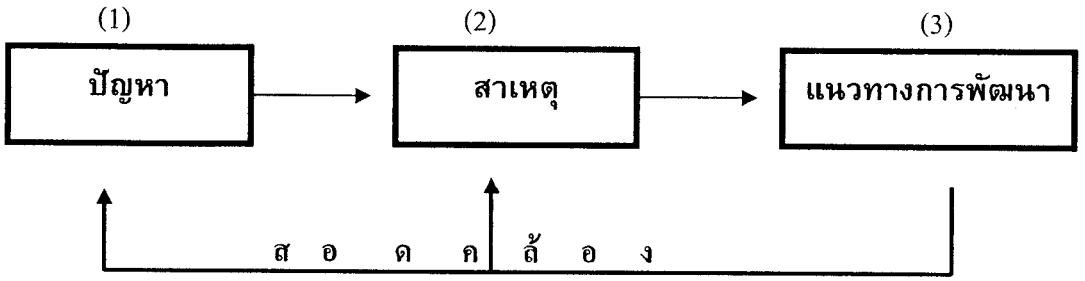

2. ด้านความมีเหตุผล

องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	2.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ให้ความสนใจและไม่เห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	2.1 องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการให้ความสนใจและการเห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส ในเวลาเดียวกัน ผู้บริหารทุกระดับควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส นอกจากนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลควรนำบุคลากรไปศึกษาดูงาน เพราะเป็นวิธีการที่เหมาะสมหลายประการ เช่น เป็นการศึกษาแบบอย่างที่ประสบผลสำเร็จ ไม่เน้นความเป็นทางการ ไปศึกษาดูงานหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จแล้วนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของตน
	2.2 บุคลากรบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส	2.2 องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเป็นประจำในเรื่องการให้บริการประชาชนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา (ต่อ)

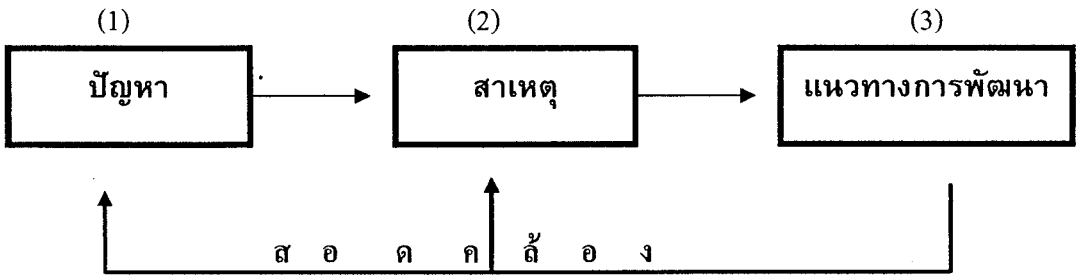

3. ด้านการมีภูมิคุ้มกัน

องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่มีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน โดยไม่รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	3.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ให้ความสนใจและไม่เห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน การเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และการรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ	3.1 องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการให้ความสนใจและความสำคัญของการให้บริการประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน ซึ่งครอบคลุมเรื่องการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และการรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ
	3.2 บุคลากรบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องการให้บริการประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน	3.2 องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเป็นประจำในเรื่องการให้บริการประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด และสำหรับบุคลากรใหม่ องค์การบริหารส่วนตำบลควรกำหนดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมภาคบังคับก่อนเข้าปฏิบัติงาน โดยมีวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมเพื่อหล่อหลอมแบบเน้นเข้มเกี่ยวกับความรู้และทักษะพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา (ต่อ)

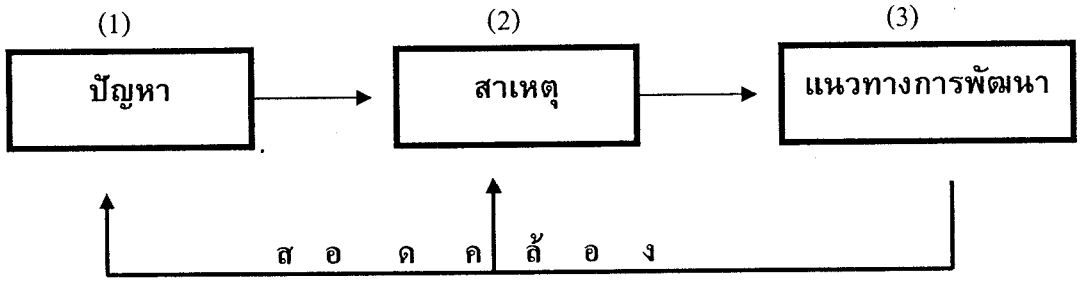

4. <u>ด้านการพึ่งตนเอง</u>

องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	4.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ให้ความสนใจและไม่เห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	4.1 องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนาหรือฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับในเรื่องการให้ความสนใจและการเห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก
	4.2 บุคลากรบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก	4.2 องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเป็นประจำในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และควรประเมินผลด้วยว่าบุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา (ต่อ)

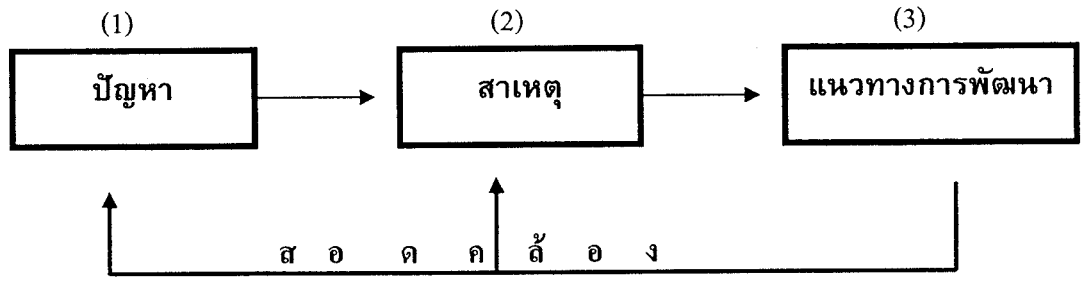

5. ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน

องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	5.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ให้ความสนใจและไม่เห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	5.1 องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการให้ความสนใจและการเห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ
	5.2 บุคลากรบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับการฝึกอบรมเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ	5.2 องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเป็นประจำเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา (ต่อ)

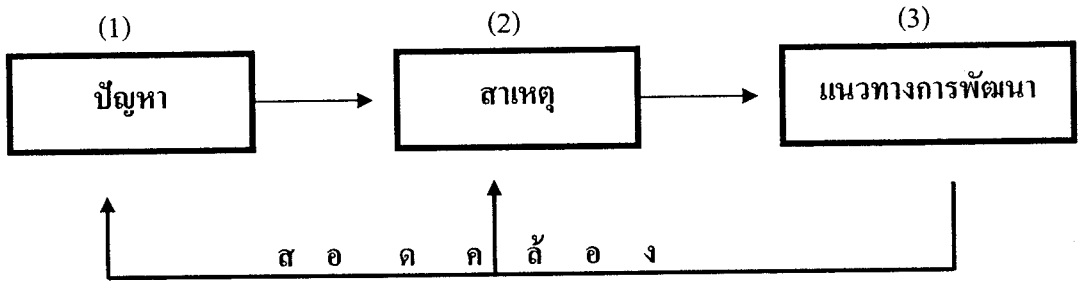

6. ด้านการรวมกลุ่ม

องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	6.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ให้ความสนใจและไม่เห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	6.1 องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการให้ความสนใจและการเห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม
	6.2 บุคลากรบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม	6.2 องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา (ต่อ)

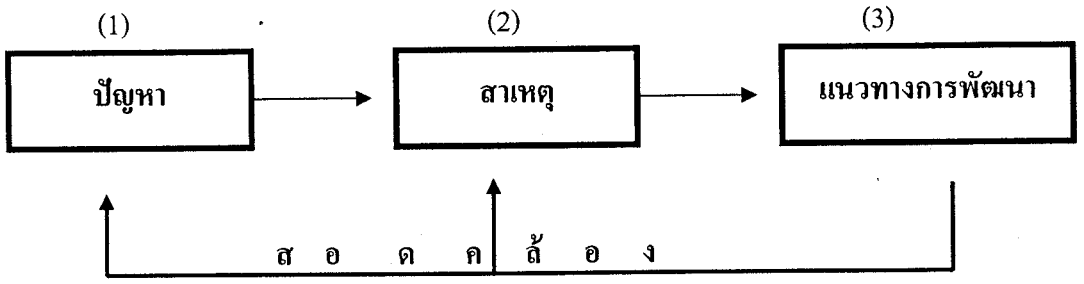

7. <u>ด้านการสร้างเครือข่าย</u>

องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย	7.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ให้ความสนใจและไม่เห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย	7.1 องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการให้ความสนใจและการเห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย
	7.2 บุคลากรบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย	7.2 องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเป็นประจำในเรื่องการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด

กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา (ต่อ)

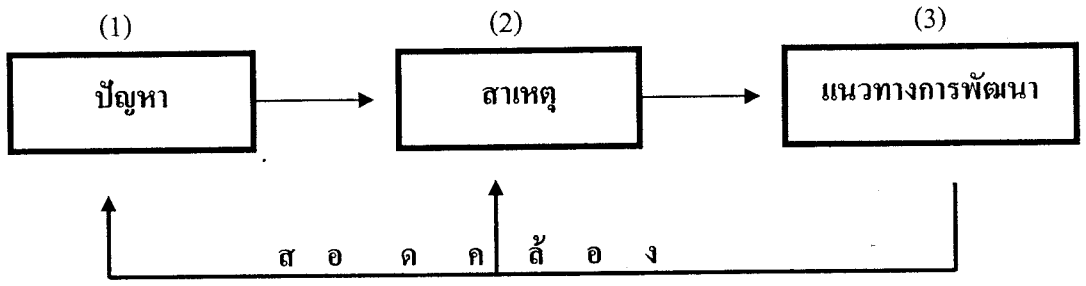

8. ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน

องค์การบริหารส่วนตำบลขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	8.1 ผู้บริหารบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ให้ความสนใจและไม่เห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	8.1 องค์การบริหารส่วนตำบลควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการให้ความสนใจและการเห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ
	8.2 บุคลากรบางส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้รับการฝึกอบรมในเรื่องการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ	8.2 องค์การบริหารส่วนตำบลควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเป็นประจำเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด

ภาพที่ 5.1 ภาพรวมปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนาการการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ทั้ง 8 ด้าน โดยนำกรอบแนวคิดที่ประกอบด้วย ปัญหา สาเหตุ และแนวทางการพัฒนา ที่เรียกว่า "กระบวนการพิจารณาแก้ไขปัญหา" มาประยุกต์ใช้

2.3 การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี

แบ่งเป็น 5 หัวข้อ

2.3.1 การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันกับในอดีต แบ่งเป็น 2 ข้อย่อย ดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก ว่า "ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต" (ตารางที่ 5.5 ข้อ 1) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน โดยนำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงหรือปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้อย่างได้ผลพอสมควรเพื่อมุ่งเน้นการพัฒนาสู่สังคมที่เข้มแข็งและมีดุลยภาพ มีคุณภาพ และยั่งยืนสามารถรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นตลอดจนคุณค่าของชุมชนไว้ได้ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป

2) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก ว่า "ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบล ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต" (ตารางที่ 5.5 ข้อ 1) อาจสืบเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีบุคลากรจำนวนน้อย บางงานเป็นงานใหม่ บุคลากรยังไม่เคยปฏิบัติและยังขาดแคลนบุคลากรที่มีความชำนาญในด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง จึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน

2.3.2 การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันสูงกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอื่น

ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก ว่า "ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอื่น" (ตารางที่ 5.5 ข้อ 2) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง มีเป้าหมายในการบริหาร

จัดการด้านการให้บริการประชาชนเป็นสำคัญและองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอื่นก็มีเป้าหมายของของการปฏิบัติงานเหมือนกันดังกล่าว ประกอบกับการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งก็มิได้โดดเด่นกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอื่นอย่างเห็นได้ชัดเจน จึงทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างออกมาในระดับปานกลาง

2.3.3 การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค แบ่งเป็น 2 ข้อย่อย ดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก ว่า "ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค" (ตารางที่ 5.5 ข้อ 3) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเป็นหน่วยงานที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่มากที่สุด จึงทำให้รับรู้ปัญหา และแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ตรงกับความต้องการมากที่สุด และมีการให้ความสำคัญกับสร้างการมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลงิ้วเน้นดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม อำนวยความสะดวก และให้บริการประชาชน และด้วยเหตุผลนี้ จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วมีความสำนึกและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค

2) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก ว่า "ในภาพรวม องค์การบริหารส่วนตำบลของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค" (ตารางที่ 5.5 ข้อ 3) อาจสืบเนื่องจากหน่วยงานใกล้เคียงที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค ก็เป็นส่วนราชการที่มีเป้าหมายของการปฏิบัติงานเหมือนกับองค์การบริหารส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง คือ การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนเป็นสำคัญเพียงแต่ต่างสังกัดเท่านั้น ดังนั้น การมีหลายหน่วยงานที่มีเป้าหมายของของการปฏิบัติงานเหมือนกันดังกล่าว ประกอบกับการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วน

ตำบลบ้านกระแชง ก็มิได้โดดเด่นกว่าหน่วยงานอื่นอย่างเห็นได้ชัดเจน จึงทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างออกมาในระดับปานกลาง

2.3.4 การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน แบ่งเป็น 2 ข้อย่อย ดังนี้

1) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วเห็นด้วยในระดับมาก ว่า "ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน" (ตารางที่ 5.5 ข้อ 4) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วมีการดำเนินงานราชการโดยคำนึงถึงความรับผิดชอบของผู้ปฏิบัติงาน การมีส่วนร่วมของประชาชน การเปิดเผยข้อมูล การติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมของแต่ละ

2) องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก ว่า "ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน" (ตารางที่ 5.5 ข้อ 4) สืบเนื่องมาจากองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงมีการนำเทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยมาใช้ไม่มากเท่าที่ควร ระบบข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงยังไม่เป็นมาตรฐานเพื่อสนับสนุนการอำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่มีการกำหนดมาตรฐานของเทคโนโลยีและระบบข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยอย่างชัดเจน รวมทั้งขาดการวางแผนการพัฒนาในด้านนี้อย่างจริงจัง

2.3.5 การเปรียบเทียบภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอื่น

ผู้ศึกษาเห็นว่า เหตุผลสำคัญที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและกลุ่มตัวอย่างขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชงเห็นด้วยในระดับปานกลาง แทนที่จะเห็นด้วยในระดับมาก ว่า "ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลของท่าน ในอนาคตมีแนวโน้มสูงกว่าองค์การบริหารส่วน

ตำบลในเขตอื่น" (ตารางที่ 5.5 ข้อ 5) เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งจะประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง นอกจากความสามารถในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ยังขึ้นอยู่ปัจจัยภายนอกที่มีส่วนสำคัญต่อการกำหนดแนวโน้มของการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน เช่น รัฐธรรมนูญ นโยบายของรัฐบาล สถานการณ์บ้านเมือง และงบประมาณที่ได้รับสนับสนุน อีกด้วย ดังนั้น ข้อจำกัดที่เป็นปัจจัยภายนอกดังกล่าวจึงมีส่วนทำให้ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างออกมาในระดับปานกลาง

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล 2 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง แบ่งเป็น 2 หัวข้อตามลำดับ ได้แก่ ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้และข้อเสนอแนะในการศึกษาหรือวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ในการปฏิบัติงานที่ผ่านมา บุคลากรที่ปฏิบัติราชการทุกระดับในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ได้พยายามที่จะปรับปรุงการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลในทุก ๆ ด้าน ให้มีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนเพิ่มขึ้น ให้มากกว่าหรือเท่ากับหน่วยงานอื่น ๆ แต่ก็ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ปัญหาต่าง ๆ ยังคงเกิดขึ้นมาก อาจจะเป็นจากสาเหตุการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่มีความพร้อมเท่าที่ควร ดังนั้น การเพิ่มความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง และเพื่อช่วยเพิ่มความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

3.1.1 ข้อเสนอแนะตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้ "การบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง 8 ด้าน" เป็นกรอบแนวคิด ดังนั้น การนำเสนอข้อเสนอแนะจึงจัดกลุ่มตามกรอบแนวคิดดังกล่าวนี้ด้วย

1) การบริหารจัดการด้านความพอประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการให้ความสนใจและการเห็นถึง

ความสำคัญของการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย ในเวลาเดียวกัน ผู้บริหารควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือยด้วย เช่นนี้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศุภณัฐ วงศ์วิริยะธรรม (2536 : 49-50) ในหนังสือเรื่อง "การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต" ที่ว่า วิธีการที่นิยมมากในการนำไปใช้ พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือ การฝึกอบรม เป็นวิธีการที่เอื้ออำนวยต่อความก้าวหน้ามากที่สุด ในเวลาเดียวกัน องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเป็นประจำในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด สำหรับขั้นตอนหรือกระบวนการฝึกอบรมควรแบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังที่ ฐีระ ประวาลพฤกษ์ (2538 : 79) ในหนังสือ เรื่อง "การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม" ได้เขียนบรรยายว่า ประกอบด้วย (1) วิเคราะห์ความจำเป็นและความต้องการในการฝึกอบรม จะพิจารณาจากความต้องการของหน่วยงานหรือองค์การ กับความต้องการของบุคคลและคำบรรยายลักษณะของงาน เพื่อกำหนดจุดมุ่งหมาย หัวข้อ เนื้อหาและวิธีการฝึกอบรม (2) ฝึกอบรม โดยพิจารณาเลือกใช้วิธีการฝึกอบรมที่เหมาะสมกับหลักสูตรและเหมาะสมกับความจำเป็นและความต้องการในการฝึกอบรม (3) ปฏิบัติงาน ผู้ผ่านการฝึกอบรมจะต้องลงมือปฏิบัติงานตามความรู้ ทักษะ ที่ได้รับมาจากการอบรม และ (4) ติดตามประเมินผลเพื่อการอบรมครั้งต่อไป โดยพิจารณาผลงานและสังเกตการปฏิบัติงานหลังจากที่ผู้ผ่านการอบรมทำงานไปได้ระยะหนึ่งเพื่อประเมินว่ามีความรู้และทักษะใดที่ต้องฝึกอบรมเพิ่ม พร้อมทั้งตรวจว่าผลการฝึกอบรมสนองความจำเป็นและมีความต้องการเพียงใด

2) การบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล ผู้บริหารทุกระดับขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง ควรทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส นอกจากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรนำบุคลากรไปศึกษาดูงาน เพราะเป็นวิธีการที่เหมาะสมหลายประการ เช่น เป็นการศึกษาแบบอย่างที่ประสบผลสำเร็จ ไม่เน้นความเป็นทางการ ไปศึกษาดูงานหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จแล้วนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาดูงานมาประยุกต์ใช้เพื่อพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลของตน เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ **วาสนา** สิงหโกวินท์ (2528: 4) หนังสือ เรื่อง "เทคนิคการพัฒนาบุคคล" ที่ว่า การศึกษาและดูงานนอกสถานที่ เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อนำบุคลากรไปยังสถาบันหรือ องค์กรอื่น ๆ เพื่อศึกษาจากสภาพจริงด้วยตนเอง แต่ควรวางแผนที่ดี และอาจใช้ร่วมกับเทคนิคอื่น ๆ เช่น การบรรยาย การอภิปราย การเสนอแนะ เป็นต้น ขณะเดียวกัน องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเป็นประจำในเรื่องการให้บริการประชาชนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้

หรือไม่เพียงใด อีกทั้งบุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมมีพฤติกรรมเปลี่ยนแปลง หรือได้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปหลังจากการฝึกอบรมมากน้อยเพียงใด เช่นนี้ สอดคล้องกับความหมายของการประเมินผลการฝึกอบรมของ คาร์ลุด ซี. ครอฟอร์ด (Calude C. Crawford , 1954: 20) ในหนังสือ เรื่อง "How to make Training Survey" ที่กล่าวไว้ว่า หมายถึง การวัดและค้นหาคุณค่าที่ได้จากการฝึกอบรมตลอดจนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

3) การบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง ควร เตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน สนับสนุนการวางแผนที่รอบคอบรัดกุมเพื่อรองรับเหตุการณ์ในอนาคตได้ การค้นคว้าหาข้อเท็จจริงและข้อมูลที่มากเพียงพอเพื่อให้รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ นอกจากนั้น ควรพัฒนาหรือฝึกอบรมผู้บริหารทุกระดับโดยเน้นเรื่องการให้บริการประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน เฉพาะเรื่องการฝึกอบรมนั้น ผู้ศึกษาได้นำความหมายและความสำคัญของการฝึกอบรมของนักวิชาการ 3 คน มาแสดงไว้ ดังนี้ หนึ่ง สมพงศ์ เกษมสิน (2526: 34) ในหนังสือ เรื่อง "การบริหารงานบุคคลแผนใหม่" อธิบายว่า การฝึกอบรม หมายถึง กรรมวิธีต่างๆ ที่จะมุ่งเพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญและประสบการณ์ เพื่อให้ทุกคนในหน่วยงานใด หน่วยงานหนึ่งสามารถปฏิบัติหน้าที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ดียิ่งขึ้น สอง ธงชัย สันติวงษ์ (2542: 187) ในหนังสือ เรื่อง "การบริหารงานบุคคล" กล่าวว่า การอบรม หมายถึง กระบวนการที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบ เพื่อหาทางให้มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและ/หรือทัศนคติของพนักงานเพื่อที่จะให้สามารถปฏิบัติงานได้ดีขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่การเพิ่มผลและให้เกิดผลสำเร็จต่อเป้าหมายขององค์การ และ สาม สมคิด บางโม (2542 : 14) ในหนังสือ เรื่อง "เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม" กล่าวว่า การอบรม หมายถึง กระบวนการเรียนการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคลโดยมุ่งเพิ่มพูนความรู้ (knowledge) ทักษะ (skill) และเจตคติ (attitude) อันจะนำไปสู่การยกมาตรฐานการทำงานให้สูงขึ้น ทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และองค์การบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ นอกจากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเป็นประจำในเรื่องการให้บริการประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด และสำหรับบุคลากรใหม่ องค์การบริหารส่วนตำบลควรกำหนดให้มีหลักสูตรการฝึกอบรมภาคบังคับก่อนเข้าปฏิบัติงาน โดยมีวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมเพื่อหล่อหลอมแบบเน้นเข้มเกี่ยวกับความรู้และทักษะหรือความชำนาญพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับการให้บริการประชาชนด้านการมีภูมิคุ้มกัน พร้อมกับกำหนดกิจกรรมของการฝึกอบรมเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคลากรใหม่ไว้ด้วย เช่นนี้ พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรการฝึกอบรมของ วิจิตร อาวะกุล (2537: 112) ในหนังสือ เรื่อง "การ

ฝึกอบรม" ที่ว่า หลักสูตรที่เหมาะสมในการฝึกอบรมนั้นต้องกำหนดวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของหลักสูตร กำหนดระดับความยากง่ายของวิชาที่เหมาะสมแก่ความสามารถของผู้เข้ารับการอบรม กำหนดกิจกรรมเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสม ทั้งนี้จะต้องมีคณะทำงานเขียนโครงร่างของเนื้อหา และหลักสูตรให้ชัดเจน

4) การบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่ง ควรส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรทุกระดับให้ความสนใจและการเห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก เช่น การสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนด้วยการสร้างระบบบริหารจัดการสนองความต้องการของประชาชน เน้นการปฏิบัติงานของกลุ่มชน และความร่วมมือจากทุกฝ่ายในลักษณะพหุภาคี รวมทั้งให้ความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะทำให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ ในเวลาเดียวกัน บุคลากรทุกระดับควรทำความเข้าใจในเรื่องการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชน กฎหมายและระเบียบปฏิบัติ เพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเองและความเป็นอิสระขององค์การบริหารส่วนตำบล เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาชนบท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2510: 7) ในรายงาน เรื่อง "การศึกษารูปแบบและแนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบล" กล่าวถึง ลักษณะความเข้มแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบลที่มีการพึ่งตนเอง ว่า ควรประกอบด้วย (1) การมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น การปกครองตนเองของผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย คือ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชน พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบล ความสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ อย่างชัดเจน (2) การมีส่วนร่วมของประชาชนและสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง (3) การยอมรับบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลของราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค เพื่อส่งเสริมและช่วยเหลือให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินงานและดำรงอยู่อย่างเป็นอิสระ และพึ่งตนเองได้ และ (4) กฎหมายและระเบียบปฏิบัติต้องเอื้อต่อการเรียนรู้ของชาวบ้าน เพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเองและความเป็นอิสระขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเวลาเดียวกัน องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเป็นประจำในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก และควรประเมินผลด้วยว่าบุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการประเมินผลบุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมนั้น พอเทียบเคียงได้กับแนวคิดของ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533 : 13-14) ในหนังสือ เรื่อง "เทคโนโลยีการศึกษาทฤษฎีและการวิจัย" ที่กล่าวถึง ความมุ่งหมายของการประเมิน ว่า เป็นการดำเนินการเพื่อสำรวจระดับความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย รวมทั้งเพื่อ

ตรวจสอบประสิทธิภาพของความสัมพันธ์ ระหว่างตัวประกอบต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน

5) การบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งควรให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ เช่น การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของชุมชนบนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น การส่งเสริมให้คนมีความรู้ มีวิชาการ มีความรอบรู้ มีความรอบคอบ และมีความระมัดระวัง และครอบคลุมถึงการส่งเสริมให้คนมีคุณธรรม เป็นต้น ไม่เพียงเท่านั้น กระทรวงมหาดไทยหรือกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำกับดูแลควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบองค์การบริหารส่วนตำบลในรูปของคณะกรรมการภายนอกที่ประกอบด้วยบุคคลจากหลายฝ่าย เช่น นักวิชาการ สื่อมวลชน และประชาชน และควรสนับสนุนให้คนดีที่มีทั้งคุณภาพและคุณธรรมเข้ามาดำรงตำแหน่ง หรือให้รางวัลกับผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลดีเด่น เพื่อเป็นแบบอย่าง

6) การบริหารจัดการด้านการรวมกลุ่ม องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งควรส่งเสริมสนับสนุนผู้บริหารทุกระดับในการให้ความสนใจและการเห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม เช่น จัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนงบประมาณแก่บุคลากรที่ปฏิบัติงานโดยผ่านกลุ่ม พร้อมกับยกย่องชมเชยบุคลากรที่ปฏิบัติงานผ่านกลุ่มและประสบผลสำเร็จ ในเวลาเดียวกัน องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งควรจัดการฝึกอบรมบุคลากรทุกระดับเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม และควรประเมินผลด้วยว่า บุคลากรที่เข้ารับการฝึกอบรมได้นำความรู้จากการฝึกอบรมไปปรับใช้หรือไม่เพียงใด เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ กุลธน ธนาพงศธร (2537: 349) ในหนังสือเรื่อง "หลักการสำคัญของการฝึกอบรม" ที่ว่า ในการประเมินผลการฝึกอบรมมิใช่จะประเมินผลเมื่อการฝึกอบรมสิ้นสุดในวันสุดท้ายเท่านั้น ยังควรจะต้องมีการติดตามผลดูว่าผู้ผ่านการฝึกอบรมนั้นได้นำความรู้และทักษะจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงาน อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อหน่วยงานหรือไม่ด้วย

7) การบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งควรส่งเสริมสนับสนุนผู้บริหารทุกระดับให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่ายอย่างจริงจังและต่อเนื่อง เช่น การติดต่อประสานงานหรือปฏิบัติงานร่วมกันกับหน่วยงานในระดับเดียวกันและต่างระดับกันทั้งภายในและภายนอกองค์การบริหารส่วนตำบล รวมตลอดทั้งการส่งข้อมูลข่าวสารและให้ความช่วยเหลือกันระหว่างหน่วยงาน

8) การบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งควรส่งเสริมสนับสนุนผู้บริหารทุกระดับในเรื่องการให้ความสนใจและการเห็นถึงความสำคัญของการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ ยกตัวอย่างเช่น องค์การบริหารส่วนตำบลมีการสนับสนุนให้ประชาชนและชุมชนยึดถือการพัฒนาอย่างเป็นองค์รวม มีสมดุลระหว่างกระแสการแข่งขันจากโลกาภิวัตน์ และกระแสท้องถิ่นนิยม มีการใช้ทุนที่มีอยู่ในสังคมให้มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุด ไม่ทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ภูมิปัญญาและวิถีชีวิตของท้องถิ่นที่ดีงาม เป็นต้น ในเวลาเดียวกัน องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 2 แห่งควรจัดให้มีคณะกรรมการจากภายนอก เช่น ประชาชน และสื่อมวลชน เข้ามาติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลด้วย ว่า การบริหารจัดการขององค์การบริหารทั้ง 2 แห่ง เป็นไปในลักษณะที่สมดุลและยั่งยืน หรือไม่เพียงใด

3.1.2 ข้อเสนอแนะอื่น เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ เน้นการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน อีกทั้งการบริหารจัดการด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นเพราะมนุษย์เป็นจุดเริ่มต้นและจุดสุดท้ายของการพัฒนา ไม่เพียงเท่านั้น หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งรวมทั้งองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่อำนวยความสะดวกและให้บริการแก่ประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลนับเป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อไปสู่เป้าประสงค์ที่ต้องการ จึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์ เมื่อเป็นเช่นนี้ ข้อเสนอแนะอื่นต่อจากนี้ไป ผู้ศึกษาจึงแบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ (1) การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน และ (2) การบริหารจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์

1) การบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน การบริการประชาชนของรัฐเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นพร้อมกับการมีรัฐ เหตุผลสำคัญของการมีรัฐก็เพื่อกำหนดกติกาในการอยู่ร่วมกันของผู้คนในรัฐ และดำเนินการให้เป็นไปตามกติกา ดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายสำคัญ คือ ความมั่นคงแห่งและความอยู่ดีกินดีของประชาชนในสังคมโดยทั่วกัน ดังนั้น รัฐจึงมีหน้าที่สำคัญในการจัดการในเรื่องความสงบเรียบร้อย การบำบัดทุกข์บำรุงสุข พัฒนาการบริการและกระจายบริการสาธารณะเหล่านั้นให้แก่ประชาชนในสังคม อีกทั้งสภาพแวดล้อมในปัจจุบันส่งผลกระทบให้ทุกส่วนราชการต้องปรับปรุงคุณภาพการให้บริการประชาชนให้สามารถตอบสนองความต้องการและความพึงพอใจของประชาชนให้เพิ่มมากขึ้น โดยปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อระบบราชการที่สำคัญ จะเห็นได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น เป็นองค์กรที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนระดับตำบล หมู่บ้าน และมีความเป็นอิสระ มีความคล่องตัวในการบริหารงานภายในกรอบที่กำหนด ทำให้สามารถแก้ไขปัญหา อำนวยความสะดวก ให้บริการประชาชน และ

ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างรวดเร็ว เช่นนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2546: 92-98) ในหนังสือ เรื่อง "การบริหารและการจัดการเทศบาลในยุคปฏิรูปการเมือง" โดยได้อธิบายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนว่าประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

(1) การให้ประชาชนเลือกรับบริการ อาจเปิดโอกาสให้ประชาชนเลือกรับบริการได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือยินยอมเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มด้วยความสมัครใจเพื่อให้ได้รับบริการที่รวดเร็วขึ้น ตัวอย่างเช่น โดยปกติการขอใบอนุญาตใหม่หรือต่อใบอนุญาตสำหรับกิจการอุตสาหกรรม ร้านค้า การรื้อถอน ต่อเติม หรือดัดแปลงอาคาร เป็นต้น เมื่อยื่นหลักฐานครบถ้วนจะใช้เวลาประมาณ 30 วัน และอาจไม่เสียค่าใช้จ่ายหรือเสียค่าใช้จ่าย เช่น 50 บาท เป็นต้น แต่ถ้าประชาชนสมัครใจและต้องการใบอนุญาตดังกล่าวเร็วกว่าเวลาปกติ เช่น 20 วัน เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐก็อาจกำหนดว่าต้องเสียค่าใช้จ่ายรวม 300 บาท เป็นต้น การนำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้จะอยู่ภายใต้เงื่อนไขดังนี้คือ ใช้ได้กับงานบางอย่าง เป็นงานที่แต่ละหน่วยงานสามารถทำได้เองโดยไม่เกี่ยวข้องกับส่วนราชการอื่นหรือเกี่ยวข้องน้อยมาก หน่วยงานจำเป็นต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนว่าเมื่อหลักฐานครบแล้วงานแต่ละอย่างโดยปกติจะใช้เวลาดำเนินการนานเท่าใด พร้อมติดประกาศให้ประชาชนรู้อย่างชัดเจน โดยกำหนดบุคคลผู้รับผิดชอบหรือผู้มีอำนาจในการดำเนินงานนั้น

(2) การจัดบุคลากรต้อนรับและให้ความช่วยเหลือประชาชน ควรจัดให้มีบุคลากรอย่างน้อย 1 คน ที่มีมนุษยสัมพันธ์ดีเป็นพิเศษ มีหน้าที่เดินพบปะประชาชนเพื่อคอยต้อนรับ สร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนที่มาติดต่อราชการ ตอบคำถาม ให้คำแนะนำหรือให้ความช่วยเหลือประชาชน

(3) การเปิดกว้างช่องทางให้บริการ การให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนหลายอย่างอาจดำเนินการในลักษณะที่ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว พร้อมกับประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายได้ เป็นต้นว่า การร้องทุกข์ ร้องเรียน การขอความช่วยเหลือ และการจัดส่งเอกสาร เหล่านี้ หน่วยงานของรัฐอาจเปิดโอกาสให้ประชาชนส่งข้อความ หรือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ โทรศัพท์ โทรสาร (fax) คอมพิวเตอร์หรืออินเตอร์เน็ท (internet) รวมตลอดทั้งการจัดบุคลากรเพื่อรับเรื่องราวร้องทุกข์ทางโทรศัพท์ไว้ตลอด 24 ชั่วโมง

(4) การให้บริการร่วมกันเสร็จสิ้นในจุดเดียว หรือการให้บริการแบบเบ็ดเสร็จ (one stop service) เพื่อเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายของประชาชน การให้บริการดังกล่าวนี้ มีลักษณะสำคัญ คือ

ก. เป็นการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนของทุกหน่วยงาน

ข. แต่ละหน่วยงานร่วมมือและประสานงานกัน โดยทุกหน่วยงานจะต้องประสานงานเพื่อออกระเบียบกำหนดขั้นตอนและระยะเวลาพิจารณาของแต่ละหน่วยงาน ตั้งแต่รับคำขอจนกระทั่งพิจารณาแล้วเสร็จให้อยู่ในระเบียบเดียวกัน

ค. การให้บริการเสร็จสิ้นในจุดเดียวหรือสถานที่เดียว

ง. มีกำหนดเวลาแล้วเสร็จในทุกขั้นตอนอย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย และ

จ. มีการประชาสัมพันธ์และจัดบุคลากรคอยให้คำแนะนำ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องประกาศให้ประชาชนรับทราบเป็นการทั่วไปอย่างเปิดเผยว่า ในการติดต่อขอใช้บริการแต่ละเรื่อง เจ้าหน้าที่ของรัฐจะใช้เวลาดำเนินการเท่าไร ต้องการเอกสาร หลักฐานใดบ้าง หากต้องเสียค่าธรรมเนียม ต้องระบุจำนวนเงินที่ชัดเจนด้วย

(5) การเปิดช่องงานเบ็ดเตล็ด ให้งานแล้วเสร็จภายใน 1 ชั่วโมง เช่น ให้บริการคำขอรับรองราคาประเมิน คำขอคัดค้าน เป็นต้น

2) การบริหารจัดการด้านทรัพยากรมนุษย์ องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง มีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นองค์กรปกครองตนเองของประชาชนในระดับฐานล่างที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่สำคัญ เช่น จัดระเบียบและบริหารท้องถิ่น ตัดสินใจ กำหนดนโยบาย บริหาร และดำเนินกิจการต่าง ๆ ของท้องถิ่น โดยส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นการจัดบริการสาธารณะในท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นนั้น มีสภาและผู้บริหารท้องถิ่นที่มาจากการเลือกตั้ง มีบุคลากรปฏิบัติงานของตนเอง ทั้งนี้ ผู้ที่มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จตามนโยบาย หรือแผนงานที่ได้วางไว้ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ก็คือ บุคลากรที่อยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ ความสำคัญดังกล่าวข้างต้นนี้ ส่งผลให้บุคลากรที่อยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเป็นมืออาชีพ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการพัฒนาคุณภาพบุคลากรที่อยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลในทุกมิติอย่างสมดุลทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้และทักษะความสามารถ เฉพาะในเรื่องความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาบุคลากรนั้น แคสเต็ทเตอร์ (Castetter, 1976: 271) ในหนังสือ เรื่อง "The Personnel Function in Educational Administration" ได้กล่าวไว้ 3 ประการ ดังนี้

(1) เพื่อเป็นการปรับปรุงการปฏิบัติงานของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(2) ช่วยพัฒนาทักษะอันจำเป็นสำหรับการทำงานของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกแล้ว และ

(3) ส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาความสามารถของตนเองยิ่งขึ้น

นอกจากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลควรมีการกำหนดกระบวนการ พัฒนาบุคลากร โดยขั้นตอนในการดำเนินการพัฒนาบุคลากรเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานที่มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดกับนโยบายของหน่วยงาน ลักษณะของงาน และปัญหาทั้งของหน่วยงานและของผู้ปฏิบัติ ฉะนั้น ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลจึงควรคำนึงถึงรายละเอียดของเรื่องต่าง ๆ และควรดำเนินการตาม 4 ขั้นตอนตามแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531: 4) ในหนังสือ เรื่อง ชุดฝึกอบรมการบริหารงานบุคคลสำหรับข้าราชการครู เล่มที่ 17" ดังนี้

(1) การหาความจำเป็นในการพัฒนาบุคคลหรือหาปัญหาที่ต้องแก้ไขโดยวิธีการพัฒนาบุคคล กล่าวคือ พิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาบุคคลหรือไม่ เช่น ศึกษาผลผลิตขององค์การ ในกรณีผลผลิตต่ำอาจเนื่องมาจากวัสดุไม่เพียงพอ งบประมาณจำกัด ศึกษาผลการปฏิบัติงานของบุคคลผู้ปฏิบัติงานว่าสามารถปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมายหรือไม่ หากผลงานต่ำกว่าเป้าหมายอาจพิจารณาว่าบุคคลด้อยความสามารถหรือไม่ ศึกษานโยบายวิธีการปฏิบัติงาน แผนงาน และเป้าหมายของงานว่าสมควรจะต้องพัฒนาบุคคลโดยวิธีใดจึงจะทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานได้ผลตามเป้าหมายที่ต้องการได้

(2) การวางแผนในการพัฒนาบุคคล คือการกำหนดว่าความจำเป็นหรือปัญหาที่จะต้องพัฒนาบุคคลที่พบนั้น จะพัฒนาบุคคลโดยวิธีใด อย่างไร เมื่อไร และจะให้ผู้ใดรับผิดชอบ

(3) การดำเนินการพัฒนาบุคคล คือ การดำเนินการพัฒนาบุคคลตามที่ได้วางแผนไว้ตามระยะเวลาหรือปฏิทินการปฏิบัติงานที่กำหนด และ

(4) การติดตามและประเมินผล คือ การติดตามและประเมินผลการพัฒนาบุคคลด้วยวิธีการต่างๆ ตามแผนที่กำหนดไว้ว่า ได้ดำเนินการตามแผน วัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้เพียงใด

3.2 ข้อเสนอแนะในการศึกษาหรือวิจัยครั้งต่อไป

หลังจากศึกษา เรื่อง "การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี" ทำให้ผู้ศึกษาขอเสนอแนะว่า ในการศึกษาหรือวิจัยครั้งต่อไป ควรดำเนินการดังนี้

3.2.1 ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำตัวแบบการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง รวม 8 ด้าน มาประยุกต์ใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิเคราะห์ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ทำให้ได้ทราบและเข้าใจการเปรียบเทียบปัญหา แนวทางการพัฒนา และภาพรวมแนวโน้มของการ

บริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ตามวัตถุประสงค์การวิจัยและตามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างชัดเจนและครอบคลุมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น (1) ด้านความพอประมาณ (2) ด้านความมีเหตุผล (3) ด้านการมีภูมิคุ้มกัน (4) ด้านการพึ่งตนเอง (5) ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน (6) ด้านการรวมกลุ่ม (7) ด้านการสร้างเครือข่าย และ (8) ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไป จึงควรนำตัวแบบหรือกรอบแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้ตามความเหมาะสม ซึ่งอย่างน้อยก็จะเป็นการช่วยพิสูจน์หรือยืนยันว่า ตัวแบบนี้มีเนื้อหาสาระที่ชัดเจนและครอบคลุมแนวคิดทางรัฐประศาสนศาสตร์หรือการบริหารจัดการทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานอย่างยิ่งเมื่อนำไปวิเคราะห์หรือศึกษาเปรียบเทียบกับตัวแบบหรือกรอบแนวคิดอื่น

3.2.2 ศึกษาวิจัยแนวเจาะลึกในแต่ละด้านอย่างเจาะจง เช่น ด้านความพอประมาณ เนื่องจาก องค์การบริหารส่วนตำบลบางส่วนยังคงมีการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างฟุ่มเฟือยและต่อเนื่อง ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมสภาพ เสื่อมสลาย หรือถูกทำลายเป็นจำนวนมาก โดยบางอย่างหมดสิ้นไปและไม่อาจหาทดแทนได้ อาจเปรียบเทียบได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลได้ใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 3 ส่วน ขณะที่ทำนุบำรุงได้เพียง 1 ส่วน หากปล่อยให้แนวคิด แนวทางการพัฒนา และแนวทางการบริหารจัดการภายในองค์การบริหารส่วนตำบลยังคงเป็นเช่นนี้ต่อไป ประเทศชาติ ชุมชน ท้องถิ่น และประชาชนย่อมได้รับความเสียหายและเดือดร้อนเพิ่มมากขึ้น ๆ จึงควรมีการศึกษาวิจัยแนวเจาะลึกในด้านความพอประมาณ เป็นต้น

3.2.3 ศึกษาวิจัยหลายรูปแบบควบคู่กัน เช่น การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ ควบคู่กับการสังเกตหรือสัมภาษณ์บุคลากรที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ต่าง ๆ และประชาชนในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

3.2.4 ศึกษาวิจัยโดยเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น แล้วนำมาวิเคราะห์เปรียบเทียบว่าผลการวิจัยคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันเพียงใด

3.2.5 ศึกษาการมีส่วนร่วมในระดับต่าง ๆ เช่น ประชาชน และฝ่ายการเมือง รวมทั้งศึกษาวิจัยอิทธิพลของนักการเมืองในระดับจังหวัดและระดับชาติต่อการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

3.2.6 ศึกษาวิจัยการพัฒนาการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนที่มีส่วนสัมพันธ์กัน ได้แก่ การพัฒนาภาคประชาชน ภาครัฐ และระบบ

3.2.7 ศึกษาวิจัยเปรียบเทียบการบริหารจัดการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงกับการบริหารจัดการตามแนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อหาข้อดีข้อเสียของแต่ละแนวทาง และนำผลการศึกษาวิจัยไปปรับใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของแต่ละแนวทางต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา แก้วเทพ และ กนกศักดิ์ แก้วเทพ (2530) *การพึ่งตนเองศักยภาพในการพัฒนาของชนบท* กรุงเทพมหานคร รุ่งเรืองการพิมพ์

กุลธน ธนาพงศธร และ ไตรรัตน์ โภคพลากรณ์ (2537) "หลักการสำคัญของการฝึกอบรม" ใน *เอกสารการสอนชุดวิชาการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์การ* เล่มที่ 2 หน้า 349 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช สาขาวิชาวิทยาการจัดการ

กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2524) *จิตวิทยาการศึกษา* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์มหามงกุฎราชวิทยาลัย

ก้องเกียรติ อุเต็น (2547) "อุปสรรคในการให้บริการแบบเมทริกซ์โปรแกรมของบุคลากร ในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จังหวัดเชียงใหม่" ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จำลอง อัศวาวุฒิ (2538) "ความพร้อมของครูชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในการสอนวิชา ส 053 ประชากรกับสิ่งแวดล้อมในจังหวัดสกลนคร" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533) *เทคโนโลยีการศึกษาทฤษฎีและการวิจัย* กรุงเทพมหานคร โอเดียนสโตร์

ฐีระ ประวาลพฤกษ์ (2538) *การพัฒนาบุคคลและการฝึกอบรม* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์การศาสนา

ณรงค์ โชควัฒนา (2542) *เศรษฐกิจชุมชน ทางเลือกเพื่อทางรอดสังคมไทย* กรุงเทพมหานคร อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง

เดโช สวนานนท์ (2512) *ปทานุกรมจิตวิทยา* กรุงเทพมหานคร อักษรบริการ

ธงชัย สันติวงษ์ (2542) *การบริหารงานบุคคล* พิมพ์ครั้งที่ 10 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช

_____.(2543) องค์การและการบริหาร พิมพ์ครั้งที่ 11 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช

บุญเสริม บุญเจริญผล (2543) "แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง" *วารสารวิชาการ เศรษฐศาสตร์มหาวิทยาลัยเกริก* (1 มกราคม- มิถุนายน) : 3-4

ประเวศ วะสี (2542) เศรษฐกิจพอเพียงและประชาสังคม แนวทางพลิกฟื้นเศรษฐกิจสังคม กรุงเทพมหานคร หมอชาวบ้าน

"พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546" (2546, 9 ตุลาคม) ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 120 ตอน 100 ก.

พระราชนันทมุนี (2550) *ปาฐกถาธรรม เรื่อง ธรรมะกับการเมือง* กรุงเทพมหานคร บพิธการพิมพ์

พรรณี ชูทัย (2522) *จิตวิทยาการเรียนการสอน* กรุงเทพมหานคร ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พัชรี จินะกัน (2548) "การพัฒนาความพร้อมในการจัดการศึกษา ขององค์การบริหารส่วนตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่" ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วาสนา สิงหโกวินท์ (2528) *เทคนิคการพัฒนาบุคคล* กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546) กรุงเทพมหานคร นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น

วิจิตร อาวะกุล (2537) *การฝึกอบรม* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2546) *การบริหารและการจัดการเทศบาลในยุคปฏิรูปการเมือง* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โฟร์เพซ

_____. (2545) *การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น : สหรัฐอเมริกา อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โฟร์เพซ

_____. (2546) *การบริหารและการจัดการเทศบาลในยุคปฏิรูปการเมือง* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โฟร์เพซ

_____. (2548) *แนวทางการตอบข้อสอบและกรอบแนวคิดทางสังคมศาสตร์* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์นิติธรรม

_____. (2548) *การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์นิติธรรม

_____. (2550) *การบริหารจัดการตามแนวทางคุณธรรมและแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์โฟร์เพซ

_____. (2550) "เทคนิคการเขียนงานวิจัย หรือวิทยานิพนธ์" (ออนไลน์) ค้นคืน วันที่ 30 มิถุนายน 2550 จาก http: //www.wiruch.com

_____. (2550) *การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาของหน่วยงานของรัฐ* กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์เอ็กซเปอร์เน็ท

วิรัต รัตนวิจิตร อ้างถึงใน พรทิพย์ บำรุงรัฐ (2545) "ความพร้อมของบุคลากรในการนำการปฏิรูปการศึกษามาใช้กับงานการศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนราธิวาส" ภาคนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

ศุภณัฐ วงศ์วิริยะธรรม (2536) "การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต" ใน *รวมบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ ปีการศึกษา 2536* หน้า 49-50 กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ศูนย์ปฏิบัติการจังหวัดปทุมธานี . (2550) "ฐานข้อมูลจังหวัด" (ออนไลน์)
ค้นคืนวันที่ 30 มิถุนายน 2550 จาก http://www.pathumthani.go.th

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531) ชุดฝึกอบรมการบริหารงานบุคคล
สำหรับข้าราชการครู เล่มที่ 17 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์อักษรไทย

สำราญ คงเจริญ (2539) "ประสิทธิผลของระบบและกระบวนการการให้บริการของ
กรุงเทพมหานคร: ศึกษากรณีสำนักงานเขตบางกอกใหญ่" พัฒนาบริหารศาสตรมหา
บัณฑิต การวิเคราะห์และวางแผนทางสังคม คณะสังคม
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาชนบท จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2540) "รายงานการศึกษา
รูปแบบและแนวทางการเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบล"
กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

สถาพร นิกร (2534) "ความพร้อมในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของเทศบาลตำบล ในจังหวัด
พิษณุโลก" ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

สุเมธ ตันติเวชกุล (2542, 5-11 ธันวาคม) "เศรษฐกิจพอเพียงคือรากฐานของประเทศ". *สยามรัฐ*
(ธันวาคม): 15

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2540) *จิตวิทยาทั่วไป* กรุงเทพมหานคร ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

สุภรณ์ ช้อยหิรัญ (2549) "ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการของศาลจังหวัดบุรีรัมย์"
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

สมคิด บางโม (2542) *เทคนิคการฝึกอบรมและการประชุม* พิมพ์ครั้งที่4 กรุงเทพมหานคร
วิทยาพัฒน์

สมพงศ์ เกษมสิน (2516) *การบริหารงานบุคคลแผนใหม่* กรุงเทพมหานคร
ไทยวัฒนาพานิช

เสาวลักษณ์ สิงหโกวินท์ และกมล อดุลพันธุ์ (2527) *การพัฒนาบุคคล* กรุงเทพมหานคร
แสงจันทร์การพิมพ์

สมเกียรติ ยุติธรรม (2541) "ความพร้อมของคณะกรรมการบริหารส่วนตำบลต่อการแก้ปัญหา
มลพิษทางน้ำ: ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดราชบุรี" วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาสิ่งแวดล้อมศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล

Bloom (1976) อ้างถึงใน สมคิด บางโม (2521) *คู่มือสอบเข้ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*
วิชาเอกประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ประสานมิตร

Calude C. Crawford. (1954). *How to Make Training Survey.* Los Angeles: C.C. Crawford.

Castetter William B. (1976) *The personnel Function in Educational Administration.* New York: McMillan Publishing .

Cronbach, L.J. (1951) "Coefficient alpha and the internal structure of tests" *Psychometrical* 16 : 297-334.

Daniel, W. Wayne. (1995). *Applied Nonparametric Statistics."* 2nd ed. PWS –KENT Publishing.

Erskine,R. (1991) *Business Management.* New York: Prentice-Hall.

Good Carter V. (1973) *Dictionary of Education.* New York: McGraw-Hill Book Company.

Mckechine Noak. (1966) *Webster's Dictionary.* New York: The World Publishing Center Cleveland.

Robbins, S and Mary Coulter M. (2002) *Management.* New Jersey: Prentice-Hall.

Skinner C.E. (1965) *Educational Psychology.* New York: Prentice-Hall.

Thatcher Virginia S. (1970) *The New Webster Dictionary of English Language.* New York: Processing and Book.

William T. Grenwood. (1965) *Management and Organization, Behavioral Theories: An Interdisciplinary Approach.* New York: South-Western Publishing Company.

Yamane, Taro. (1967). *Statistics, An Introductory Analysis."* 2nd ed. New York: Harper and Row.

http://www.royin.go.th (ค้นคืนวันที่ 30 มิถุนายน 2550)

http://www.ago.go.th (ค้นคืนวันที่ 15 ธันวาคม 2550)

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

<u>คำชี้แจง</u>

แบบสอบถาม เรื่อง "การเปรียบเทียบความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี" ในครั้งนี้เป็นส่วนหนึ่งของการทำวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ผู้ศึกษาขอทราบข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางแก่ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี ในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการให้ดียิ่งขึ้น ผู้ศึกษาจึงขอความอนุเคราะห์ให้ท่านตอบตามความเป็นจริงเพื่อจะได้ผลการศึกษาที่ใกล้เคียงกับความต้องการของท่านมากที่สุด อันจะเป็นประโยชน์ต่อท่าน และองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วกับองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานีในอนาคต ข้อมูลที่กรุณาตอบจะใช้เพื่อประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น

แบบสอบถาม ฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นต่อภาพรวมและภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐

1. ประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม

☐ บุคลากรฝ่ายการเมืองที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว

☐ บุคลากรฝ่ายประจำที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว

❒ บุคลากรฝ่ายการเมืองที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง

❒ บุคลากรฝ่ายประจำที่ปฏิบัติราชการอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง

❒ ประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้ว

❒ ประชาชนในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง

2. เพศ ❒ ชาย ❒ หญิง

3. อายุ ❒ ต่ำกว่า 30 ปี ❒ 31-39 ปี ❒ 40-50 ปี ❒ 51 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา ❒ ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ❒ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

❒ สูงกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่า

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ❒ ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด เพียงข้อเดียวเท่านั้น

ความพร้อม หมายถึง สภาพการเตรียมตัวทางการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (8 ด้าน) ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านงิ้วและองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านกระแชง ในจังหวัดปทุมธานี (เรียกย่อว่า อบต.) ให้มีความรู้ความสามารถที่จะให้บริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อส่วนรวม ทั้งนี้ ได้มาจากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
1. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย			
2. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป			
3. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความพอประมาณ			
2.2 ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล			
4. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส			

2.2 ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
5. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล			
6. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความมีเหตุผล			
2.3 ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน			
7. อบต. ของท่านมีความพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยมีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน และรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ			
8. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว			
9. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการมีภูมิคุ้มกัน			
2.4 ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง			
10. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก			
11. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่อบต. มีอยู่			
12. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการพึ่งตนเอง			
2.5 ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน			
13. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ			
14. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน			
15. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน			

2.6 ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความการรวมกลุ่ม	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
16. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม			
17. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ			
18. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการรวมกลุ่ม			
2.7 ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย			
19. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย โดยมีการประสานงานทั้งภายในและภายนอกอบต.			
20. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบโดยเชื่อมโยงและร่วมมือกันเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม			
21. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการสร้างเครือข่าย			
2.8 ความพร้อมด้านในการบริหารจัดการความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน			
22. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวมหรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ			
23. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ			
24. ในภาพรวม อบต. ของท่านมีความพร้อมสูงในการบริหารจัดการ (ด้านการให้บริการประชาชน) ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน			
25. อบต. ของท่านมีความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนสูง ทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ความพอประมาณ, การมีภูมิคุ้มกัน, ความมีเหตุผล, การพึ่งตนเอง, การรวมกลุ่ม, การเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน, การสร้างเครือข่าย, และความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน			

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นต่อปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

3.1 ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
26. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดหลักประหยัดหรือความไม่ฟุ่มเฟือย			
27 อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดติดกับวัตถุมากเกินไป			
3.2 ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล			
28. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผลและความโปร่งใส			
29. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างขาดมีเหตุมีผล			
3.3 ปัญหาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน			
30. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยไม่มีการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน โดยไม่รู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ			
31. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการวางแผนที่ดี และขาดความยืดหยุ่นในการปรับตัว			
3.4 ปัญหาความพร้อมการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง			
32. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชน โดยไม่ยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก			
33. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยไม่ใช้งบประมาณและทรัพยากรที่อบต. มีอยู่			
3.5 ปัญหาความพร้อมการบริหารจัดการด้านความการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน			
34. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ			

3.5 ปัญหาความพร้อมการบริหารจัดการด้านความการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
35. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กันไม่มากเท่าที่ควร			
3.6 ปัญหาความพร้อมการบริหารจัดการด้านความการรวมกลุ่ม			
36. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม			
37. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ			
3.7 ปัญหาความพร้อมการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย			
38. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย			
39. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ			
3.8 ปัญหาความพร้อมการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน			
40. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ			
41. อบต. ของท่านขาดความรู้ความเข้าใจในการสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ			

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

4.1 แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความพอประมาณ	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
42. อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยยึดถือทางสายกลาง			
43. อบต. ของท่านควรพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในการให้บริการประชาชนโดยไม่ยึดติดกับวัตถุมากเกินไป			

4.2 แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความมีเหตุผล	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
44. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของเหตุผล มีความโปร่งใส			
45. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนบนพื้นฐานของความรู้ความเข้าใจในการคิด ตัดสินใจ และลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ อย่างมีเหตุมีผล			
4.3 แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการมีภูมิคุ้มกัน			
46. อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้มีพร้อมด้านการมีภูมิคุ้มกัน โดยเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการหรือให้บริการประชาชน			
47. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมความรู้เท่าทันผลกระทบที่จะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ รวมทั้งมีการวางแผนที่ดี และมีความยืดหยุ่นในการปรับตัว			
4.4 แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการพึ่งตนเอง			
48. อบต. ของท่านควรให้บริการประชาชนได้ด้วยตนเอง โดยยึดหลักการพึ่งพาตนเองเป็นหลัก			
49. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญกับความสามารถของประชาชนและชุมชนโดยใช้งบประมาณและทรัพยากรที่อบต. มีอยู่			
4.5 แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความการเสริมสร้างคุณภาพคนให้มีความรู้และคุณธรรมควบคู่กัน			
50. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยให้ความสำคัญต่อการเสริมสร้างคุณภาพของประชาชนทั้งด้านวัตถุและด้านจิตใจ			
51. อบต. ของท่านควรส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้และมีคุณธรรมควบคู่กัน			
4.6 แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความการรวมกลุ่ม			
52. อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยผ่านกลุ่ม			
53. อบต. ของควรให้ความสำคัญต่อการให้บริการประชาชนโดยสนับสนุนให้มีการรวมกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมสาธารณะ			
4.7 แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย			
54. อบต. ของท่านควรจัดการฝึกอบรมหรือพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจให้บริการประชาชนอย่างเป็นเครือข่าย			

4.7 แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการสร้างเครือข่าย	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
55. อบต. ของท่านควรสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายอย่างเป็นระบบ			
4.8 แนวทางการพัฒนาความพร้อมในการบริหารจัดการด้านความสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืน			
56. อบต. ของท่านควรให้ความสำคัญกับการให้บริการประชาชนที่คำนึงถึงองค์รวม หรือให้บริการครอบคลุมทั้งระบบ			
57. อบต. ของท่านควรสนับสนุนการให้บริการประชาชนอย่างสมดุลระหว่างด้านวัตถุและจิตใจ			

ส่วนที่ 5 ความคิดเห็นต่อการภาพรวมและภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงขององค์การบริหารส่วนตำบล

5.1 ภาพรวมความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน	เห็นด้วย		
	มาก	ปานกลาง	น้อย
58. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่าในอดีต			
59. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในปัจจุบันสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น			
60. ในภาพรวม อบต. ของท่านซึ่งสังกัดราชการบริหารส่วนท้องถิ่นมีความสำนึกและความรับผิดชอบด้านการให้บริการประชาชนสูงกว่าหน่วยงานใกล้เคียงอื่นที่สังกัดราชการบริหารส่วนภูมิภาค			
5.2 ภาพรวมแนวโน้มของความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชน			
61. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มที่อำนวยความสะดวกและให้บริการที่สนองความต้องการของประชาชนสูงกว่าในปัจจุบัน			
62. ในภาพรวม ความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการให้บริการประชาชนของ อบต. ของท่าน ในอนาคต มีแนวโน้มสูงกว่า อบต. ในเขตอื่น			

ข้อเสนอแนะและความเห็นอื่น ๆ เพิ่มเติม .....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	ส.ต.ต. หญิง มาศชรี ถนอมศิลป์
วัน เดือน ปีเกิด	4 พฤศจิกายน 2524
สถานที่เกิด	อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์
ประวัติการศึกษา	รป.บ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2547
สถานที่ทำงาน	สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานแห่งชาติสุวรรณภูมิ
ตำแหน่ง	ผู้บังคับหมู่ ฝ่ายตรวจคนเข้าเมือง ขาเข้า 1